

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Προλετάριοι όλων των χωρών,
καταπιεζόμενα έθνη και λαοί ενωθείτε!

“Από τη στάχτη του θα
ξαναγεννηθεί το ΚΚΕ”
Ν. Ζαχαριάδης

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ Κ.Ε ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΚΚΕ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 35, ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ-ΦΑΞ 2105232553, ΑΠΡΙΛΗΣ 2013 ΑΡ. ΦΥΛ. 487 € 1,50

ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΑΠΕΡΓΙΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΑ ΒΡΩΜΙΚΑ ΜΕΤΡΑ, ΑΛΛΑ ΟΧΙ Η ΠΡΟΒΟΚΑΤΟΡΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ ΠΟΥ ΥΠΟΚΡΙΤΙΚΑ ΠΡΟΤΕΙΝΕΙ Η ΟΛΜΕ ΓΙΑ ΝΑ ΔΩΣΕΙ ΝΙΚΗ ΣΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ

Ο αληθινός φασισμός, ο καθοδουλημένος φασισμός, στην αρχή φαίνεται σαν απελευθέρωση.

Ο πολύς κόσμος, ιδιαίτερα οι μαθητές που δίνουν εξετάσεις και οι γονείς τους, είδαν με ανακούφιση τον «αποφασιστικό» και «πολιτικά θαρραλέο» πρωθυπουργό να κάνει μια ακόμα επιστράτευση απεργιών «υπέρ του λαού» - μετά από μια σειρά άλλες ανάλογες επιστρατεύσεις τους τελευταίους μήνες στην κοινή ωφέλεια- και να υποχρεώνει τους καθηγητές να κάνουν θέλοντας και μη πανελλαδικές εξετάσεις. Ακόμα πιο πολλοί είναι αυτοί που ευχαριστήθηκαν επειδή αυτή τη φορά, απ' ό,τι φαίνεται, δε θα της περάσει της αντιπαθητικής ΟΛΜΕ.

Δεν υπάρχει τίποτα πιο εύκολο πολιτικά, δηλαδή τίποτα πιο δημοφιλές, από το να τσακίζει σήμερα μια πολιτική εξουσία μια απεργία της δημοσιοϋπαλληλίας σε μια ΔΕΚΟ ή σε έναν κλάδο του στενότερου δημόσιου τομέα. Αυτό συμβαίνει επειδή αυτές τις απεργίες τις καθοδηγούσε επί δεκαετίες κατά κανόνα ο σοσιαλφασισμός μέσω των συνδικαλιστών εγκαθήμενων του με ειδικό τρόπο και για βρώμικους σκοπούς.

Αυτός ο φασισμός έκανε απεργίες όχι μόνο χωρίς να έχει πείσει το λαό για τη σκοπιμότητά τους, αλλά χρησιμοποιούσε το λαό σαν όμηρο για να επιβάλει ειδικά προνόμια και να εξαγορά-

σει τα πιο τεμπέλικα, τα πιο διεφθαρμένα και τα πιο παρασιτικά τμήματα αυτής της υπαλληλίας σε βάρος της υπόλοιπης κοινωνίας, αλλά και της παραγωγικής ανάπτυξης της χώρας. Τώρα αυτός ο φασισμός έχει εγκατασταθεί για τα καλά στην εξουσία, οπότε δε χρειάζεται ούτε τα πολλά παράσιτα, αλλά ούτε τη μεγάλη υπαλληλική μάζα που προσπαθεί να κάνει τη δουλειά της μέσα σε αντιξοές συνθήκες, κι έτσι τη συντρίβει, όπως ήδη συντρίβει όλο το λαό σαμποτάροντας παραγωγικές δυνάμεις, αγοράζοντας τζάμπα όσες έμειναν και συντρίβοντας όσους αστούς του στέκονται εμπόδιο. Ο πολύς κόσμος όμως δεν τα βλέπει αυτά ακόμη και νομίζει ότι ήρθε η ώρα της

δικαιοσύνης απέναντι στην παρασιτική υπαλληλία με τιμωρό τον αρχισαμποταριστή και ρωσόδουλο Σαμαρά.

Έτσι τώρα, με τα μέτρα που στην ουσία πραξικοπηματικά ψήφισε και κυρίως με την επιστράτευση που αποφάσισε, η κυβέρνηση Σαμαρά θέλει να συντρίψει τους καθηγητές όχι για τα καλά τους, αλλά για τα καλά τους όχι γιατί αυτοί είναι ενάντια στο λαό, αλλά γιατί είναι τμήμα του, όχι για το φασισμό της ηγεσίας τους, αλλά για τον αυθόρμητο δημοκρατισμό της βάσης τους όχι ενάντια στις πραξικοπηματικές ψευτοαπεργίες ομηρίας του λαού που κήρυσαν όλα αυτά τα χρόνια οι ηγεσίες τους, αλλά γι' αυτές τις δίκαιες και σκληρές που ίσως αύριο κηρύξουν κόντρα στα σημερινά κόμματα. Στόχος δηλαδή του μέτρου της αύξησης των ωρών διδασκαλίας δεν είναι να χτυπηθεί ο υπαρκτός παρασιτισμός και η λούφα στον κλάδο, αλλά να απολυθούν χιλιάδες ικανοί εκπαιδευτικοί (οι αναπληρωτές) που θα μπορού-

σαν να αξιοποιηθούν παραγωγικά για την ενίσχυση ενός άλλου, πολύ χρήσιμου κοινωνικά και οικονομικά, διδακτικού έργου. Τέτοιο έργο είναι, για παράδειγμα, τα απογευματινά φροντιστήρια ενισχυτικής διδασκαλίας, σωτήρια για το φτωχό κομμάτι των μαθητών και απαραίτητα για το χτύπημα του όλο και πιο βαθιού ταξικού-μορφωτικού ρήγματος μέσα στις τάξεις, όπως και η έμφαση στη διδασκαλία μέσα από τον πειραματισμό. Στην πραγματικότητα αυτή η κυβέρνηση δε θέλει περιστολή κρατικών εξόδων με απολύσεις ούτε καν να σωθούν κεφάλαια για την παραγωγή, αλλά για να χτυπηθεί παράπέρα η παραγωγή, και κυρίως θέλει ελευθερία στις απολύσεις, ακόμα και στις πιο αυθαίρετες, για να τρομοκρατηθεί και να υποδουλωθεί ο συγκεκριμένος κλάδος, όλη η υπαλληλία και όλος ο υπόλοιπος λαός σε νέα, πολύ πιο φασιστικά και ακόμα πιο διεφθαρμένα ανατολικά αφεντικά, και να υποστούν α-

συνέχεια στη σελ. 4

ΓΙΑΤΙ ΓΚΡΕΜΙΣΑΝΕ ΤΗΝ ΑΕΚ

Με ωμές φασιστικές μεθόδους έγινε ο υποβιβασμός της

Το τελευταίο και πιο δραματικό επεισόδιο στο ιστορικό της βίας και της διαφθοράς του ελληνικού ποδοσφαίρου ήταν ο μεθοδευμένος υποβιβασμός της ΑΕΚ στη β' εθνική, η εξαναγκασμένη πτώχευσή της και τελικά το πέρασμά της στη γ' εθνική. Το καθεστώς εφάρμοσε μία σειρά μεθοδεύσεις φασιστικού τύπου, ώστε να καταλήξει και η τελευταία από τις τέσσερις πανελλαδικής οπαδικής εμβέλειας στα χέρια ενός φιλοανατολικού ολιγάρχη. Ενδιάμεσος αυτής της παράδοσης είναι ο ανέκαθεν σκοτεινός Μελισσανίδης. Αυτός είναι σήμερα ανοιχτός συνεταιίρος του ρώσου ολιγάρχη Νέσις, που ουσιαστικά ελέγχει τον ξαφνικά υπεργίγαντωμένο όμιλο της Πειραιώς (Αγροτική, Γενική, καταστήματα κυπριακών τραπεζών).

Με τις ευλογίες σύσσωμου του καθεστώτος προορίζεται έτσι για καταρχήν ιδιοκτήτης της ΑΕΚ ένας μέτοχος της κοινοπραξίας που πήρε κοψοχρονιά τον ΟΠΑΠ (!) χωρίς κανείς να προβά-

λει θέμα ασυμβίβαστου. Αυτή την εύνοια τη δείχνει το διακομματικό καθεστώς στο Μελισσανίδη, γιατί αυτός διευκόλυνε το ρώσο ολιγάρχη Νέσις, συνεργάτη του Πούτιν, και τον άνθρωπό του τσέχο Σμετς, να απο-

κτήσουν τον έλεγχο του ΟΠΑΠ μέσα από την κοινοπραξία στην οποία εμφανίστηκε να συμμετέχει και ο ίδιος με μειωηφικό ποσοστό. Είναι εξίσου εντυπωσιακό πως την εποχή του υποτιθέμενου πολέμου ενάντια στη διαφθορά, κανείς δεν ασχολήθηκε με το ότι ο νέος μέτοχος του ΟΠΑΠ είναι υπόδικος για λαθρεμπορία καυσίμων!!!

Ένα χαρακτηριστικό στοιχείο για το ότι το πέρασμα της ΑΕΚ στο Μελισσανίδη πάει χέρι χέρι με την εξαγορά του ΟΠΑΠ για να δοθεί ο έλεγχος του ποδοσφαίρου στους ανθρώπους του Πούτιν είναι το εξής: Ο Μελισσανίδης συζητούσε με το Σμετς το θέμα

συνέχεια στη σελ. 6

ΑΠΟ ΤΑ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- Πρωτομαγιά 2013, σ.2
- Αντιρατσιστικός νόμος, σ.3
- Μανωλάδα: Η διακομματική μπόχα βγαίνει στο φως, σ.4
- Ο αρχισαμποταριστής Σαμαράς στην Κίνα: Το αθόρυβο ξεπούλημα, σ.5
- Βομβιστικές επιδέσεις στη Βοστώνη, σ.8
- Οι βρώμικες ίντριγκες της ΟΛΜΕ ενάντια στους καθηγητές, σ.10
- Το βρώμικο διπλό παιχνίδι της ΟΛΜΕ με την γύφωση της απεργίας φάντασμα, σ.11
- Προκήρυξη απολογισμού και πάλης από τον ΕΡΓΑΣ στη Ζώνη, σ.12
- Συρία: Χεζμπολάχ, σουνίτες ισλαμοφασίστες και Ερντογάν ανοίγουν το δρόμο για δυτική ιμπεριαλιστική επέμβαση, σ.13

ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ 2013

ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΤΑΞΗΣ Η ΥΠΑΡΞΗ ΤΗΣ ΚΑΘΩΣ ΚΑΙ Η ΕΠΙΒΙΩΣΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ

Αυτό που ζούμε σαν λαός δεν είναι τίποτα μπροστά σε αυτό που έρχεται, δηλαδή σε αυτό που μας ετοιμάζουν οι ηγεσίες των 6 κομμάτων και της ναζιστικής δολοφονικής συμμορίας (που αυτές οι 6 ηγεσίες έχουν εγκαταστήσει στη Βουλή).

Το ειδικό ελληνικό πρόβλημα δεν είναι ότι βυθίζεται ασταμάτητα το εισόδημα των μισθωτών και των συνταξιούχων και ότι δυναμώνει η ανεργία. Αυτά συμβαίνουν σε κάθε κυκλική καπιταλιστική κρίση και τέτοιες κρίσεις έχουμε τώρα σε όλες τις χώρες του ευρωπαϊκού Νότου εκτός από την Ελλάδα. Αυτές οι κρίσεις φέρνουν ανείπωτο πόνο και ερείπια, ερείπια ανθρώπινα και ερείπια παραγωγικά. Όμως στο τέλος κάθε τέτοιου καταστροφικού κύκλου έρχεται από καθαρά οικονομική άποψη ένας κύκλος σχετικής ανόρθωσης της παραγωγής και του επίπεδου διαβίωσης των εργαζομένων και της φτωχολογιάς.

Στην Ελλάδα δεν έχουμε μια τέτοια καπιταλιστική κρίση, δηλαδή μια κρίση που να οφείλεται χοντρικά στο ότι πάρα πολλά πράγματα παράγονται που η κοινωνία κάτω από το δοσμένο σύστημα παραγωγής δεν μπορεί να καταναλώσει.

Στην Ελλάδα είχαμε για χρόνια το πρόβλημα ότι πολύ λίγα πράγματα παράγαμε για πολλά χρόνια σε σχέση με αυτά που καταναλώναμε οπότε πτωχεύσαμε. Τώρα παράγουμε σαν χώρα τόσα λίγα πράγματα που σε λίγο ούτε αυτά τα λίγα που καταναλώνουμε δεν θα μπορούμε να καταναλώνουμε.

Αυτά οφείλονται στο ότι είχαμε μια συστηματική καταστροφή των μέσων παραγωγής, ειδικά της βιομηχανίας, που άρχισε χοντρικά πριν 30 χρόνια από ηγετικά τμήματα των κυβερνήσεων και από τις ψευδοαριστερές αντιπολιτεύσεις. Αυτές οι δυνάμεις έκαναν δουλειά σαμποτάζ μέσα από τη νομοθετική και εκτελεστική εξουσία, μέσα από τους δήμους, από τα δικαστήρια, από τα συνδικάτα και από μια σειρά δήθεν περιβαλλοντικά κινήματα. Πάντα το ιδεολογικό-πολιτικό περικάλυμμα της καταστροφής ήταν ο αντικαπιταλισμός. Δηλαδή ότι η βιομηχανία και γενικά η σύγχρονη παραγωγή πρέπει να πεθάνουν επειδή προκαλούν την ανάπτυξη του κεφαλαίου το οποίο, επιδιώκοντας το κέρδος σκοτώνει τη φύση και τους ανθρώπους. Αντί να απαιτήσουν δηλαδή μέτρα αντιρρόπησης, και εφόσον ποτέ οι συγκεκριμένοι «αντικαπιταλιστές» δεν βάζανε, ούτε μπορούσαν σε αυτήν την περίπτωση να βάλουν, άμεσο ζήτημα λαϊκής αντικαπιταλιστικής εξουσίας, σαμποτάρανε τις επενδύσεις και κλείνανε εργοστάσια ή εργοτάξια μεγάλων υποδομών.

Αυτήν την καταστροφή οι ίδιες δυνάμεις την συνεχίζουν και τώρα πάνω στην κρίση και την βαθαίνουν ασταμάτητα και μανιασμένα με ρυθμούς πολεμικής ισοπέδωσης με το προκάλυμμα τώρα της διάσωσης από τη χρεωκοπία που οι ίδιες προκάλεσαν. Για παράδειγμα με πρόσχημα ότι πρέπει να μαζευτούν φόροι οι σαμποταριστές αυξάνουν πολύ την τιμή του πετρελαίου θέρμανσης, ενώ την ίδια ώρα αυξάνουν ασύλληπτα την τιμή της ΔΕΗ ειδικά για τη βιομηχανία (2 έως 3 φορές ψη-

λότερα από την τιμή όλης της υπόλοιπης Ευρώπης), και κρατάνε ψηλά την τιμή του ρώσικου φυσικού αερίου (2 φορές ψηλότερα από την υπόλοιπη Ευρώπη). Ταυτόχρονα αυξάνουν τόσο πολύ τους φόρους στα σπίτια και στη γη ώστε σταματάνε εντελώς κάθε οικοδομική δραστηριότητα με αποτέλεσμα να στερείται καταναλωτών η καρδιά της ελληνικής βιομηχανίας, βαριάς και ελαφριάς, ιδιαίτερα της βαριάς που έχει σχέση με την οικοδομή. Ειδικά οι ηλεκτροβόρες βιομηχανίες έχουν τόσο ψηλά κόστη που δεν μπορούν ούτε στο εξωτερικό να εξαγάγουν. Το πιο τυπικό παράδειγμα ομού βιομηχανικού σαμποτάζ σε ώρα κρίσης είναι η υπονόμευση της εξόρυξης και μεταλλουργίας χρυσού με τη διοικητική εκ των άνω ματαίωσή της στη Θράκη και με τη φασιστική βία στη Χαλκιδική.

Με αυτό το αδιάκοπο παραγωγικό σαμποτάζ συν τα αλληπάλληλα φορολογικά γιουρούσια κάθε μέρα που περνάει ένα εργοστάσιο κλείνει και τελευταία ετοιμάζονται να κλείσουν τα εργοστάσια της βαριάς βιομηχανίας, βασικά η χαλυβουργία, και τα τσιμέντα.

Αυτή η βιομηχανική καταστροφή δεν απασχολεί καθόλου τα 6 κόμματα, και τη ναζιστική συμμορία τους. Μιλάνε διαρκώς και μόνο για τη μείωση των εισοδημάτων κρύβοντας το πιο βασικό ότι αυτή η μείωση είναι όλο και περισσότερο αποτέλεσμα της μειωμένης παραγωγής, και ιδιαίτερα της τρομακτικής αποεπένδυσης των τελευταίων χρόνων. Δηλαδή κρύβουν ότι έρχεται πολύ μεγαλύτερη μείωση των μισθών και των συντάξεων και μεγαλύτερη αύξηση της ανεργίας, αν ο λαός δεν αντιδράσει γιατί καταστρέφονται τα μέσα παραγωγής και αναπαραγωγής της εργατικής δύναμης.

Στην Ελλάδα δηλαδή δεν έχουμε απλά μια παροδική εξαθλίωση της εργατικής τάξης, αλλά έχουμε μια μακρόχρονη, μια ιστορικού τύπου ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ, μια ΕΞΑΦΑΝΙΣΗ ενός πελώριου και ανεπτυγμένου, συχνά τεχνικά καταρτισμένου μέρους της εργατικής τάξης, που το μεγαλύτερο κομμάτι πάει στην ανεργία ή τη μισοανεργία και την εξοντωτική και στείρα μικρή παραγωγή και το μικρότερο και πιο ειδικευμένο, πάει στη μετανάστευση. Ζούμε μια εργατική, μια ταξική γενοκτονία που είναι συνέπεια μιας βιομηχανικής παραγωγικής καταστροφής. Στην Ελλάδα δεν πρέπει να μιλάμε απλά για κινεζοποίηση γιατί οι κινέζοι εργάτες έχουν τουλάχιστον στη διάθεσή τους άφθονα μέσα παραγωγής για να δουλεύουν, και το ζήτημα για αυτούς είναι να αποτινάξουν τις κτηνώδεις σχέσεις παραγωγής και βασικά τις μισοδουλοκτητικές σχέσεις διανομής. Στην Ελλάδα πρέπει να μιλάμε για σομαλοποίηση και για αφγανοποίηση, δηλαδή για πόλεμο και τριτοκοσμοποίηση της χώρας, να μιλάμε δηλα-

δή για πρωτοφανή ιστορική οπισθοδρόμηση.

Βεβαίως ένα τέτοιο ιστορικό πλήγμα δεν δίνεται από τα ίδια τα ελαττώματα ενός λαού και ενός έθνους, ούτε καν από τα ελαττώματα της πράγματι άθλιας άρχουσας τάξης του. Δεν δίνεται ούτε από μερικά μεσαία και μεγάλα λαμόγια, ούτε από τον κρατισμό, ούτε από τη διεφθαρμένη γραφειοκρατία, όπως λένε οι ντόπιοι και ευρωπαίοι αστο-φιλελεύθεροι. Αυτά όλα υπήρχαν και προηγούμενα, μάλιστα πριν λίγες δεκαετίες η ίδια αυτή γραφειοκρατική και πολύ διεφθαρμένη χώρα αύξανε την παραγωγή της με ρυθμούς κινέζικους και έμπαινε πρώτη στην ομάδα των βιομηχανικών χωρών του ευρωπαϊκού νότου. Τέτοια πλήγματα ιστορικού πολεμικού βάρους δίνονται από πολεμικά καθεστώτα με διεθνή ιμπεριαλιστική εμβέλεια. Μόνο μια πολύ μεγάλη δύναμη ή ένα μέτωπο μεγάλων δυνάμεων μπορεί να οργανώσει τα ελαττώματα και τις αδυναμίες ενός μικρού έθνους αξιοποιώντας και κατευθύνοντας κατάλληλα τις εσωτερικές και διεθνείς συγκυρίες υπέρ αυτής της καταστροφής.

Μια τέτοια δύναμη δεν είναι η Ενωμένη Ευρώπη που δεν έχει το στοιχειώδη συγκεντρωτισμό και τη στοιχειώδη κοινή στρατηγική που απαιτείται για τη διεξαγωγή ενός τέτοιου παρατεταμένου πολέμου υπονόμευσης και άλωσης μιας χώρας, ούτε μπορεί να είναι μια Γερμανία που από μόνη της είναι απλά ένας διπλωματικός και στρατιωτικός νάνος μέσα σε μια Ευρώπη που είναι όλο και πιο εχθρική πολιτικά απέναντί της. Άλλωστε τα γεγονότα διαψεύδουν ότι αυτή επωφελείται από την ελληνική τραγωδία, όπως επιμένουν οι φαιοί και «κόκκινοι» σαμποταριστές. Ο μόνος παράγοντας διεθνούς εμβέλειας που έχει την ενεργειακή, τη γεωστρατηγική και κυρίως τη διπλωματική μηχανή, την ιστορική εμπειρία και τον πολιτικό συγκεντρωτισμό για να εφαρμόσει μια τέτοια μακρόχρονη πολιτική καταστροφής και άλωσης είναι η ρώσικη σοσιαλιμπεριαλιστική υπερδύναμη. Αυτό αποδεικνύεται από το ποιος αγοράζει σήμερα τη χώρα, ή αλλιώς από το ποιος επωφελείται από την καταστροφή της.

Δεν αγοράζει τη χώρα τζάμπα η Γερμανία, ούτε καν η «φιλική» μας Γαλλία. Αυτές πουλάνε τις τράπεζες και τα αεροδρόμια τους και ούτε μια μεγάλης κλίμακας επένδυση δεν μπορούν να κάνουν (δες πως τα 6 κόμματα μπλόκαραν τα γερμανικά φωτοβολταϊκά στην Κρήτη). Αυτός που αγοράζει και μάλιστα πάμφθηνα και ουσιαστικά χωρίς διαγωνισμούς είναι η Ρωσία και μετά οι σύμμαχοί της. Αυτή με έναν πούτινικό ολιγάρχη, τον Νέσις, αγόρασε σε μια ανύποπτη στιγμή εντελώς αθόρυβα, (που σημαίνει με διακομματική ανοχή), το κρίσιμο σχετικά μεγαλύτερο πακέτο των πολύ διασπαρμένων μετοχών της Πειραιώς (10%). Από τότε, μέσω της Πειραιώς, η Ρωσία αγοράζει όποια τράπεζα υπάρχει και δεν υπάρχει με πρώτη τη στρατηγική για τον έλεγχο της αγροτιάς

ΑΤΕ. Μέσω της ΑΤΕ πήρε την αγροτοκτηνοτροφική Δωδώνη με σικέ διαγωνισμό πάλι ένας ρώσος κρατικοολιγάρχης, ο Σέκτσερ. Επίσης, ένας τσέχος μέτοχος της Πειραιώς, άνθρωπος του Νέσις, αγοράζει τον ΟΠΑΠ για να ελέγξει και τον τζόγο και τον αθλητισμό. Ήδη ένας άλλος ρώσος, άνθρωπος του Πούτιν (ο Σαββίδης) αγόρασε τον ΠΑΟΚ και την αγροτοσυνεταιριστική ΣΕΚΑΠ, ενώ είναι οι ρώσοι και οι σύμμαχοί της Ρωσίας, δηλαδή οι εμίρηδες του Κατάρ και οι κρατικοολιγάρχες της Κίνας, αγοράζουν ασταμάτητα χάρη στην υπερφορολόγηση των ντόπιων μεσαίων ιδιοκτητών ή ετοιμάζονται να αγοράσουν την πιο πολύτιμη τουριστική γη και κυρίως τα οικονομικά γάγγλια, συγκοινωνιακά (λιμάνια, αεροδρόμια, σιδηροδρόμους) και ενεργειακά (ΔΕΠΑ, ΔΕΣΦΑ) της χώρας.

Αυτή η καταλήστευση ντόπιου πλούτου από μια ξένη χώρα δεν έπεσε από τον ουρανό. Προετοιμάστηκε για δεκαετίες μέσα από μια διπλή διαδικασία στην οποία συμμετείχαν όλες οι κυβερνήσεις και όλες οι ψευδοαριστερές αντιπολιτεύσεις. Από τη μια, όπως αναφέραμε, προετοιμάστηκε μέσα από την καταστροφή ή την υπονόμευση κάθε μεγάλης ντόπιας ή δυτικής, κρατικής ή ιδιωτικής παραγωγικής επένδυσης, και από την άλλη προετοιμάστηκε μέσω του περάσματος ενός μέρους του κεφαλαίου σε μια νέα ρωσόδουλη αλλά ντόπια στη μορφή ολιγαρχία, την κρατικο-ολιγαρχία των Κόκκαλη, Μπόμπολα, Κοπελούζου, Μυτιληναίου, Βγενόπουλου. Αυτή η διπλή διαδικασία περιλάμβανε από τη μια τη φυσική ή ηθική-πολιτική εξόντωση των ντόπιων βιομηχανικών αστών και των πολιτικών εκπροσώπων τους με επιλεκτικές εκκαθαρίσεις και δολοφονίες και από την άλλη την υπερπύχωση των ανατολικών κρατικοολιγαρχών

συνέχεια στη σελ. 9

Παρακαλούμε τους αναγνώστες μας να στέλνουν τα γράμματά τους στη δ/ση Χαλκοκονδύλη 35, Αθήνα, Τ.Κ. 10432

Για τις οικονομικές σας ενισχύσεις χρησιμοποιήστε το λογαριασμό μας στην Εθνική Τράπεζα: 160764962-29

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Μηνιαία εφημερίδα
Ιδιοκτήτης:
Κεντρική Επιτροπή της ΟΑΚΚΕ
Εκδότης σύμφωνα με το νόμο
Ελένη Κωνσταντινοπούλου
(Κωδικός 2988)
ISSN 1791-6593
Χαλκοκονδύλη 35, 5ος όροφος
Τ.Κ. 104 32 Αθήνα
Τηλ.- Φαξ: 210-5232553
Ετήσια συνδρομή: 20 Ευρώ
Εξαμηνιαία: 10 Ευρώ

Αντιρατσιστικός νόμος: Το ψευτοΚΚΕ ανοιχτά και οι σαμαρικοί ύπουλα στο στρατόπεδο των ναζιστών της “Χρυσής Αυγής”

Σε όσους έχουν παρακολουθήσει την ιδεολογικοπολιτική πορεία του ψευτοΚΚΕ την τελευταία 20ετία, αλλά και τις σχετικές αναλύσεις της ΟΑΚΚΕ για την πολιτική φύση αυτού του πολιτικού πραχτορείου της Μόσχας, η δήθεν «υπεραριστερή», στην ουσία ακροδεξιό, θέση την οποία έλαβε κατά του νόμου περί ρατσισμού, ξενοφοβίας και φασιστικών συμπεριφορών δεν πρέπει να προκάλεσε έκπληξη.

Ο σχετικός νόμος του υπουργείου Δικαιοσύνης, στο οποίο ηγείται ο άνθρωπος των ΔΗΜΑΡ – ΣΥΡΙΖΑ Ρουπακιώτης, κινείται για άλλη μια φορά στη λογική της «τιμωρίας της πράξης» και **δε βάζει ούτε κατά διάνοια το μόνο ΖΗΤΗΜΑ ΑΡΧΗΣ για τη δημοκρατία: εκτός νόμου και διάλυση για κάθε ανοιχτά ναζιστική – χιτλερική συμμορία, με πρώτη εκείνη της Χρυσής Αυγής**, καθώς και δρακόντειες ποινές και στέρηση πολιτικών δικαιωμάτων για τα στελέχη της.

Ο νόμος Ρουπακιώτη, ή καλύτερα η άορατη πρόταση νόμου, αποτελεί καθαρά προϊόν πίεσης από πλευράς Ευρωπαϊκής Ένωσης και από την πλευρά των εβραϊκών κοινοτήτων σε Ευρώπη και Αμερική, απέναντι στο ελληνικό κτηνώδες και φιλοχρυσουγίτικο διακομματικό καθεστώς και προορίζεται στο να ρίξει στάχτη στα μάτια των παραπάνω.

Χαρακτηριστική των αυταπατών ακόμα και των υποψήφιων μελλοντικών θυμάτων των ναζιστών για το «ειδικό βάρος» αυτού του νόμου είναι η τοποθέτηση του προέδρου του Κεντρικού Ισραηλιτικού Συμβουλίου της Ελλάδας, Δαυίδ Σαλιέλ, στο Παγκόσμιο Εβραϊκό Κογκρέσο, όπου σημείωσε ούτε λίγο ούτε πολύ ότι η κυβέρνηση Σαμαρά τον έχει... διαβεβαιώσει ότι με το νόμο αυτόν η Χρυσή Αυγή θα πέσει στα ποσοστά τα οποία είχε πριν το 2010. Πρόκειται για φάρσα.

Πριν αλέκτωρ λαλείσαι τρεις, η σαμαρική ακροδεξιά των Μπαλτάκου - Σταμάτη απέσυρε ακόμη κι αυτό το λειψό και κουτσουρεμένο νομοσχέδιο για «επεξεργασία», δηλαδή το παρέπεμψε στις καλένδες, με τη σοσιαλφασιστικής έμπνευσης θεωρία (αυτό έλεγαν πάντοτε τα ψευτοΚΚΕ και ΣΥΝ) ότι «στοχοποιεί και θα ηρωοποιήσει τη Χρυσή Αυγή».

Ο Μπαλτάκος ως δικηγόρος είχε αναλάβει στα τέλη του 2011 την υπεράσπιση του φασίστα αρχηγού του 4ου έτους της Σχολής Ευελπίδων Φαραντάτου, ο οποίος ανήμερα του Πολυτεχνείου έβαλε τους συναδέλφους του να τραγουδάνε ύμνους στον φασισμό της χούντας. Ο δε Δ. Σταμάτης αποτελούσε πρωτοπαλικάρο του ακροδεξιού «μακεδονομάχου» Σαμαρά το 1993 στη συγκρότηση της φαιο-«κόκκινης» ΠΟΛΑΝ, στην οποία είχαν μαζευτεί κάθε είδους ρετάλια του χουντοφασισμού, ρατσιστές, κτηνώδεις σωβινιστές, φιλοναζιστές κλπ. Τότε ΠΑΣΟΚ, ΣΥΝ και ψευτοΚΚΕ παρουσίαζαν τον συρφετό αυτό για «κεντρώο» και εν πάση περι-

πτώσει «προοδευτικότερο» από τη μισοδημοκρατική ΝΔ του Μητσοτάκη, την οποία ο συρφετός αυτός ανέτρεψε πραξικοπηματικά...

Οι κνίτες πλαστογράφοι της ιστορίας του προοδευτικού κινήματος κριτικάρουν το νομοσχέδιο από ακόμη πιο δεξιές θέσεις από τους ακροδεξιούς ΠΟΛΑΝίτες της νέας ΝΔ. Οι σαμαρικοί υποδύονται καμιά φορά τους αντιχρυσουγίτες και κάνουν ότι απλώς αναζητούν την κατάλληλη μέθοδο για την αντιμετώπιση τους, την ίδια ώρα βέβαια που η φυλλάδα τους «Δημοκρατία» θωπεύει τη Χρυσή Αυγή, αντιμετωπίζοντάς την σαν τμήμα της «ευρύτερης Δεξιάς» και καλύπτοντάς την σαν «καθωσπρέπει κόμμα».

Το ψευτοΚΚΕ έρχεται ουσιαστικά να δηλώσει ευθαρσώς ότι αυτοί που εισηγούνται το νόμο, δηλαδή στο βάθος η Ευρωπαϊκή Ένωση που πίεσε για τη σύνταξή του, είναι χειρότεροι από τη Χρυσή Αυγή, με την οποία νιώθει κάποιου εκτρωματικού είδους αλληλεγγύη, καθώς πιστεύει ότι οι νόμοι που την αφορούν μπορεί στη συνέχεια να στραφούν εναντίον του και εναντίον του λαϊκού κινήματος!!

Με το επιχείρημα της κοινής αποδοχής από φιλελεύθερους και φασίστες της καπιταλιστικής οικονομίας, ο Περισσός χαρακτηρίζει κάθε αντιφασιστική αστικοδημοκρατική πρακτική και κίνηση ως «υποκριτική και επικίνδυνη», γιατί τελικώς της στόχος είναι πάντα ο κομμουνισμός! Και κομμουνισμο φυσικά αυτοί οι λακέδες του σοσιαλμπεριαλιστικού Κρεμλίνου από το 1956 και δώθε εννοούν τον δικό τους ακροδεξιό, ρωσόδουλο σοσιαλφασισμό.

Δεν έχει ίσως νόημα να επαναλάβουμε ότι αυτή η αλληλεγγύη των σοσιαλφασιστών προς τους κλασσικούς φαιούς ναζιστές έχει στη βάση της την κοινή ρωσοδουλία αυτών των δύο εκτρωματικών μορφών της σύγχρονης αντίδρασης.

Αξίζει ωστόσο μια κουβέντα για τη συνεχή επίκληση από πλευράς ψευτοΚΚΕ των «νέων ιδεολογικών επεξεργασιών του» για το ζήτημα του αντιφασισμού: το πρακτορείο αυτό, με επικεφαλής της αναθεώρησης και «θεωρητικό του» το μέλος της Κεντρικής του Επιτροπής, Μαϊλή, έχει δημιουργήσει ένα **υπεραντιδραστικό σοσιαλφασιστικό υβρίδιο μπρεζνιεφισμού και τροτσκισμού**, με το οποίο εξηγεί ολάκερη την ιστορία του παλιού επαναστατικού ΚΚΕ, ειδικά τη μεγάλη δεκαετία του '40, την οποία όμως συνεχίζει να νέμεται και να τρυγάει, παρου-

σιαζόμενο με τα ρούχα του αληθινού ΚΚΕ, του κόμματος που δολοφόνησε στα 1956!

Η νέα θεωρία συνοψίζεται στην εξής απλή και δήθεν υπερταξική και «ντούρα επαναστατική» αντίληψη: **δεν υπάρχει καμία άλλη αντίθεση παγκόσμια, πέρα από εκείνη ανάμεσα στην εργασία και το κεφάλαιο, ή αλλιώς στον κομμουνισμό και τον καπιταλισμό!** Κάθε πολιτική γραμμή η οποία λαμβάνει υπόψη της άλλες αντιθέσεις, όπως εκείνες ανάμεσα στον ιμπεριαλισμό και στους λαούς, τα έθνη και τα μη ιμπεριαλιστικά κράτη, ή εκείνες μεταξύ των ιμπεριαλιστών (ενδοϊμπεριαλιστικές αντιθέσεις), είναι εξ ορισμού «δεξιό ομορτουμιστική»!

Με αυτή τη γραμμή το ψευτοΚΚΕ έχει απορρίψει ως «δεξιό» ολάκερη την ιστορία του επαναστατικού ΚΚΕ και φυσικά κάθε έννοια αντιφασιστικού, δημοκρατικού ή αντιιμπεριαλιστικού μετώπου. Πρόκειται για μια υπερδεξιά, ταγματάλητη γραμμή η οποία ετοιμάζει την παράδοση της χώρας στους νέους τσάρους στο όνομα του «αντικαπιταλισμού», ενώ έχει αποδειχτεί πόσο ανοιχτά ξεπλένει τη Χρυσή Αυγή ως «άλλο ένα κόμμα του κεφάλαιου», κατά του οποίου καμιά ειδική πάλη δεν χρειάζεται!

Για τους πραγματικούς κομμουνιστές, ο αντιφασισμός είναι το μίνιμουμ πρόγραμμα της σοσιαλιστικής επανάστασης. Είναι η μέθοδος εκείνη με την οποία οι κομμουνιστές, εκμεταλλευόμενοι την κτηνωδία της πιο αντιδραστικής απόφυσης της καπιταλιστικής και ιμπεριαλιστικής αντίδρασης, που είναι το κρατικοφασιστικό μονοπώλιο, παίρνουν την ηγεσία της δημοκρατικής και πατριωτικής πλειοψηφίας του έθνους και την οδηγούν στη συντριβή του φασισμού, πειθοντάς την καθ' οδόν για την ανάγκη μιας ανώτερης, κοινωνικής δημοκρατίας, που τελικά είναι η σοσιαλιστική, με ηγεμόνα το προλεταριάτο.

Με δυο λόγια οι κομμουνιστές, μέσα από το μονοπάτι της δημοκρατίας και του αντιφασισμού, και τσακίζουν τους φασισμούς και, από στρατηγική άποψη, φέρνουν πιο κοντά την επανάσταση, υψώνοντας την συνείδηση των μαζών ως την κατανόηση της ανάγκης της σοσιαλιστικής αντιιμπεριαλιστικής επανάστασης, πάντα μέσα από την ίδια την πείρα τους.

Αντίθετα, για τους σοσιαλφασίστες του ψευτοΚΚΕ και γενικότερα για τους τροτσκιστές, τα δημοκρατικά και αντιφασιστικά μέτωπα είναι θανάσιμος κίνδυνος για τις μάζες, καθώς «καλλιεργούν αυταπάτες υποταγής στην αστική δημοκρατία και στους φιλελεύθερους», οπότε καθυστερούν ή και ματαιώνουν την «λαϊκή αντικα-

πιταλιστική συνειδητοποίηση» και εξέγερση.

Έτσι, με βάση το κνίτικο σχήμα, οι μεν «αριστεροί» σοσιαλφασίστες κνίτες (αλλά και συριζαίοι) δεν δίνουν καμιά ειδική μάχη κατά των κανίβαλων ρατσιστών δολοφόνων και εγκληματιών, καθώς αυτοί θα νικηθούν από τη «γενική αντικαπιταλιστική και αντινεοφιλελεύθερη πάλη», ενώ όποιος αναλάβει πρωτοβουλίες δημοκρατικής αντιφασιστικής συσπείρωσης κατά του ναζισμού «αποπροσανατολίζει τις μάζες» και «δίνει συγχωροχάρτι στους μνημονιακούς φιλελεύθερους και στην ΕΕ των μονοπωλίων». Πρόκειται για γραμμή η οποία δε μπορεί παρά να φέρνει χαμόγελο στο Μιχαλολιάκο και στον Κασιδιάρη. **Με τέτοιους «επαναστάτες κομμουνιστές», η Χρυσή Αυγή μπορεί να μαχαιρώνει, να βασανίζει και να αναπτύσσεται πολιτικά χωρίς κανένα πρόβλημα στον αιώνα τον άπαντα, αφού είτε έτσι είτε αλλιώς κανένας δε θα βρεθεί να την εμποδίσει!** Και ποιος να το κάνει; Αφού ψευτοΚΚΕ και Χρυσή Αυγή έχουν κοινό εργοδότη, την κρατικοφασιστική μονοπωλιακή αστική τάξη του Κρεμλίνου, με αρχηγό τον Αδόλφο Πούτιν, τον οποίο υμνούν επίσης και οι Τσίπρας – Καμμένος, το «αδελφό» ΑΚΕΛ την Κύπρο, αλλά και οι Σαμαράς – Κεδίκογλου!

Οι κνίτες, γνωστοί αντισημίτες και φασίστες, φοβούνται επίσης σε μεγάλο βαθμό την αποκάλυψή τους, καθώς έχουν πολλάκις π.χ. αρνηθεί το μέγεθος και τη σημασία της γενοκτονίας της Σρεμπρένιτσα από τους φίλους τους, τους σέρβους φασίστες, ενώ είχαν στηρίξει τον γερο-αντισημίτη Θεοφωράκη, όταν η Αυστρία του απαγόρευσε πριν από δύομισιά χρόνια να παρουσιάσει το Μάουτχάουζεν στη Βιέννη, εξαιτίας των φασιστικών δηλώσεών του για τους Εβραίους, καθώς είχε ανοιχτά δηλώσει όχι μονάχα αντισημίστης, αλλά και αντισημίτης! Πράγματι, δηλαδή, οι κνίτες κινδυνεύουν από ένα στοιχειωδώς αστοδημοκρατικό νομοθέτημα το οποίο θα χτυπάει μεταξύ άλλων τα ναζιστικού τύπου ιδεολογήματα του ψευτοΚΚΕ, το οποίο τα έχει δανειστεί από τους σουσλοφικούς νεοχιτλερικούς του «Κ»ΚΡΟ του Ζιουγκάνοφ.

Το βασικό, ωστόσο, είναι ότι η ηγεσία του Περισσού, πλάθει την οπαδική της μάζα στη θέση ότι ο ευρωενωσιακός φιλελεύθερος, Έλληνας ή ξένος, είναι κυριότερος εχθρός και σε γενικές γραμμές βρίσκεται δεξιότερα από το φασίστα ή και το ναζιστή χρυσουγίτη, ο οποίος το πολύ να λειτουργεί ως «πράκτορας» ή «αβανταδόρος» του πρώτου, αν και βρίζει από το πρωί ως το βράδυ την ΕΕ, τους φιλελεύθερους και τα μνημόνια.

Μανωλάδα: Η διακομματική μπόχα βγαίνει στο φως

Δημοσιεύτηκε στην ιστοσελίδα της ΟΑΚΚΕ στις 19/4/2013

Η ρατσιστική μπόχα βγαίνει στο φως. Η μόνη χώρα στον κόσμο με ανοιχτό ναζιστικό κόμμα ρατσιστών-μαχαιοβγαλτών στο κοινοβούλιο της, η μόνη χώρα που το ανώτατο δικαστήριο της υποστηρίζει ότι είναι νόμιμο να ζητάει κανείς την εξόντωση των εβραίων εφόσον αυτοί “συνωμοτούν για την παγκόσμια κυριαρχία” (σκεπτικό για την αθώωση του ναζιστικού γενοκτονικού κηρύγματος του Κ. Πλεύρη), η μόνη χώρα που αποθέωσε διακομματικά και με τόσο ενθουσιασμό γενοκτόνους μετά τον β’ παγκόσμιο πόλεμο (τους σέρβους τσέτνικ ενάντια στο βοσνιακό λαό), η μόνη χώρα που θέλει να αλλάξει με το ζόρι το όνομα μιας άλλης χώρας που το αναγνωρίζει όλος ο πλανήτης και βέβαια το έχει επιλέξει εδώ και έναν αιώνα ο λαός της, αυτή η χώρα δεν θα μπορούσε να μην έχει πρακτικά νόμιμη την πιο άγρια, την πιο ξεδιάντροπη, την πιο συστηματική και θεσμοποιημένη ληστεία των πιο ευάλωτων μισθωτών της.

Αυτή η κτηνωδία, που απλά κορυφώθηκε με το μαζικό αιματηρό ανθρωποκνηνητό των θυμάτων της ληστείας, δεν εφαρμόζοταν στα κρυφά, αλλά μπροστά στα μάτια όλης της καθώς πρέπει κοινωνίας και όλων των αρχών της συγκεκριμένης επαρχιακής πόλης και μάλιστα για δεκαετίες. Τελικά μάλιστα γινόταν με την έγκριση όλης της άρχουσας τάξης της χώρας αφού όλες οι κομματικές ηγεσίες και όλα τα δημοσιογραφικά επιτελεία ξέρανε ότι αυτά τα όργια γίνονται διαρκώς σ’ αυτή την περιοχή αλλά και σε όλα τα εργασιακά μεταναστευτικά κολαστήρια της υπαίθρου.

Όλη αυτή η μπόχα είναι ανεξάρτητη από την κρίση, απόδειξη ότι προηγήθηκε της κρίσης. Για την ακρίβεια είναι το σάπιο νέο καθεστωτικό διακομματικό πλέγμα εκείνο που έφερε την κρίση η οποία με τη σειρά της απλά αποχαλίνωσε τα φαινόμενα. Είναι αυτό το πλέγμα που επί δεκαετίες κατέστρεφε τις μηχανές για να τις αντικαταστήσει με ασταμάτητες νέες φουρνιές εισαγόμενης, εντελώς ανοχύρωτης φτηνής εργατικής δύναμης, είναι αυτό που δανειζόταν ή έπαιρνε επιδοτήσεις από την Ευρώπη όχι για να χιτίζει παραγωγικό κεφάλαιο αλλά για να δωροδοκεί μια εκτεταμένη μικρομεσαία ακρίδα και λίγες υπερφυσικές ανατολικού τύπου ολιγαρχικές βδέλλες, και μέσω αυτών να διεισδύει ανενόχλητο και να κυριαρχεί στη κρατική μηχανή. Τελικά είναι αυτό που κήρυξε προβοκατόρικα ένα γιγαντιαίο κανόνι με τρόπο όμως που να ενοχοποιεί τους δανειστές, για να παραδώσει τελικά τζάμπα τη χώρα στα νέα ρώσικα νεοαποικιακά αφεντικά του και στους κινέζους συμμάχους τους.

Το αιματηρό μαζικό ανθρωποκνηνητό στην Ηλεία λοιπόν, αντίθετα από όσα λέει ο εκπρόσωπος της κυβέρνησης των νεο-δουλοκτητών, δεν είναι καθόλου «ξένο προς τα ήθη των Ελλήνων», αλλά είναι εντελώς ταιριαστό με αυτό, αν ως Έλληνες σε αυτή τη φράση λογαριαστούν οι πολιτικοί και οικονομικοί εκπρόσωποι αυτού του καθεστώτος σε διακομματικό επίπεδο. Φτάνει να διαβάσει κανείς τις ανακοινώσεις των υποτιθέμενων φιλεργατικών κομμάτων, δηλαδή του ψευτοΚΚΕ και του ΣΥΡΙΖΑ, για να καταλάβει πόσο βρώμικο είναι όλο αυτό το νέο κρατικό διακομματικό καθεστώς και πόσο ανοχύρωτοι είναι γενικά οι εργαζόμενοι, ντόπιοι και μετανάστες, απέ-

ναντί του.

Το ψευτοΚΚΕ λοιπόν, όπως πάντα, ξεδιάντροπα δηλώνει ότι γι αυτήν την κατάσταση φταίει ο καπιταλισμός γενικά. Με αυτόν τον τρόπο, δηλαδή εξισώνοντας τους ελβετούς και τους νορβηγούς εργάτες με τους εργάτες-θηράματα της Μανωλάδας, το “εργατικό” κόμμα των νεο-δουλοκτητών αθώνει τα ειδικά νεοαποικιακά τους κάτεργα στην Ελλάδα και ανοίγει το δρόμο στη γενικευμένη πια εγκατάστασή τους. Γι αυτό προστατεύει την παράνομη γαλέρα της ΚΟΣΚΟ, όπου έχει απαγορευτεί και τυπικά το δικαίωμα του συνδικαλιζέσθαι (!) και ποτέ δεν κλείνει την πύλη της, ενώ συστηματικά και συχνά κόντρα στη θέληση και των ίδιων των εργατών, κλείνει τις πύλες όλων των εργοστασίων που δουλεύουν με νόμιμους και πάντως ασύγκριτα καλύτερους εργασιακούς όρους.

Όσο για τον ΣΥΡΙΖΑ και τα τσιράκια του, αυτοί αντιμετωπίζουν ακόμα πιο εγκληματικά το πογκρόμ της Μανωλάδας. Δηλαδή από τη μια θεωρούν, ως συνήθως, ότι αυτό το πογκρόμ είναι έκφραση της πολιτικής του μνημονίου που τη χρεώνουν κύρια στην Ευρώπη, ενώ η πολιτική του μνημονίου είναι στην ουσία της αποτέλεσμα και ταυτόχρονα μέρος της ανατολικής πολιτικής του σαμποταρίσματος της παραγωγής που απλά έχει εξασφαλίσει και τη σφραγίδα των ευρωπαϊών μονοπωλιστών. Από την άλλη, και το χειρότερο, ζητάνε προβοκατόρικα σαν απάντηση στο πογκρόμ τη νομιμοποίηση όλων των μεταναστών, δηλαδή ζητάνε, τώρα πάνω στη θανάσιμη ανεργία της μισής εργατικής τάξης της χώρας, που είναι είτε ντόπια είτε ήδη εγκατεστημένη μεταναστευτική, την εισαγωγή και νέων στρατιών ακόμα πιο φτηνής εργατικής δύναμης. Δηλαδή θέλουν να ικανοποιήσουν το βασικό αίτημα των νεο-δουλοκτητών που είναι να μπορούν να χρησιμοποιούν νέες φουρνιές μεταναστών για να αντικαθιστούν εκείνες που μόλις ξεζούμισαν και λήστεψαν. Κάνουν δηλαδή πως δεν ξέρουν ότι το πογκρόμ στη Μανωλάδα ξεκίνησε όταν οι νεο-δουλοκτήτες χρησιμοποίησαν σαν απεργοσπαστικό μηχανισμό μια νέα φουρνιά άνεργων μεταναστών για να διώξουν και μάλιστα να αφήσουν απλήρωτη την παλιότερη που πρόσφατα εκμεταλλεύτηκαν. Έτσι αυτού του είδους η ψευτοαριστερά δίνει έδαφος στον κανιβαλικό ρατσισμό και χρυσαιγισμό στα πλαίσια του εξής καταμερισμού ρόλων: Ο ΣΥΡΙΖΑ,

(και δευτερευόντως το ψευτοΚΚΕ) αναλαμβάνει να κρατάει ανοιχτά τα σύνορα, δηλαδή να εξασφαλίζει την εισαγωγή της νέας φτηνής εργατικής σάρκας, που θα εκτοπίζει τη ντόπια και την εγκατεστημένη μεταναστευτική από κάθε χώρο δουλειάς, ενώ οι ναζήδες θα στρατολογούν πολιτικά τη ντόπια άνεργη μάζα στο να ζητά στέρηση του δικαιώματος στη δουλειά και των παλιότερων μεταναστών, και έτσι αντικειμενικά να υπερασπίζει κάθε ληστεία μισθών που πραγματοποιούν οι δουλοκτῆτες.

Να γιατί οι ψευτοαριστεροί και οι ναζι-κανίβαλοι, ειδικά ο ΣΥΡΙΖΑ και η «Χρ. Αυγή» συναντιούνται στη Βουλή με κουμπάρο τους ΑΝΕΛ, και να γιατί τόσο πολύ ενώνονται μέσα στις προανακριτικές και μέσα σε όλη την πολιτική σκηνή με τον κοινό τους αγώνα ενάντια στη δημοκρατική ακόμα Ευρώπη και υπέρ της παράδοσης του πλούτου της χώρας στο ρωσοκινεζικό άξονα. Στην ουσία ενώνονται στον ιδιαίτερο κοινό «αντικαπιταλισμό» τους που είναι ένας μονόπλευρος αντιδυτικός αντικαπιταλισμός, όχι υπέρ της σοσιαλιστικής επανάστασης, αλλά υπέρ της επιστροφής στον αποικιακού τύπου καπιταλισμό και στο χιτλερικό, δουλοκτητικού τύπου κρατικομονοπωλιακό ιμπεριαλισμό.

Συμπέρασμα: Δεν υπάρχει σωτηρία για το λαό αν δεν δυναμώσει η επαναστατική πρωτοπορία που θα συγκρουστεί με όλο το νέο καθεστώς, ιδιαίτερα με την αντεργατική ψευτοαριστερά, σε όλη τη γραμμή, ώστε να μπορέσει να οργανώσει και να μαζικοποιήσει τις αυθόρμητες αντιστάσεις του λαού, αρχίζοντας από εκείνες της εργατικής τάξης, ντόπιας και ξένης που αυτή η ψευτοαριστερά υπονομεύει, αποπροσανατολίζει και τελικά διαλύει. Αυτές οι αντιστάσεις ήδη εκδηλώνονται σε μικρή ακόμα και σκόρπια κλίμακα ενάντια στις τέσσερις βασικές εκδηλώσεις της πολιτικής του εχθρού: ενάντια στη ναζιστικού τύπου βία του, ενάντια στην οικονομική καταλήστευση του λαού, ενάντια στο παραγωγικό του σαμποτάζ, και ενάντια στην διαρπαγή των οικονομικών πόρων της χώρας. Το πογκρόμ της Μανωλάδας είναι από αυτήν την άποψη ήδη μια μεγάλη πολιτική ήττα του καθεστώτος των νεο-δουλοκτητών επειδή απέτυχε να αντιμετωπίσει με άλλο, πιο δόλιο και πιο «πολιτικό» τρόπο την αυθόρμητη αντίσταση των απλήρωτων εργατών της φράουλας. Έτσι βγήκε για μια ακόμα φορά η μπόχα του σε όλον τον πλανήτη.

Αντιρατσιστικός νόμος: Το ψευτοΚΚΕ ανοιχτά και οι σαμαρικοί ύπουλα στο στρατόπεδο των ναζιστών της “Χρυσής Αυγής”

συνέχεια από τη σελ. 3

Δεν είναι τυχαίο που πάντα προσπαθούν, όπως και ο ΣΥΡΙΖΑ, να εξισώσουν τον Δένδια ή τη ΝΔ σαν όλο με τη Χρυσή Αυγή, ακριβώς για να μαλακώσουν και λειαινούν την αιχμή τους προς τους ναζήδες. Γιατί αν πραγματικά θεωρούσαν τη ΝΔ ή το Δένδια ναζιστές, θα έπρεπε να έχουν σηκώσει τον κόσμο στο πόδι, να έχουν βγει στο κλαρί ή να έχουν συλληφθεί από το «ναζιστικό καθεστώς», μιας και οι ίδιοι είναι «αντικαπιταλιστές επαναστάτες» και «αντίπαλοι του καθεστώτος». Δεν είναι όμως αυτός ο στόχος τους. **Η εξίσωση Δένδια – ΝΔ με τη Χρυσή Αυγή γίνεται ακριβώς για να ξεπλένεται και να σχετικοποιείται η εντελώς ειδική σε παγκόσμιο επίπεδο και εγκληματική φύση της ναζιστικής συμμορίας.**

Οι αριστεροί και ευρύτερα οι δημοκράτες πρέπει να καταγγείλουν σα λειψό και υποκριτικό το νομοσχέδιο της ΔΗΜΑΡ, που δε χτυπάει ούτε κατά διάνοια στη ρίζα του το ναζιστικό συμμοριτισμό και επί της ουσίας αφήνει ατιμώρητη τη ναζιστική πολιτική και ιδεολογική προπαγάνδα, επιτρέποντας στους ναζιστές να ξεγλιστρούν σα χέ-

λια.

Το κύριο, πρέπει να καταγγείλουν ένα καθεστώς όπου ο φασιστικού και ναζιστικού γενοκτονικού τύπου αντιδυτικισμός και αντιδιαφωτισμός αποτελούν κοινή συνισταμένη των χειρότερων πλευρών όλων των καθεστωτικών κομμάτων, κυρίως μάλιστα των «αντιμνημονιακών» που καμώνονται τους μεγάλους φίλους του λαού και των φτωχών και τους πατριώτες, ενώ οι ηγεσίες τους είναι ρωσόδουλες φασιστικές.

Πρέπει ταυτόχρονα να αποκαλύψουν την ακροδεξιά κλίκα Σαμαρά, την οποία την φόρεσε καπέλο στη ΝΔ όλο το υπόλοιπο καθεστώς το 2009, η οποία κάνει πλάτες στους ναζήδες.

Μα πάνω απ’ όλα, πρέπει να αποκαλύψουν στο λαό την ξεχωριστά φιλοναζιστική φύση του ψευτοκομμουνιστικού κόμματος με έδρα τον Περισσό, και να αποσπάσουν μέσα από την τακτική του ενιαίου μετώπου και τίμια στοιχεία τα οποία υπάρχουν κυρίως στην ψηφοφορική βάση αυτού του κόμματος, που τόσο μεγάλα εγκλήματα έχει κάνει σε βάρος αυτού του λαού, διαστρέφοντας κάθε έννοια γνήσιας λαϊκής πάλης και αριστερού, δηλαδή εργατικού και σοσιαλιστικού και όχι μικροαστικού και σοσιαλμπερλιαστικού αντικαπιταλισμού.

Ο ΑΡΧΙΣΑΜΠΟΤΑΡΙΣΤΗΣ ΣΑΜΑΡΑΣ ΣΤΗΝ ΚΙΝΑ: ΤΟ ΑΘΟΥΒΟ ΞΕΠΟΥΛΗΜΑ

Στα μέσα Μάη αναμένεται να πραγματοποιηθεί το ταξίδι του Σαμαρά στο Πεκίνο για τη σύναψη σημαντικών συμφωνιών με τους Κινέζους. Η ημερομηνία έχει ήδη φιξαριστεί και, όπως γράφει η εφημερίδα *Κεφάλαιο* στις 27/4, η σημειολογία της έγκειται στο ότι «ο Έλληνας πρωθυπουργός θα είναι από τους πρώτους Ευρωπαίους ηγέτες που θα συναντηθούν με τη νέα ηγεσία του ΚΚΚ (με πρόεδρο τον Σι Τζινπίνγκ και πρωθυπουργό τον Λι Κεκιάνγκ), που αναδείχθηκε από το συνέδριο του περασμένου Νοεμβρίου». Όπως αποκαλύπτει το δημοσίευμα: «Ο Σαμαράς ποντάρει πολλά σ' αυτήν την επίσκεψη, που θα έχει αμιγώς επενδυτικό χαρακτήρα. «Δεν πρόκειται για μια-δυο συμφωνίες συνηθισμένου βεληνεκούς, αλλά για «υπογραφές» που, πέραν του οικονομικού οφέλους, θα αναδείξουν τον ρόλο της χώρας ως κόμβου στην περιοχή», λένε αρμόδιοι για το θέμα συνεργάτες του.

χρονα τόσο φασιστικές χώρες δεν μπορεί παρά να γίνει με τους χειρότερους οικονομικούς όρους για τη χώρα μας, που αλλάζει

Τι εννοούν; Την ανάδειξη της Ελλάδας ως κύριας πύλης εισόδου της Κίνας («και όχι μιας πύλης») στην Ευρώπη και την ευρύτερη περιοχή της Μεσογείου, μετά και τη θετική εμπειρία από τη δραστηριοποίηση της COSCO στον Πειραιά «που λειτούργησε ως πείραμα».

Ως εκ τούτου, από τις πολύμηνες συζητήσεις προέκυψε ότι το ενδιαφέρον του Πεκίνου εστιάζεται «σε ό,τι έχει σχέση με τις μεταφορές» - ήτοι, λιμάνια, αεροδρόμια, σιδηρόδρομοι». Σε ότι αφορά τα αεροδρόμια, έχουν ήδη ξεκινήσει συζητήσεις με την κυβέρνηση των μεγαλύτερων κινεζικών εταιριών διαχείρισης αερολιμένα, της «Shenzhen Airport» και της «Friedmann Pacific Investment Holdings», για την παραχώρηση ποσοστού του δημοσίου στο «Ελ. Βενιζέλος», ενώ σχετικό ενδιαφέρον έχει εκδηλώσει και ο όμιλος «Fosun» που διατηρεί ποσοστό 15% στην FF Group και ενδιαφέρεται επίσης για ακίνητα, τουριστικές επενδύσεις (βλ. Αστέρια Βουλιαγμένης), ακόμα και την εκμετάλλευση εταιριών διαχείρισης υποδομών.

Αν σε όλα αυτά προσθέσουμε τις τηλεπικοινωνίες, την αγορά μετοχικού κεφαλαίου τραπεζών που συμβαίνει μπρος στα μάτια μας, αλλά και την ενέργεια, το μονοπώλιο της οποίας εποφθαλμιούν άμεσα οι ηγεμόνες στην Ελλάδα και σύμμαχοι των κινέζων ληστών σοσιαλμπερλιαστές της Μόσχας, τότε βλέπουμε τα βασικά γάγγλια της ασθενικής εθνικής μας οικονομίας - χτυπημένης από το χρόνιο παραγωγικό σαμποτάζ - να παραχωρούνται αθόρυβα στους ληστές της Ανατολής την ώρα που όλα τα βλέμματα είναι στραμμένα στη Δύση. Φυσικά, ένα τέτοιο ξεπούλημα σε τόσο ισχυρές και ταυτό-

ήπειρο μέρα τη μέρα, και σημειώνει ένα μεγάλο πισωγύρισμα στις παραγωγικές σχέσεις όπως έχει δείξει η πείρα από την εγκατάσταση της κινεζικής κρατικής ΚΟΣΚΟ στο λιμάνι του Πειραιά που μέσα στις συνθήκες της ανεργίας έχει μετατρέψει τους εργαζομένους εκεί σε νεο-δουλοπάροικους.

Οι ιθύνοντες της πολιτικής εξουσίας

παραδέχονται πλέον πως η αρχική παραχώρηση της προβλήτας II του λιμανιού του Πειραιά στην κινεζική ΚΟΣΚΟ δεν ήταν μια μεμονωμένη ενέργεια αλλά ένα βήμα για την κυριαρχία της Κίνας στο βασικότερο λιμάνι της χώρας και τη μετατροπή του σε κύρια πύλη λαθρεμπορικής εισόδου της στην Ευρώπη. Έτσι σήμερα η ΚΟΣΚΟ βάζει στο στόχαστρό της την αγορά ολόκληρου του ΟΛΠ. Σύμφωνα με την ίδια πηγή: «Ο κινεζικός operator έχει ζητήσει το πράσινο φως για την εξαγορά πλειοψηφικού ποσοστού του ΟΛΠ και για επενδύσεις στον σταθμό εμπορευματοκιβωτίων I (τον έναν από τους τρεις που δεν ελέγχει ήδη) στους νέους προβλήτες για κρουαζιερόπλοια, στο car terminal και στη ναυπηγοεπισκευή. Συγκεκριμένα, οι σχετικές πληροφορίες αναφέρουν πως έχει μπει στο τραπέζι και δέσμευση της COSCO για συμβάσεις ναυπηγοεπισκευής τουλάχιστον έξι ποντοπόρων πλοίων της ετησίως στη ναυπηγοεπισκευαστική ζώνη του ΟΛΠ».

Όμως η επιλογή αυτή από πλευράς κυβέρνησης και κομματικών ηγεσιών οδηγεί την Ελλάδα σε στενότερη πρόδωση στο άρμα του νεοχιτλερικού άξονα Ρωσίας-Κίνας και σε στρατηγική σύγκρουση με την Ευρώπη, χάρη βέβαια και στην ιμπεριαλιστικά οικονομίστικη πολιτική τύφλα της τελευταίας. «Κυβερνητικά στελέχη που ασχολούνται με την ελληνοκινεζική συνεργασία αναφέρουν ότι οι Κινέζοι έχουν κάνει μια συνειδητή γεω-

πολιτική επιλογή να χρησιμοποιήσουν τον Πειραιά, «που βρίσκεται πολύ κοντά στο Σουέζ», για να μεταφέρουν γρηγορότερα και φθηνότερα τα προϊόντα τους στην Ευρώπη - και όχι μόνο στην Ανατολική. Ως εκ τούτου, θεωρούν σίγουρη μια «πολεμική» από ευρωπαϊκές χώρες που πλήττονται από αυτήν την επιλογή - για παράδειγμα, σημειώνουν ότι «ο Πειραιάς καθίσταται ανταγωνιστής του Ρότερνταμ». Στην πραγματικότητα τα παραπάνω αποτελούν επιχειρηματολογία της Κίνας για τις πιέσεις που θα δεχτεί από την ΕΕ ενάντια σε μια άνευ όρων παραχώρηση σε αυτήν του λιμανιού του Πειραιά. Λέμε άνευ όρων γιατί μια μονοπωλιακή παραχώρηση ενός μεγάλου λιμανιού της ΕΕ σε μια εμπορική υπερδύναμη που ρίχνει τα κόστη λειτουργίας της χρησιμοποιώντας όπου μπορεί εξευτελιστικούς όρους εργασίας, που χρησιμοποιεί μέθοδες λαθρεμπορίας, όπως απέδειξε η περίπτωση του λιμανιού της Νάπολης, που κλέβει πνευματική ιδιοκτησία και χρησιμοποιεί μέθοδες ηλεκτρονικής βιομηχανικής κατασκοπίας πραγματικά ανταγωνίζεται με άνισους όρους το ευρωπαϊκό εμπόριο και την παραγωγή.

Αυτός είναι ο λόγος που «υποχρεώνει την κυβέρνηση να προχωρεί σε πολύ προσεκτικά βήματα και να μη σπεύδει σε ανακοινώσεις «πριν πέσουν οι υπογραφές»... (στο ίδιο). Σύντομα και η χώρα μας και η ΕΕ θα ξυπνήσουν από το λήθαργο και θα βρεθούν δεμένοι χειροπόδαρο από τα νέα αδίστακτα αφεντικά.

Ο ΙΣΛΑΜΟΦΑΣΙΣΜΟΣ ΣΥΝΑΝΤΑ ΤΟ ΑΡΧΑΙΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΠΝΕΥΜΑ

Η διεκδίκηση των ολυμπιακών αγώνων του 2024 από το Κατάρ είναι ένα ζήτημα ανάμεσα σε άλλα, στο οποίο εκδηλώνεται η όσιμη σύσφιξη των ελληνο-καταριανών σχέσεων. Όποιος έχει παρακολουθήσει την πορεία των διπλωματικών επαφών ανάμεσα στις δύο χώρες καταλαβαίνει ότι η Ελλάδα δε θα μπορούσε να λείπει από την προσπάθεια του περιφερειακού αυτού τραμπούκου να αποκτήσει περισσότερη αίγλη και προβολή.

Για να υποστηρίξουν λοιπόν τη διεθνή ολυμπιακή καμπάνια του Κατάρ, οι ελληνικές αρχές είχαν στείλει στη Ντόχα ορισμένα αρχαιοελληνικά αγάλματα και άλλα αρχαιολογικά αντικείμενα με σκοπό την έκθεσή τους. Όμως οι αρχές του εμιράτου απαγόρευαν την έκθεση των αγαλμάτων μη μπορώντας να συμβιβάσουν την αισθητική τους αντίληψη με τη γυμνή θέα των αντρικών μορφών. «Τα αγάλματα επεστράφησαν στην Ελλάδα, καθώς οι διοργανω-

τές στο Κατάρ ήθελαν να κρύψουν το φύλο των αγαλμάτων με μαύρα υφάσματα», επιβεβαίωσε στο γαλλικό ειδησεογραφικό πρακτορείο μια πηγή που πρόσκειται στο ελληνικό υπουργείο πολιτισμού» (Μοντ, 26/4). Όπως γράφει και η *Λιμπερασιόν*, 2/4, οι επισκέπτες της έκθεσης έκπληκτοι ανακάλυψαν κομμάτια κολλητικής ταινίας στο πάτωμα που έδειχνε «απλά το μέρος που θα έπρεπε να τοποθετηθούν τα αγάλματα» και μια πινακίδα στην είσοδο «για να προειδοποιεί τους επισκέπτες

που θα μπορούσαν να σοκαριστούν από την παρουσία των γυμνών... τα οποία είχαν εξαφανιστεί από την αίθουσα»!

Επιστροφή στο Μεσαίωνα! Εκεί μας οδηγούν οι ηγεσίες των 6 κομμάτων και η δολοφονική συμμορία όταν συνεχίζουν να βαθαίνουν τη συνεργασία τους και να παρουσιάζουν σαν «ευκαιρία» ανάσας για την ελληνική οικονομία τις σκανδαλώδεις συμφωνίες που ετοιμάζουν με τους ισλαμοφασίστες του Κατάρ.

ΓΙΑΤΙ ΓΚΡΕΜΙΣΑΝΕ ΤΗΝ ΑΕΚ

Με ωμές φασιστικές μεθόδους έγινε ο υποβιβασμός της

συνέχεια πό τη σελ. 1

της ΑΕΚ ταυτόχρονα με το θέμα της εξαγοράς του ΟΠΑΠ!!! Σε ρεπορτάζ της η εφημερίδα "Goal" αναφέρει "πως στο περιθώριο των συζητήσεων που είχε ο Δημήτρης Μελισσανίδης με τον Γίρι Σμετς για το θέμα της εξαγοράς του ΟΠΑΠ από την κοινοπραξία τους, ο "τίγρης" έθεσε και θέμα... ΑΕΚ στο τραπέζι! Χαρακτηριστικά αναφέρεται πως στενός συνεργάτης του Μελισσανίδη υποστήριξε ότι... "Μία ώρα κουβέντα για τα σχέδιά του για την ομάδα και για το γήπεδο του έκανε! Λέξη για τον ΟΠΑΠ" (www.onsports.gr). Ο Σμετς έχει πολλές δουλειές με το Νέσις, και οι δυο τους πάνε πακέτο. Όπου εμφανίζεται ο Σμετς ακολουθεί ο Νέσις. Τα ίδια έγιναν και στην Τράπεζα Πειραιώς. Όλοι αυτοί οι άνθρωποι που κανείς δεν ήξερε πριν στην Ελλάδα δεν πήδηξαν τυχαία από τις τράπεζες στον αθλητισμό. Ούτε είναι τυχαίο ότι ο Κόκκαλης, ο για χρόνια πρόεδρος του Ολυμπιακού, ήταν ένας άνθρωπος της Στάζι, και πριν λίγα χρόνια έδωσε τη βασική εταιρεία του, την Ιντρακόμ, στη ρώσικη Σιστέμα, ενώ είναι επίσης για χρόνια και με σκανδαλώδη τρόπο ο "εθνικός" προμηθευτής του λογισμικού του ΟΠΑΠ και όχι μόνο.

Πως σπρώξαν την ΑΕΚ στο γκρεμό και από εκεί στον Μελισσανίδη

Στο τελευταίο πρωτάθλημα η ΑΕΚ κατρακύλησε στις τελευταίες βαθμολογικές θέσεις ύστερα από μία σειρά κακές διαπιστώσεις (δες ανακοίνωση παλαιμάχων της ΑΕΚ κατά της διαίτησής της 11/12/2012 που καταγγέλλουν ότι "είναι πλέον πασιφανές ότι τα συμφέροντα αυτών που κινούν τα νήματα στο ελληνικό ποδόσφαιρο δεν θέλουν την ΑΕΚ στη Super League. Γι' αυτό λειτουργούν ενάντια στις τίμιες προσπάθειες που κάνει η ομάδα για την παραμονή και σωτηρία της, εκμεταλλευόμενοι τη διοικητική και οικονομική της αδυναμία"- <http://www.inews.gr/158/aek-palaimachoi-katadiatiasis.htm>).

Σε αυτό το σημείο την έφερε το ανατολικό πολιτικό, οπότε και ποδοσφαιρικό, καθεστώς και μετά φρόντισε να τη σπρώξει με όλη του τη δύναμη για να πέσει στο γκρεμό.

Έτσι η προβοκατόρικη εισβολή κάποιων οπαδών στον αγωνιστικό χώρο λίγο πριν το τέλος ενός κρίσιμου παιχνιδιού, οδήγησε την ΕΠΟ στην επιβολή της πιο αυστηρής ποινής που προβλέπεται για μια ομάδα, δηλ. του μηδενισμού της. Σύμφωνα με το νομικό σύμβουλο της ΑΕΚ, η απόφαση αυτή στηρίζεται αποκλειστικά στο φύλλο αγώνα του διαιτητή που διέκοψε οριστικά και αδικαιολόγητα το παιχνίδι, ενώ αγνοήθηκαν εντελώς οι αναφορές της αστυνομίας και της διοίκησης του ΟΑΚΑ σύμφωνα με τις οποίες η εισβολή των οπαδών αντιμετωπίστηκε και οι φθορές που προκάλεσαν στο στάδιο δεν ήταν τέτοιες που να μην επιτρέπουν τη συνέχιση του αγώνα. Τα ίδια επιχειρήματα απορρίφθηκαν και με την έφεση της ΑΕΚ. Η ΕΠΟ, που έχει αποδείξει πως κάνει όλους τους κανονισμούς λάστιχο πχ αν είναι να ευνοήσει κατά καιρούς τον Ολυμπιακό, πήρε τη συγκεκριμένη απόφαση γιατί είχε πλήρη διακομματική έγκριση. Θυμίζουμε ότι όταν ο Ολυμπιακός είχε τιμωρηθεί με αφαίρεση βαθμών για τα επεισόδια στη Νέα Σμύρνη πριν από τον αγώνα με τον Πανιώνιο, συγκλήθηκε σύσκεψη στον Πειραιά με τη συμμετοχή του τότε Δημάρχου Αγραπιδή, βουλευτών, πολιτικών και κοινωνικών φορέων, κι έβγαλαν ψήφισμα υπέρ του Ολυμπιακού πριν από την κρίσιμη συνεδρίαση του Εφετείου, στο οποίο έκανε προσφυγή ο Κόκκαλης. Άμεσο αποτέλεσμα αυτού του ψηφίσματος ήταν καταρχήν η απόφαση του Εφετείου

για επιστροφή των βαθμών. Αντίθετα, καμιά πολιτική υποστήριξη σε επίσημο επίπεδο δεν είχε η ΑΕΚ, όταν είχε να αντιμετωπίσει την πιο ολοκληρωτική καταστροφή στην ιστορία της και στην ιστορία οποιασδήποτε πανελλαδικής οπαδικής εμπέλειας ομάδας, με μεγάλες συνέπειες για το ελληνικό ποδόσφαιρο.

Εκ των υστέρων και υποκριτικά βγήκε ο ΣΥΡΙΖΑ όχι για να καταγγείλει την ΕΠΟ αλλά τις προηγούμενες διοικήσεις της ΑΕΚ. Δηλαδή, να δώσει ένα χεράκι στο Μελισσανίδη να μπει πιο γρήγορα στην ομάδα.

Μετά τον υποβιβασμό της με ανακοίνωσή της η ΑΕΚ κατάγγειλε το διεφθαρμένο σύστημα που την υποβίβασε: "Το διεφθαρμένο "σύστημα" υπέδειξε στη 1.12!! την ΑΕΚ ένοχη. Προμελετημένο το έγκλημα με φυσικούς αυτουργούς καταρχήν τον Τριτσώνη και την επιτροπή των κ.κ. Χαρίλαου Κλουκίνα, Στέφανου Στεφανόπουλου, Γιώργου Στεφανάκη και ηθικούς αυτουργούς τους διοικούντες του "συστήματος" της σήψης. Στο παρελθόν έχουμε δει πολλά σε βάρος μας. Μεταξύ άλλων, αφαίρεση πρωταθλήματος με αλλαγή νόμου (1988), ενώ είναι νωπές ακόμη οι μνημας μας όταν η ΑΕΚ έχασε σε κάποιες δικαστικές αίουσες (2008) τον τίτλο του πρωταθλήματος που κέρδισε πανάξια μέσα στο γήπεδο. Σήμερα το πειθαρχικό όργανο της Σούπερ Λίγκας αποφάσισε να της αφαιρέσει, πάλι στα χαρτιά, το δικαίωμα να παλέψει για τη σωτηρία της. Η ΑΕΚ δεν παραδίδει τα όπλα γιατί έχει μάθει να αγωνίζεται μέσα στους αγωνιστικούς χώρους μέχρι τέλους. Αρχής γενομένης από την Κυριακή στο Περιστέρι και στη συνέχεια την ερχόμενη εβδομάδα στο Εφετείο όπου πιστεύουμε επιτέλους να δικαιωθούμε.

ΥΓ1: Η ΑΕΚ δεν παρακάλεσε ούτε χρησιμοποιήσε ποτέ πλάτες Υπουργών για να πετύχει "στόχους".

ΥΓ2: Για να μην ξεχνιόμαστε. Υπεύθυνη για τον ορισμό του κάθε Τριτσώνη στο πιο... συναρπαστικό πρωτάθλημα των τελευταίων χρόνων, ιδιαίτερα των τελευταίων αγωνιστικών, είναι η ΚΕΔ του κ. Καραμελίδη.

ΥΓ3: Ξέρουμε ότι οι φίλαθλοι της ομάδας μας δεν θα ξεχάσουν τη σημερινή νύχτα. Τους καλούμε να αρχίσουν να βλέπουν την ομάδα μας σε αυτό το...καθαρό πρωτάθλημα μόνο από το γήπεδο και να αφήσουν τους αποκωδικοποιητές της NOVA στους κάδους ανακύκλωσης".

Παρά τη διάθεση αντίστασης στην αδικία, μέσα στην ομοβροντία περί "σωτήρα" Μελισσανίδη, και μετά τη μεθοδική αφαίρεση κάθε άλλης δυνατής εναλλακτικής λύσης, οι μέτοχοι και η διοίκηση της ΑΕΚ αποφάσισαν την καταστροφική λύση του "δρόμου Μελισσανίδη". Τι σημαίνει αυτό; Ο Μελισσανίδης έρχεται με ένα ακριβό τίμημα, δηλ. την πτώχευση και τον υποβιβασμό της ΑΕΚ στην γ' εθνική. Αυτά τα θέλει ο Μελισσανίδης όχι μόνο και όχι τόσο για να μη δώσει ούτε ευρώ για τα χρέη της ΑΕΚ που με την πτώχευση θα διαγραφούν, αλλά κυρίως για να πετύχει την υπερ-ταπεινώση της ομάδας και τελικά μέσα από αυτή να ενοχοποιήσει και να εκκαθαρίσει όλο τον παλιό στελεχικό της κόσμο σε όλα τα επίπεδα (μετοχικό, οργανωμένο οπαδικό, αθλητικό, δημοσιογραφικό κλπ) και αυτό πιστεύουμε με κάθε τρόπο και με κάθε βία, δηλαδή ακόμα και με φυλακίσεις και με άγριους τραμπουκισμούς. Αυτός τώρα ο εγκάθετος εκκαθαριστής βαπτίζεται από όλους "σωτήρας". Το μεγάλο ζήτημα για αυτόν και γενικά για τους ρώσους υποψήφιους πάτρωνες της ΑΕΚ είναι να πάρουν την ηγεσία της οργανωμένης εξέδρας.

Η κύρια προσφορά του Μελισσανίδη υποτίθεται ότι θα είναι το γήπεδο, (όπως αυτή ήταν η υπόσχεση των ανατολικών Βγενό-

πουλου και μετά του Αλαφούζου για να πάρουν τον ΠΑΟ από το ντόπιο και φιλοδυτικό μεγαλοαστό Βαρδινογιάννη). Το γήπεδο της ΑΕΚ γκρεμίστηκε το 2003 μετά τους σεισμούς του 1999, με υπόσχεση του Σημίτη ότι η κατασκευή του θα ενταχθεί στα Ολυμπιακά έργα. Όπως είναι γνωστό αντί για το γήπεδο της ΑΕΚ, η τότε κυβέρνηση έβαλε στο πλάνο των ολυμπιακών έργων το Καραϊσκάκη, που ύστερα δόθηκε τζάμπα στον Κόκκαλη. Αλλά και στη συνέχεια συστηματικά μπλόκαρε την κατασκευή του με προσφυγή στο ΣτΕ μίας επιτροπής κατόικων. Επικεφαλής της εκστρατείας τότε κατά της κατασκευής του γηπέδου ήταν το ψευτοΚΚΕ, ενώ δεν άργησε να ακολουθήσει και ο ΣΥΝ. Το ρωσόφιλο Ε' τμήμα του ΣτΕ απαγόρευσε την κατασκευή του γηπέδου, όπως και αυτό του Παναθηναϊκού, όταν τον είχε ο Βαρδινογιάννης. Αυτό το γήπεδο υπόσχεται τώρα ο Μελισσανίδης στην ΑΕΚ με τα φτερά των ιδίων δυνάμεων που τόσα χρόνια το είχαν μπλοκάρει μέχρι να εμφανιστεί ο δικός τους άνθρωπος να το αναλάβει! Τα ίδια περίπου σχεδιάζονται με το γήπεδο του Παναθηναϊκού, που φαίνεται τώρα ότι θα ξεκινήσει χωρίς το δυτικόφιλο εργολάβο Βωβό, αφού η ομάδα πέρασε στα χέρια του φιλοκινέζου Αλαφούζου. Είναι χαρακτηριστικό ότι σε συνέντευξη τύπου κατά της διπλής ανάπλασης και της κατασκευής του νέου γηπέδου του ΠΑΟ (17/12/2008), ο Αλαβάνος μιλώντας με την ιδιότητα του προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ είπε ότι "από μικρό παιδί η συμπάθεια μου είναι με την ΑΕΚ παρότι η αλήθεια είναι ότι θαύμαζα και ζήλευα τότε τον Παναθηναϊκό" (<http://www.syn.gr/gr/keimeno.php?id=12798>). Αυτή την αναφορά την έκανε ο Αλαβάνος μην τυχόν και χάσουν οι άνθρωποι του ΣΥΡΙΖΑ την επαφή με την οργανωμένη οπαδική μάζα της ΑΕΚ.

Χρειάστηκε όμως κάτι παραπάνω από την υπόσχεση του γηπέδου για να χριστεί "σωτήρας" ο Μελισσανίδης. Χρειάστηκε να αποκλειστεί κάθε οικονομική σανίδα σωτηρίας για την ΑΕΚ και κυρίως η απόλυτη ποδοσφαιρική ταπεινώσή της.

Τον τελευταίο χρόνο η ΑΕΚ προσπαθούσε να ενισχύσει τη ρευστότητά της με αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου και προσέλκυση κάποιου στρατηγικού επενδυτή. Αλλά αυτή η προσπάθεια απέτυχε λόγω της καθυστέρησης του κράτους να προωθήσει τροποποίηση για τη ρύθμιση των οφειλών των ποδοσφαιρικών ΑΕ προς το δημόσιο που τελικά ματαιώθηκε με ευθύνη της κυβέρνησης!!! Έτσι απομακρύνθηκαν ο εφοπλιστής Δ. Βιντιάδης μαζί με έναν άγλο επενδυτή που είχαν ενδιαφερθεί ναβάλουν χρήματα για την αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου.

Μετά τον υποβιβασμό, η διοίκηση της ΑΕΚ για να ανατρέψει την απόφαση του υποβιβασμού, υπέβαλε αίτημα στην ΕΠΟ για να προχωρήσει σε αποβολή του Άρη αντί της ΑΕΚ, με το επιχειρήμα ότι ο Άρης κινήθηκε στην α' εθνική (super league) ενώ είχε καταθέσει αίτηση υπαγωγής εξυγίανσης στο δικαστήριο πριν τη λήξη του πρωταθλήματος, που είναι λόγος υποβιβασμού. Αν γινόταν δεκτή η προσφυγή, η ΑΕΚ θα παρέμενε στην α' κατηγορία και θα υποβαθμιζόταν αντί γι' αυτήν ο Άρης. Όμως η ΕΠΟ δεν περίμενε να συζητηθεί η προσφυγή της ΑΕΚ. Προχώρησε ταχύτατα στην επικύρωση της βαθμολογίας του πρωταθλήματος, αχρηστεύοντας έτσι την προσφυγή της ΑΕΚ κατά του Άρη !!! Στη συνέχεια ο Μελισσανίδης απέσυρε την προσφυγή.

Μια δεύτερη εναλλακτική λύση ήταν η πρόταση για αναδιάρθρωση της Super League, δηλαδή η διεύρυνση του αριθμού των ομάδων που μπορούν να συμμετέχουν σε αυτή, ώστε να μην υποβιβαστεί η ΑΕΚ.

Αυτή η πρόταση έπρεπε πρώτα απ' όλα να στηριχθεί από την ΕΠΟ δηλαδή από το κράτος. Το κράτος θα έπρεπε να ενδιαφερθεί για να αποφευχθεί η πτώχευση της ΠΑΕ, αφού σε αυτή την περίπτωση η ΑΕΚ δεν θα πληρώσει ευρώ από τις υποχρεώσεις της προς Εφορία, ΙΚΑ, δημόσιους οργανισμούς. Αλλά κράτος και ΕΠΟ φρόντισαν γρήγορα να κλείσουν αυτή την πόρτα. Η ΕΠΟ ισχυρίστηκε ότι θα έπρεπε να αλλάξει τον κανονισμό, που ξαφνικά έγινε ευαγέλιο και καμιά κυβέρνηση που κανένα κόμμα δεν στηρίζει αυτή την πρόταση. Εκχώρησαν δηλαδή με μεγάλη άνεση τα κρατικά έσοδα υπέρ του Μελισσανίδη!!!

Γιατί το ρωσόδουλο καθεστώς έβαλε τόσο πολύ στο στόχαστρο την ΑΕΚ

Η καθεστωτική επιχείρηση εξόντωσης της ΑΕΚ, πέρα από την ποδοσφαιρική της σημασία και πολύ περισσότερο από όσο αυτή, έχει τεράστια πολιτική σημασία.

Ο βασικότερος λόγος είναι ότι η ΑΕΚ έχει ισχυρούς δεσμούς και σε διοικητικό αλλά και σε οπαδικό επίπεδο με το Πατριαρχείο της Κωνσταντινούπολης. Αυτό σήμερα με πατριάρχη το Βαρθολομαίο είναι ο μόνος ελληνικός θεσμικός παράγοντας που τόσο σθεναρά και μάλιστα με αρκετή για την εποχή πολιτική οξυδέρκεια αντιστέκεται στο ρώσικο σοσιαλιμπεριαλισμό. Τώρα που η Ρωσία αγοράζει τα πάντα στην Ελλάδα και παίρνει απευθείας τον δικάφαλο του Βορρά για να περικυκλώσει και τελικά να αλώσει το φιλοπατριαρχικό Άγιο Όρος δεν μπορεί να επιτρέψει ο ιστορικά κατεξοχίτην δικάφαλος, ο δικάφαλος του Νότου να συνδέεται με το Πατριαρχείο.

Όπως γράφαμε στο φύλλο 436 της Νέας Ανατολής (http://www.oakke.gr/na437/varthol436_7.htm)

"Το Πατριαρχείο της Κωνσταντινούπολης είναι ένας αρκετά σημαντικός γεωπολιτικός μπελάς για το Κρεμλίνο όχι μόνο σαν ένα εκκλησιαστικό καταφύγιο για κάθε κυνηγημένη από το Κρεμλίνο ορθόδοξη εθνική εκκλησία της πρώην ΕΣΣΔ, αλλά και από την άποψη της πολιτικής εξάρτησης της Ελλάδας στο ρώσικο άρμα. Γιατί ναι μεν ο ελληνικός εθνικισμός έχει μάθει με τα πολύχρονα εντατικά προπαγανδιστικά κρατικά μαθήματα και τις προβοκατόριες των ρωσόδουλων να αγαπάει τη Μόσχα σαν υποτιθέμενη φίλη της Κύπρου και σαν αντίβαρο των ΗΠΑ, αλλά δύσκολα θα βαδίσει με τη Μόσχα ενάντια στο Φανάρι όπως θέλουν οι ρωσόδουλοι. Πραγματικά αν δεν ήταν παπενταρισμένοι πράκτορες του Κρεμλίνου οι "πατριώτες" Παπανδρέου, Καραμανλής, Καρατζαφέρης και Παπαρήγα θα είχαν αντιδράσει έντονα που η Ρωσία αμφισβητεί τον οικουμενικό χαρακτήρα του Πατριαρχείου, δηλαδή τον ηγετικό εκκλησιαστικό του χαρακτήρα στον ορθόδοξο κόσμο. Ιδιαίτερα θα θύμωσαν που ένα ξένο κράτος απειλεί ένα θεσμό που οι ίδιοι θεωρούν πολύ βασικό στον ελληνικό πολιτισμό και μάλιστα την ώρα που πελώρια πλήθη μαζεύονται στην πρωτεύουσα μιας μεγάλης χώρας όπως είναι η Ουκρανία για να ζητήσουν από αυτό το θεσμό να γίνει ο θρησκευτικός τους ηγέτης. Για μας τους κομμουνιστές οι εθνικοί πολιτισμοί υπάρχουν μόνο στη μορφή, ενώ στο περιεχόμενο τους είναι πάνω απ' όλα ταξικοί. Έτσι καμιά θρησκεία δεν είναι για μας κομμάτι του προλεταριακού πολιτισμού για τον οποίο παλεύουμε και καμιά εκκλησία δεν αναγνωρίζουμε σαν κατάλληλο πνευματικό ηγέτη ενός έθνους. Όμως επειδή δεν μας αρέσει καθόλου να επιβάλλονται πολιτισμοί με τη βία στα έθνη και στις μάζες θεωρούμε εξαιρετικά βρώμικη και ανησυχητική την τάση των χειρότερων στοιχείων της ελληνικής αστικής τάξης να συντάσσονται με το φασιστικό "πολιτισμό" της ρώσικης ορθόδοξης εκκλησίας ενάντια σε εκείνον του

Φαναριού που τουλάχιστον σήμερα κινείται μέσα στο αστοδημοκρατικό και γι αυτό ανεξίτηλο πολιτιστικό ρεύμα της σημερινής Ενωμένης Ευρώπης. Αλλά το πρόβλημα είναι μόνο δευτερευόντως πολιτιστικό. Κυρίως είναι πολιτικό. Πρόκειται για το ότι έχουμε εδώ μια ρώσικη εκκλησία που έχει στόχο να δημιουργήσει μια παγκόσμια φαινοκίνητη **πολιτική** ορθοδοξία με την υποταγή όλων των εκκλησιών του κόσμου στη γνωστή, τσαρκική εμπνευσή «Τρίτη Ρώμη» που είναι η **Μόσχα**».

Η αντίσταση του Πατριαρχείου της Κωνσταντινούπολης στην υποδουλωτική εκστρατεία της νεοχιταλικής Ρωσίας του Πούτιν, οφείλεται από τη μια στην ωμότητα αυτής της εκστρατείας που υποχρέωσε το Πατριαρχείο να αναζητήσει πραγματικές στρατηγικές συμμαχίες με την ΕΕ αντίθετα με τις ελληνικές κυβερνήσεις που υπό την πίεση των εθνοσοβινιστών αναζητούσαν πραγματική συμμαχία με τη Ρωσία ενάντια στην Τουρκία. Από την άλλη το Πατριαρχείο μετά τις αλληπάλληλες ήττες του ελληνικού σοβινισμού και κυρίως τις καταστροφές της ελληνικής ομογένειας στην Τουρκία το 1922 και το 1956-59 εγκατέλειψε την μεγαλοϊδεάτική πολιτική του «κύριος εχθρός η Τουρκία», που οι ελληνικές κυβερνήσεις την εγκατέλειψαν μόνο τελευταία όταν στην Τουρκία πήραν την εξουσία οι φιλορώσοι ισλαμιστές. Η γενικά και αδιατάρακτα από ένα σημείο και πέρα φιλοδυτική πολιτική του Φαναριού, που πάντως για μια μεγάλη περίοδο έντασης της επαναστατικής ταξικής πάλης στην Ελλάδα ήταν φιλοδυτική από υπερ-αντιδραστικό αντικομμουνισμό, το έδωσε με ένα μεγάλο κομμάτι του ελλαδικού βιομηχανικού και εφοπλιστικού κεφάλαιου καθώς και με το ηγετικό κομμάτι της γενικά συντηρητικής αμερικάνικης αλλά και της αυστραλιανής ελληνικής ομογένειας.

Η ΑΕΚ ιδρύθηκε το 1924 από Έλληνες της Κωνσταντινούπολης και υποστηρίχθηκε θερμά από τους μικρασιάτες πρόσφυγες. Ήταν τέτοια είχε από πάντα αντιφατικούς δεσμούς από τη μια με τη εθνοσοβινιστική αρρώστια των «χαμένων πατρίδων» και από την άλλη με τις δημοκρατικές αριστερές τάξεις της προσφυγικής βάσης. Η δεύτερη επιρροή χαρακτηρίζει ιδιαίτερα μετά τη χούντα το κυρίαρχο πνεύμα της εξέδρας της που δεν επιτρέπει ανοιχτούς φασίστες στις διοικήσεις της, όπως έδειξε το πολύ σημαντικό ζήτημα Κατιδί.

Τον Οκτώβριο του 2004 ο Νικολαΐδης επικεφαλής τότε της ΑΕΚ μαζί με το Διοικητικό Συμβούλιο της ομάδας επισκέφθηκαν τον Βαρθολομαίο, για την επέτειο των 80 χρόνων από την ίδρυση της (www.in.gr). Ταυτόχρονα διοργάνωσε ένα φιλικό παιχνίδι με τη Γαλατά Σαράι και από κοινού έκαναν δεξίωση για να τιμήσουν τον Βαρθολομαίο. Ο Βαρθολομαίος δήλωσε στη συνάντηση με το Δ.Σ. ότι «η ΑΕΚ είναι ιδέα», ότι οι «ιδέες δεν πεθαίνουν» και ότι πρόκειται για ένα «λαμπρό σωματίδιο» και δείγμα της «πρωτοπορίας» των Ελλήνων της Κωνσταντινούπολης. Η δήλωση αυτή αναπαράγεται σε μπλογκ και ιστοσελίδες της ΑΕΚ και μετά τον υποβιβασμό, που δείχνει πόσο ήταν ισχυρή στη βάση της ΑΕΚ η σημασία της υποστήριξης της ομάδας από το Πατριαρχείο.

Επίσκεψη στο Βαρθολομαίο έκαναν και πιο πρόσφατα, τον Αύγουστο του 2011, οι άνθρωποι της διοίκησης της ΑΕΚ μετά την αποχώρηση του Νικολαΐδη, οι Αδαμίδης - Κασακίδης. Κατά τη διάρκεια της επίσκεψης ο Βαρθολομαίος δήλωσε τη στήριξή του στην ΑΕΚ και τόνισε τη στήριξή του στην ανέγερση γηπέδου στη Νέα Φιλαδέλφεια, δίνοντας τους την υπόσχεση ότι θα παραβρεθεί στα εγκαίνια (www.onsports.gr).

Το διακομματικό φιλοναζιστικό καθεστώς πρέπει να ανησυχούσε ιδιαίτερα από τη στιγμή που οι οργανωμένοι στην Ορίτζιναλ οπαδοί της ΑΕΚ, τα έβαλαν ανοιχτά-πολιτικά με το πιο δουλικά και ανοιχτά ρώσικο από όλα τα ρωσόδουλα κόμματα, τη «Χρυσή Αυγή». Ήταν αυτοί που ζήτησαν πρώτοι

από όλους να διωχθεί από την ομάδα ο Κατιδής, ο ποδοσφαιριστής που χαϊρέτισε ναζιστικά μέσα στο γήπεδο. Στην ανακίνηση τους ανέφεραν χαρακτηριστικά: «Το να χαϊρετάς φασιστικά... ΡΕ ΤΙΠΟΤΕΝΙΕ ΞΕΥΤΙΛΑ ΔΕΝ ΣΥΓΧΩΡΕΙΤΑΙ ΜΕ ΤΙΠΟΤΑ! Τρίζουν τα κόκκαλα των προγόνων μας, της ίδιας μας της ιστορίας... της προσφυγιάς και των αντιφασιστικών μας αξιών! Είσαι λίγος και σαν παίχτης και σαν άνθρωπος τελικά! Πλέον είσαι ανεπιθύμητος και καταζητούμενος ανάμεσα μας! Τα δάκρυά σου δεν μας πείθουν... οι δικαιολογίες σου το ίδιο! Οι γερμανοτσολιάδες, οι νενέκοι και οι προσκυνημένοι, όσοι δηλαδή πριν από εσένα χαϊρετούσαν με τον ίδιο τρόπο, είχαν και αυτοί δικαιολογίες. Η ιστορία δεν τους ξεχνά! ΕΜΕΙΣ, Η ΜΕΓΑΛΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΤΗΣ ΑΕΚ, ΤΗΣ ΠΡΟΣΦΥΓΙΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΑΞΙΩΝ, ΔΕΝ ΘΑ ΞΕΧΑΣΟΥΜΕ ΠΟΤΕ»

(<http://www.skai.gr/news/sports/article/226576/original-se-katidi-stin-aek-den-horane-fasistaria-eisai-anepithumitos/#ixzz2TCjGGxRl>) Αυτά είναι σπουδαία πολιτικά λόγια σε ποδοσφαιρικό διάλεκτο, λόγω αποκλεισμού των ναζιστών σε μια χώρα, τη μόνη στον κόσμο, που όλα τα κόμματα δέχονται ευχαρίστως να συναγελάζονται με τους ναζιστές στη Βουλή.

Στο Περιστέρι οι Ορίτζιναλ ανέρτησαν πανό κατά της εγκατάστασης γραφείων των ναζιστών κοντά στα γραφεία της ομάδας. Το πανό έγραφε «σιγά να μη σας αφήσουμε». Επίσης, έκαναν πορεία διαμαρτυρίας για μία προγραμματισμένη ομιλία του βουλευτή των ναζιστών Χρ. Παππά στην περιοχή.

Αυτή τη στάση της Ορίτζιναλ την επιδοκίμαζε και τη στήριζε η διοίκηση της ΑΕΚ αλλά **χαρακτηριστικά κανένα πολιτικό κόμμα**. Στην επίσημη ιστοσελίδα της η ΑΕΚ παρουσιάζει στο πιο κεντρικό σημείο σποτ ΑΕΚ & ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΡΑΣΙΣΜΟΥ (<http://www.aekfc.gr/>).

Μετά τον υποβιβασμό της ΑΕΚ όμως α-

ποχώρησε ο πρόεδρος της Ορίτζιναλ μιλώντας για κατακάλυψη της ΑΕΚ που κινδυνεύει να παρασύρει και την Ορίτζιναλ. Ίσως υποχρεώθηκε σε παραίτηση από το νέο καθεστώς. Ένα τμήμα της Ορίτζιναλ φαίνεται ότι υποστηρίζει τώρα τον εμφανιζόμενο ως «σωτήρα» Μελισσανίδη, χωρίς ασφαλώς να έχει συνείδηση στην πλειοψηφία του ότι έτσι ανοίγει την πόρτα στους διεφθαρμένους εγκάθετους του πούτινικού καθεστώτος που πυροβόλησαν και ταπεινώσαν την ΑΕΚ για να πάρουν στα χέρια τους τον έλεγχο της. Αν αυτοί δεν ήταν τέτοιοι δεν θα έστρεφαν τα κύρια πυρά τους στις παλιές διοικήσεις αλλά στους βασικούς εκτελεστές του μακρόχρονου και μεθοδευμένου υποβιβασμού σε επίπεδο διαίτησας, αθλητικής δικαιοσύνης, ΕΠΟ, πολιτικού κόσμου κλπ.

Γιατί ενδιαφέρει τη δημοκρατία να μην περάσει η ΑΕΚ στα χέρια των ανθρώπων του Πούτιν και τι ποδόσφαιρο θέλουμε

Ο χρόνος που επιλέχτηκε για να γίνει ο υποβιβασμός της ΑΕΚ δεν ήταν καθόλου τυχαίος. Στο κέντρο της βίας και της ανωμαλίας στο ποδόσφαιρο τα τελευταία χρόνια βρισκόταν ο Ολυμπιακός του σταζιτή και ρωσοφτιαγμένου Κόκκαλη. Μέσα από τη σκανδαλώδη εύνοια της διαίτησας στον Ολυμπιακό, το σαμποτάρισμα της κατασκευής του γηπέδου του από τον ΣΥΝ και με αντιδραστικά κινήματα της εξέδρας, ζωπετάχτηκε από τον Παναθηναϊκό το ντόπιο κεφάλαιο του Βαρδινογιάννη, ήρθε στην ηγεσία του αρχικά ο ανατολικός κρατικοολιγάρχης Βγενόπουλος, και τώρα ο φιλοκινέζος Αλαφούζος αφού πέρασε από την προεδρία του και ο Κωνσταντόπουλος του ΣΥΝ !!! Με τον ίδιο τρόπο δηλαδή με φάλλστα σφυρίγματα της διαίτησας, κατάλληλες αποφάσεις της ΕΠΟ, κατάλληλες «αυθόρμητες» μικροεξεγέρσεις της εξέδρας και κυρίως μέσω της οικονομικής ασφυξίας και

του κυνηγητού του Μπατατούδη πέρασε ο ΠΑΟΚ στον άνθρωπο του Πούτιν, Ιβάν Σαββίδη. Τελευταία στην τετράδα των άπαρων μεγάλων ομάδων και χειρότερη από όλες για τους ρώσους, λόγω των φιλικών σχέσεων της με το Πατριαρχείο και του συνειδητού αντιχρυσουαυγισμού της είχε μείνει η ΑΕΚ.

Όπως έχουμε γράψει πολλές φορές, η ηγεμονία των ανθρώπων του φασισμού στις μεγάλες ποδοσφαιρικές ομάδες σημαίνει και τη διαμόρφωση της αντίστοιχης συνείδησης στους οπαδούς της, δηλαδή του κυνηγιού της εύκολης στημένης νίκης, της απόλυτης κυριαρχίας της βίας (δες πρόσφατη εισβολή σε στίπτι Δώνη), και τελικά της χρησιμοποίησης των οπαδών υπέρ των πολιτικών και οικονομικών συμφερόντων του αφεντικού. Αυτή θα είναι και η εξέλιξη στην ΑΕΚ, εάν οι οπαδοί της και ο κόσμος της δεν αντιδράσει στα καθεστωτικά σχέδια. Είναι παράδειγμα από αυτή την άποψη η κατάντια του Ολυμπιακού που έφτασε στον πάτο της σαπίλας της στημένης διαίτησας στον τελικό του κυπέλλου με τον Αστέρα Τρίπολης, και η θλιβερή εικόνα μιας ομάδας που πανηγυρίζει σε άδειες εξέδρες. Οι έντιμοι οπαδοί του Ολυμπιακού γύρισαν τις πλάτες τους στην ίδια την ομάδα τους γιατί κατάλαβαν τον εξευτελισμό της, και έγραψαν σε μπλογκ και ιστοσελίδες ότι τέτοια κύπελλα δεν τα θέλουν. Είναι αυτό ένα χαρακτηριστικό δείγμα αντίστασης ενός κόσμου που για χρόνια δηλητηρίαζε ο Κόκκαλης με την απόλυτη κυριαρχία σε πρωτάθλημα και κύπελλα που εξασφαλιζόταν μέσω της γνωστής «παράγκας» και με τις πλάτες του καθεστώτος.

Γι' αυτό όσοι αγαπάνε τον αθλητισμό και την ΑΕΚ, πρέπει να παλέψουν με νύχια και δόντια για να μην περάσει και αυτή στα χέρια φασιστικών δυνάμεων που προσφέρουν ψεύτικες νίκες, και κυρίως να μη χάσει τον αντιφασιστικό προσανατολισμό της.

Νέα «ρώσικα» ήθη στον ΠΑΟΚ και στη Θεσσαλονίκη – Τραμπούκικη εισβολή στο στίπτι του προπονητή Δώνη

Φαίνεται ότι η «νέα εποχή» στο ελληνικό ποδόσφαιρο, η οποία είναι δεμένη «νύχι-κρέας» με τις γενικότερες εξελίξεις στη χώρα μας, ήρθε μια ώρα αρχύτερα στη Θεσσαλονίκη και ειδικότερα στο «νέο» ΠΑΟΚ του ρώσου πούτινικού ολιγάρχη Ιβάν Σαββίδη.

Ξημερώματα Πρωτομαγιάς, και μετά τον αποκλεισμό του ΠΑΟΚ από τον τελικό του Κυπέλλου Ελλάδας από τον Αστέρα Τρίπολης, άγνωστοι εισβάλλουν στην οικία του προπονητή της Θεσσαλονικιάτικης ομάδας, Γιώργου Δώνη, προσπαθώντας να τον... πείσουν να παραιτηθεί «με το καλό», απειλώντας τον ότι αλλιώς... υπάρχει και το άγριο.

Η ρώσικη πλέον -ιδιοκτησιακά- ΠΑΕ ΠΑΟΚ αρνήθηκε φυσικά κάθε σχέση με την εισβολή, ωστόσο αρνήθηκε κάθε κάλυψη και στήριξη στον Δώνη και στη συνέχεια τον απέλυσε «με υπαιτιότητα του», προσπαθώντας να γλιτώσει την οποιαδήποτε καταβολή των νομίμως οφειλομένων σε προπονητή ο οποίος απολύεται με ευθύνη του εργοδότη του.

Ο γνωστός πρώην ποδοσφαιριστής και προπονητής δήλωσε μάλιστα ότι εντός της χρονιάς είχε δεχθεί τρεις φορές αλλαγή των όρων του συμβολαίου του προς όφελος της ΠΑΕ ΠΑΟΚ.

Δεν μπορούμε να αποδείξουμε αστυνομικά τον άμεσο εντολέα των τραμπούκων που εισβάλεσαν στο στίπτι του Δώνη. Όμως είναι αδύνατο να πιστέψουμε ότι «εντελώς αυθόρμητα» οπαδοί του ΠΑΟΚ θυμήθηκαν στις 3 το ξημέρωμα να κάνουν «επίσκεψη» στο στίπτι του προπονητή της ομάδας τους, έστω και μετά από ήττα και αποκλεισμό, για να του υπαγορέψουν τους όρους με τους οποίους θα φύγει από την

ομάδα (παραίτηση, απόλυση, αποζημίωση κλπ.). Ήδη, ο αρμόδιος εισαγγελέας έχει διατάξει έρευνα για την εισβολή, αλλά τέτοιες έρευνες στην Ελλάδα των πρακτόρων του Πούτιν είναι καταδικασμένες όσο δεν εγείρεται από κάποια πολιτική πλευρά, έστω από ποδοσφαιρική, ζήτημα τουλάχιστον ηθικών ευθυνών της διοίκησης της ομάδας για το κλίμα που δημιουργήθηκε ενάντια στον προπονητή.

Φαίνεται ότι ο άμεσος συνομιλητής των Σαμαρά – Κεδίκογλου, τους οποίους μάλιστα καλεί, όπως λέγεται, απευθείας στο τηλέφωνο για κάθε ζήτημα που τον απασχολεί, Σαββίδης, έφερε μαζί του από την πούτινική Ρωσία και τα «τοπικά ήθη» επίλυσης των διαφορών μεταξύ των ανθρώπων ή μάλλον μεταξύ της κρατικοφασιστικής αστικής τάξης νέου τύπου του Κρεμλίνου και των αντιπάλων της, κλασικών αστών ή και λαϊκών ανθρώπων.

Η ΟΑΚΚΕ είχε προειδοποιήσει τι σημαίνει ένας βουλευτής του κόμματος του Πούτιν και ρώσος οικονομικός ολιγάρχης στο κέντρο της Βόρειας Ελλάδας. Ήδη ο Σαββίδης, που ποτέ δεν έκρυψε ότι η επένδυση στον ΠΑΟΚ συνδέεται με την εξωτερική πολιτική της Ρωσίας, σουλαστερνε συνεχώς στο Άγιο Όρος, το οποίο ο Πούτιν θέλει πια να αποκόψει πλήρως από το Οικουμενικό Πατριαρχείο και να το μετατρέψει σε όχημα ελέγχου από πλευράς του της παγκόσμιας χριστιανικής Ορθοδοξίας.

Οι αγιορείτες έλαβαν κιόλας θέση δίπλα στο ΣΥΡΙΖΑ, τη «Χρυσή Αυγή», το ψευτοΚΚΕ, τους ΑΝΕΛ του Καμμένου και όλο τον υπόλοιπο μεσαίωνα κατά του καναδικού μεταλλείου χρυσού στις Σκουριές. Αυτό σε ελεύθερη μετάφραση θα πει: όσο το μεταλλείο είναι να γίνει με στοιχειωδώς ανθρώπινους, φιλοπεριβαλλοντικούς όρους που ισχύουν σε μη α-

ποικιακές και αστοδημοκρατικές από ντόπιους ή δυτικούς αστούς, το «κίνημα του λαού», στο οποίο όλος τυχαίως ηγούνται οι υποταχτικοί της Ρωσίας ηγέτες του ΣΥΡΙΖΑ, θα καίει, θα σπάει και θα τσακίζει.

Όταν ο Σαββίδης, οι Ρώσοι γενικότερα ή και οι Κινέζοι και Καταριανόι, φίλοι των πρώτων, βάλλουν για τα καλά πόδι ελέγχου στη χώρα, τότε το μεταλλείο θα γίνει με όρους αποικιοκρατίας, αλλά τότε όποιος τολμάει να υψώσει φωνή θα καταλήγει στα κρατητήρια, όπου θα τις τρώει από τους ταγματαλκίτες του Πούτιν, τους «Έλληνες» λακέδες του που σήμερα ηγούνται των διαδηλώσεων «για το περιβάλλον».

Μπροστά στην επερχόμενη ρώσικη λαίλαπα Σαββίδη, τα έκτροπα και η μπόχα του σταζιτή ρωσοφτιαγμένου Κόκκαλη επί μια 15ετία στον Ολυμπιακό θα μοιάζουν πταίσματα. Οι πατριώτες και δημοκράτες στη Βόρεια Ελλάδα, ανάμεσά τους και οι οπαδοί του ΠΑΟΚ, δεν πρέπει, όπως έχουμε ξανατονίσει, να αφήσουν τον κανιβαλισμό της νίκης «με κάθε μέσον» ή της «εκδίκησης απέναντι στο κράτος της Αθήνας» να πάρει κεφάλι στη Θεσσαλονίκη. Αν συμβεί κάτι τέτοιο, η πόλη της Θεσσαλονίκης και βαθύτερα όλη η Ελλάδα θα το πληρώσει με πολύ πόνο, στο δρόμο για την πλήρη αποικιοποίηση τους από τη Ρωσία, που θα σημαίνει εξευτελισμό και ταπείνωση για ολόκληρο τον ελληνικό λαό.

Έτσι κι αλλιώς, πάντως, η απέχθεια που θα προκαλέσουν οι πρακτικές του ρώσικου μονοπώλιου, που μόλις τώρα αρχίζουν να αχνοφαίνονται και μέσα στη χώρα μας, θα γενήσουν και την αυθόρμητη αντίσταση, η οποία, όταν γονιμοποιηθεί από τη γραμμή του αντιρώσικου δημοκρατικού και πατριωτικού μετώπου, θα γίνει συνειδητή.

Δημοσιεύτηκε στην ιστοσελίδα της ΟΑΚΚΕ στις 16/4/2013

ΒΟΜΒΙΣΤΙΚΕΣ ΕΠΙΘΕΣΕΙΣ ΣΤΗ ΒΟΣΤΩΝΗ: ΟΛΑ ΔΕΙΧΝΟΥΝ ΝΕΑ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΠΡΟΒΟΚΑΤΣΙΑ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΑΞΟΝΑ

Οι βομβιστικές επιθέσεις στο μαραθώνιο της Βοστώνης των ΗΠΑ είναι μία επίθεση γενοκτονικής λογικής, δηλαδή εξόντωσης του άμαχου πληθυσμού σαν εξίσου υπεύθυνου για τις πράξεις των κυβερνήσεων.

Έχουμε κάθε λόγο να υποθέσουμε ότι και η επίθεση αυτή είναι προβοκατόρικη, δηλαδή επιδιώκει να προκαλέσει ή να διευκολύνει νέα βαθιά επεμβατικά πλήγματα του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού ενάντια σε μία ή περισσότερες χώρες του τρίτου κόσμου ώστε να σπρωχτούν και αυτές στο ρωσοκινεζικό στρατόπεδο. Θυμίζουμε ότι η εκτίμηση της ΟΑΚΚΕ το 2001 ότι το χτύπημα της 11/9 ήταν μια προβοκάτσια υπέρ της πουτινικής Ρωσίας επιβεβαιώθηκε παταγωδώς. Πράγματι είναι η Ρωσία του Πούτιν και μόνη αυτή που βγήκε κερδισμένη από το απαντητικό πλήγμα των ΗΠΑ τότε, αφού αυτό είχε σαν αποτέλεσμα το τσάκισμα των στρατηγικά αντιρώσων ταλιμπάν (που μάλιστα κατηγορούσαν τον Κλίντον σαν φιλο-ρώσο) και την άνοδο της φιλορωσικής ηγεσίας Καρζάι στην

εξουσία του Αφγανιστάν*.

Το ότι στην εξουσία των ΗΠΑ βρίσκεται τώρα όχι μόνο ένας φιλορώσος πρόεδρος αλλά για πρώτη φορά και μια τριάδα ανθρώπων του στην ηγεσία ταυτόχρονα του στρατού, της διπλωματίας και της ΣΙΑ κάνει το όποιο νέο δόγμα απαντητικό πλήγμα των ΗΠΑ πολύ πιο εύκολο. Το κάνει τόσο εύκολο ώστε να μην χρειάζεται αυτή τη φορά μια δολοφονία αμερικανών αμάχων τόσο μαζική όσο αυτή της 11/9. Μια τέτοια θα εξέθετε ανεπανόρθωτα τον Ομπάμα που εκλέχτηκε πρόεδρος ισχυριζόμενος ότι εξάρθρωσε τον υποτιθέμενο αρχηγό της διεθνούς αντιαμερικάνικης τρομοκρατίας.

Ως τώρα πάντως είναι ενδεικτική η άμεση αντίδραση του Πούτιν που όπως και

στις 11/9 μίλησε αστραπιαία και πρώτος από όλους τους ξένους ηγέτες και κάλεσε όπως και τότε τις ΗΠΑ σε διεθνές αντιτρομοκρατικό μέτωπο λέγοντας ότι «ο αγώνας εναντίον της τρομοκρατίας απαιτεί τον ενεργό συντονισμό των προσπαθειών όλης της διεθνούς κοινότητας». Συντονισμός σημαίνει ότι η ΗΠΑ θα κουνήσουν την ελιά και η Ρωσία θα μαζέψει τον καρπό. Μάλιστα αυτή τη φορά πρόσθεσε ότι η Ρωσία «είναι έτοιμη να προσφέρει τη βοήθεια της» στις αρχές των ΗΠΑ για την έρευνα των βομβιστικών επιθέσεων στο μαραθώνιο της Βοστώνης. Αυτά τα κάνει ο Πούτιν γιατί ξέρει ότι για πρώτη φορά έχουν τις πιο κεντρικές θέσεις εξουσίας στις ΗΠΑ ρωσόφιλοι.

Οι βομβιστικές επιθέσεις της Βοστώνης προστίθενται στην σειρά των προκαταρκτικών επεισοδίων του παγκόσμιου πολέμου που ετοιμάζει ο ρωσοκινεζικός νεοναζιστικός άξονας. Η πάλη

εναντίον των σοσιαλφασιστών τρομοκρατών του άξονα αυτού δεν μπορεί να δοθεί σήμερα από τους δυτικούς ιμπεριαλιστές, ιδίως από τους επεμβατιστές τραμπούκους των ΗΠΑ που συμμαχούν στρατηγικά με το άξονα κατά του τρίτου κόσμου φέρνοντας στην εξουσία παντού τους ισλαμοναζήδες, αντί να αφήσουν τον τρίτο κόσμο να τους πολεμήσει όπως εκείνος νομίζει. Η αναχαίτιση των νέων Χίτλερ είναι σήμερα υπόθεση της αντι-ιμπεριαλιστικής πάλης των λαών και των κρατών του τρίτου κόσμου.

* ΡΩΣΙΑ ΣΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ ΣΤΟ ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ-Παταγωδής επιβεβαίωση των αναλύσεων και προβλέψεων της ΟΑΚΚΕ μετά την προβοκάτσια των δίδυμων πύργων - (<http://www.oakke.gr/na550/afghanistan450.htm>)

ΕΠΙΒΕΒΑΙΩΣΗ ΤΩΝ ΑΡΧΙΚΩΝ ΕΚΤΙΜΗΣΕΩΝ ΜΑΣ ΓΙΑ ΤΟ ΜΑΚΕΛΕΙΟ ΤΗΣ ΒΟΣΤΩΝΗΣ

Πολύ σύντομα οι εξελίξεις επιβεβαίωσαν τις αρχικές εκτιμήσεις μας για το μακελειό της Βοστώνης, ότι δηλαδή επρόκειτο για μια ακόμα μεγάλη προβοκάτσια του ρωσικού σοσιαλιμπεριαλισμού που στόχο είχε να ενδυναμώσει την αμερικανο-ρωσική συνεργασία σε ό,τι αφορά την επιθετική πολιτική απέναντι στον Τρίτο κόσμο με πρόσχημα την ισλαμοφασιστική τρομοκρατία, πίσω από την οποία βρίσκεται ουσιαστικά η ΚαΓκεΜπε (σήμερα FSB).

Σύντομα έγινε γνωστό ότι οι πρωτεργάτες της δολοφονικής επίθεσης ήταν τσετσενικής καταγωγής και είχαν ιδιαίτερους δεσμούς με το Νταγκεστάν. Αυτό ακριβώς το Νταγκεστάν, που αντιστέκεται σθεναρά στην απόλυτη κυριαρχία της Ρωσίας είναι ο βασικός στόχος της πουτινικής πολιτικής υποδούλωσης του Καυκάσου μετά τη γενοκτονική κατοχή της ηρωικής Τσετσενίας. Ο επικεφαλής των δύο βομβιστών Ταμερλάν Τσαρνάεφ ήταν μια κινούμενη προβοκάτσια. Η FSB τον παρακολουθούσε στενά και είχε ζητήσει από τις ΗΠΑ το 2011 πληροφορίες (λες και δεν μπορούσε να ξέρει η ίδια) γύρω από το άτομό του, θεωρώντας τον οπαδό του ακραίου ισλαμισμού και ύποπτο για ένταξη σε παράνομη ισλαμιστική ομάδα στο Νταγκεστάν. Το FBI εξέτασε την περίπτωση του - όπως και τους συγγενείς του - αλλά δε βρήκε τότε κάτι αξιόμημπο ώστε να δώσει κάποιες πρόσθετες σχετικές πληροφορίες στην FSB και όταν εκείνος γύρισε στις ΗΠΑ σταμάτησε την παρακολούθηση (Τάιμς Νέας Υόρκης, 20/4). Η Ρωσία μετά τη δολοφονική επίθεση βγήκε να πει ότι είχε προειδοποιήσει τις ΗΠΑ για τον κίνδυνο από τους Τσαρνάεφ, αλλά ότι οι ΗΠΑ επηρεασμένες από τον αντιρωσισμό τους για τον Καύκασο και για την αντιδημοκρατία μέ-

σα στην ίδια τη Ρωσία δεν ήθελαν συνεργασία. **Όμως η ίδια η διαχείριση της υπόθεσης από την ΚΓΒα-ποκαλύπτει τις βρώμικες προθέσεις της. Γιατί από τη μια προειδοποιήθηκαν πολύ αόριστα οι ΗΠΑ για τον κίνδυνο που αντιπροσώπευαν οι μελλοντικοί βομβιστές αλλά τα βασικά ενοχοποιητικά στοιχεία κατά του Τσαρνάεφ δόθηκαν στο FBI μόνο κατόπιν εορτής! Δηλαδή και η FSB βγήκε άπογη στις προβλέψεις και στις προειδοποιήσεις της, και η έκρηξη έγινε ώστε να αποδειχτεί ότι μόνο η συνεργασία του FBI με την FSB μπορεί να σώνει ζωές αμερικανών πολιτών. Δηλαδή παρά τις εκκλήσεις των Αμερικανών για περισσότερες πληροφορίες, οι ρωσικές αρχές αρνούνταν να δώσουν την παραμικρή πληροφορία που να επιβεβαιώνει την αρχική τους προειδοποίηση.** Όπως αποκαλύπτουν οι New York Times, της 6 του Μάρτη: «Σύμφωνα με πολλές αναφορές, οι ρωσικές αρχές παρακολουθούσαν στενά τον κ. Τσαρνάεφ όταν πέρασε έξι μήνες στο Νταγκεστάν, και γνώριζαν ότι είχε επιχειρήσει να συναντηθεί με ενόπλους, αλλά όταν επέστρεψε στις Ηνωμένες Πολιτείες, οι Ρώσοι δεν έστειλαν

καμία νέα προειδοποίηση στους αμερικανούς συνεργάτες τους».

Η δολοφονική επίθεση έγινε αμέσως αφότου όλα τα βασικά αξιώματα των ΗΠΑ: Προεδρία (Ομπάμα), υπηρεσίες ασφαλείας (Μπρένναν), στρατός (Χέιγκελ) και Υπουργείο Εξωτερικών (Κέρρυ) πέρασαν σε ρωσόφιλους για πρώτη φορά στην μετα-ψυχροπολεμική ιστορία των ΗΠΑ. Έτσι μετά το ματοκύλισμα της Βοστώνης κανείς δεν υπήρξε πλέον στην ηγεσία των ΗΠΑ να αντισταθεί στις αλληπάλληλες ρωσικές εκκλήσεις για συνεργασία των μυστικών υπηρεσιών των δύο χωρών και στις εκκλήσεις για να πάψουν να κατηγορούν τον Πούτιν για την εκμετάλλευση που αυτός κάνει στη χώρα του της αντιτρομοκρατικής σημαίας.

Σύμφωνα με το Γαλλικό Πρακτορείο Ειδήσεων, 20/4, ο εκδότης του περιοδικού της Μόσχας Εθνική Άμυνα, Ιγκόρ Καρατσένκο, είπε στο ειδησεογραφικό πρακτορείο ΡΙΑ Νόβοστι, αμέσως μετά την επίθεση: «Λαμβάνοντας υπόψη τις ρίζες της τρομοκρατίας στη Βοστώνη, οι Ηνωμένες Πολιτείες θα πρέπει να δείξουν ενδιαφέρον στην ανταλλαγή πληροφοριών ανάμεσα στις δύο υπηρεσίες πληροφοριών». Επίσης ο συνδεδεμένος με το Κρεμλίνο συνταγματολόγος Αλεξέι Πουσκόφ της Επιτροπής διεθνών υποθέσεων του ρωσικού κοινοβουλίου είπε στη ρωσική ραδιοφωνική ειδησεογραφική υπηρεσία: «η σοκαριστική επίθεση θα μπορούσε επίσης να σταματήσει τις επικρίσεις της Ουάσιγκτον για τις ενέργειες του Πού-

τιν στο Βόρειο Καύκασο από την άνοδό του στην εξουσία στα 1999. (...) «Είπαμε στους Αμερικανούς - τι κάνετε εκεί (με το να επικρίνετε τον Πούτιν); Υποστηρίζετε τους σπόρους της τρομοκρατίας, και οι Αμερικανοί δεν ήθελαν να ακούσουν», «Τώρα αυτό θα ήταν ένα συν». Άλλοι παρατηρητές υποστήριξαν ότι η Ρωσία βρίσκεται τώρα μπροστά από τις Ηνωμένες Πολιτείες στην παρακολούθηση του ίντερνετ λόγω των ελαστικότερων νόμων του απορρήτου».

Σύμφωνα πάλι με το Γαλλικό Πρακτορείο Ειδήσεων:

«Οι επιφανείς αναλυτές ασφαλείας Αντρέι Σολντάτοφ και Ιρίνα Μπορογκάν έγραψαν στην ηλεκτρονική ημερησία Γιεζεντινέβνι Ζουρνάλ ότι η πανίσχυρη Ομοσπονδιακή Υπηρεσία Ασφαλείας της Ρωσίας παρακολουθεί στενά τα κοινωνικά μέσα από το 2010 - δύο χρόνια παραπάνω από τις Ηνωμένες Πολιτείες».

Πρόσθεσαν «ότι δεν υπήρξε ποτέ καμία στενή συνεργασία» ανάμεσα στις δύο υπηρεσίες πληροφοριών εκτός από μία κοινή επιχείρηση που διεξήχθη όταν οι δύο πλευρές συμφώνησαν να εργαστούν μαζί για την ασφάλεια στα 2004.

«Φαίνεται ότι οι υπηρεσίες πληροφοριών των ΗΠΑ θα πρέπει επειγόντως να αναθεωρήσουν το επίπεδο συνεργασίας τους με τις ρωσικές υπηρεσίες α-

συνέχεια στη σελ. 9

ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ 2013

ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΤΑΞΗΣ Η ΥΠΑΡΞΗ ΤΗΣ ΚΑΘΩΣ ΚΑΙ Η ΕΠΙΒΙΩΣΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ

συνέχεια από τη σελ. 2

χών-βδελλών με απευθείας σκανδαλώδως παράνομες αναθέσεις. Τώρα απλά από τους ντόπιους ρωσόδουλους κρατικο-ολιγάρχες περνάμε στη μεταφορά πλούτου στους ίδιους τους ρώσους και τους κινέζους κρατικο-ολιγάρχες. Μπαίνουμε δηλαδή στην τυπική υποδούλωση-αποικιοποίηση της χώρας. Γι αυτό τώρα και το σαμποτάζ πάει στην άκρη του και το ξεπούλημα στο νεοναζιστικό άξονα Ρωσίας-Κίνας πάει στην άκρη του. Έτσι έχουμε δύο καταστροφές ταυτόχρονα για την εργατική τάξη: Η μία, η σαφώς μεγαλύτερη είναι ότι οι εργάτες εξοντώνονται στρατηγικά σαν τάξη με το γκρέμισμα των εργοστασίων. Η άλλη είναι ότι οι εργάτες που μένουν στην παραγωγή είναι καταδικασμένοι να μείνουν σαν μισθωτοί σκλάβοι στα κάτεργα των ρωσοκινέζων ολιγαρχών και σαν μεροκαματιάρηδες χωρίς καμιά ουσιαστική συνδικαλιστική οργάνωση στα μικρομάγαζα που οι ρωσοκινέζοι θα επιτρέψουν να υπάρχουν γιατί εύκολα μπορούν πολιτικά και οικονομικά (μέσω των τραπεζών) να τα ελέγχουν. Αυτή η υποδούλωση μοιάζει με την κινεζοποίηση αλλά είναι πολύ χειρότερη γιατί τα νέα αφεντικά δεν θα επιτρέψουν ποτέ την ανάπτυξη μεγάλης βιομηχανίας στην Ελλάδα, ούτε καν ρωσοκινέζικης, γιατί τρέμουν την ταξική οπότε και την εθνική οργάνωση ενός πολυάριθμου ελληνικού προλεταριάτου. Γι αυτό η υποδούλωση των εργαζομένων (και των κρατικών υπαλλήλων, που θα μπορούν να απολύονται για να μείνουν στο δημόσιο μόνο οι υποταγμένοι στα νέα αφεντικά), θα πηγαίνει μαζί με το παραγωγικό σαμποτάζ δηλαδή θα πηγαίνει μαζί με την πελώρια αύξηση της ανεργίας ώσπου δεν θα υπάρχει κανένα άλλο μεγάλο ντόπιο εργοστάσιο για να κλείσει. Και εννοείται ότι όσο πιο πολύ η ανεργία θα μεγαλώνει τόσο πιο εύκολο θα γίνεται για τα νέα αφεντικά, μεγάλα και μικρά, ανατολικά ή δυτικά και ντόπια, να υποδουλώσουν τους εργαζόμενους.

Να γιατί πρέπει η εργατική τάξη πάνω σε αυτήν εδώ την πρωτομαγιά να συλλάβει ότι η θέση και τα καθήκοντα της είναι ενός άλλους είδους. Τώρα πρέπει να τελειώνει με το συνδικαλισμό των ΓΣΕΕ και ΠΑΜΕ. Αυτοί στην μεγάλη πλειοψηφία τους, ιδιαίτερα αυτοί των ψευτοΚΚΕ και ΣΥΡΙΖΑ, είναι και θα είναι όλο και περισσότερο υπάλληλοι και επιστάτες των κρατικο-ολιγαρχών. Τα εργοτάξια της ΚΟ-ΣΚΟ δείχνουν που το πάνε αυτοί οι πουλημένοι. Επίσης, τώρα πάνω στη καταστροφή και στο κλείσιμο των βαριών βιομηχανιών δεν δείχνουν σαν βασικό εχθρό το κράτος που τις κλείνει με τους φόρους, τη ΔΕΗ, τη ΔΕΠΑ κλπ, αλλά τις ίδιες τις εταιρείες. Ακόμα και την μισθολογική βία που ασκούν οι δυτικοί δανειστές με την τρόικα τους, πιστεύοντας ότι με την μείωση του μεροκάματου θα κάνουν ανταγωνιστική μια βιομηχανία που βομβαρδίζεται από τους ψευτο-ευρωπαίους που κυβερνάνε τη χώρα, δεν απαντάνε οι ΓΣΕΕ-ΠΑΜΕ με πραγματικούς αγώνες αλλά με

ψευτο24ωρες. Στόχος του είναι να μένει η Ελλάδα στην ΕΕ για να διαλύει η Ρωσία την ΕΕ, αλλά ο ελληνικός λαός να μισεί την ΕΕ και όχι τη Ρωσία ή την Κίνα.

Αυτό που πρέπει λοιπόν να κάνουν οι συνειδητοί εργάτες, όπως επαναλαμβάνει διαρκώς η ΟΑΚΚΕ είναι να οργανώνονται σε κάθε χώρο δουλειάς, να αποκαλύπτουν το σαμποτάζ και να χτυπάνε τους σαμποτέρ με αγώνα ενάντια στο κράτος, την κυβέρνηση και την ρωσόδουλη αντιπολίτευση. Τα συνδικάτα πρέπει να μελετάνε την κατάσταση μιας επιχείρησης και να απαιτούν από τον εργοδότη να τους δίνει βασικά οικονομικά στοιχεία της και να ελέγχουν αν αυτή είναι όντως σε κρίση ή αν εκμεταλλεύεται την ανεργία για να κάνει κάτεργο το χώρο δουλειάς. Αυτή είναι μια μορφή εργατικού ελέγχου. Δεν πρέπει οι εργάτες να δεχτούν να πληρώνουν εκείνοι το βιομηχανικό σαμποτάζ

όπως θέλουν οι συμβιβασμένες εργοδοσίες για να μη συγκρούονται με το κράτος, αλλά ούτε πρέπει όπως θέλουν οι ΓΣΕΕ και το ΠΑΜΕ να κάνουν κύριο εχθρό την εργοδοσία όταν οι σαμποταριστές μέσω ΔΕΗ, ΔΕΣΦΑ φόρων, γραφειοκρατικής υπονόμευσης κλπ κλείνουν τις εταιρείες και δεν αφήνουν τους εργάτες να καταγγείλουν όλους αυτούς που κάνουν αυτό το σαμποτάζ και να παλέψουν για την επιβίωση των εργοστασίων.

Η εργατική τάξη είναι η ώρα να πάρει τις ιστορικές της ευθύνες. Αυτή κύρια μπορεί να κρατήσει τη βιομηχανία και αν μπορεί να το πετύχει, δεν θα υπάρχει καμιά αστική τάξη και κανένα μπερδιστικό που να μπορεί να ξαναρίξει αυτή τη μεγάλη επαναστατική τάξη που έβγαλε το ΚΚΕ, το ΕΑΜ και το ΔΣΕ ποτέ ξανά στο πολιτικό περιθώριο.

Έτσι η εργατική τάξη θα βάλει υποθήκες για την επαναστατική εξουσία της καθώς η στάση της αυτή θα έρθει σε χτυπητή αντίθεση με την ανικανότητα και τον παρασιτικό χαρακτήρα της αστικής τάξης που επέτρεψε σε μια χούφτα πρακτόρων να πισωγυρίσει ιστορικά την υλική ανάπτυξη της χώρας και να ρίξει το λαό σε έναν παρατεταμένο εφιάλη. Επίσης έτσι θα είναι σε θέση να παλέψει τώρα δα για τα εργατικά δικαιώματα σε όλα τα εργοστάσια και επιχειρήσεις όπου τα αφεντικά μαζικά πια εκμεταλλεύονται την ανεργία που προκαλούν οι σαμποταριστές για να τα κάνουν πλήρη κάτεργα απολύοντας όσους θέλουν, όπως θέλουν και όποτε θέλουν προσλαμβάνοντας μισθωτούς σκλάβους χωρίς κανένα δικαίωμα ούτε στο χρόνο εργασίας, ούτε στις συνθήκες εργασίας, ούτε στην αμοιβή.

ΕΠΙΒΕΒΑΙΩΣΗ ΤΩΝ ΑΡΧΙΚΩΝ ΕΚΤΙΜΗΣΕΩΝ ΜΑΣ ΓΙΑ ΤΟ ΜΑΚΕΛΕΙΟ ΤΗΣ ΒΟΣΤΟΝΗΣ

συνέχεια από τη σελ. 8

σφαλείας», έγραψαν οι Σολντάτοφ και Μπορογκάν».

Επομένως η δολοφονική επίθεση της Βοστώνης διευκόλυνε όσο τίποτα άλλο τη φασιστική προβοκατόρικη πουτινική Ρωσία στο να γίνει απαραίτητη για τις αμερικανικές μυστικές υπηρεσίες στα μάτια της αμερικάνικης κοινής γνώμης. Έτσι η FSB θα μπορεί να «ανταλλάσσει με τις ΗΠΑ ευαίσθητες πληροφορίες» που σημαίνει ότι θα μπορεί να υποδεικνύει όποιον θέλει σαν «τρομοκράτη» και να χτυπά ευκολότερα τους δικούς της εχθρούς κινητοποιώντας γι' αυτό το οπλισμένο χέρι των ΗΠΑ. Αυτό επισφραγίστηκε με μια τηλεφωνική συνομιλία μεταξύ Πούτιν και Ομπάμα στις 19/4 στην οποία, όπως ανακοίνωσε το Κρεμλίνο, οι δύο ηγέτες εξέφρασαν «την οικοδόμηση ενός στενού συντονισμού ανάμεσα στις ρωσικές και τις αμερικανικές υπηρεσίες πληροφοριών στον αγώνα ενάντια στην παγκόσμια τρομοκρατία» (NYT, 20/4). Δεν είναι τυχαίο ότι η επίθεση έγινε λίγες μόνο μέρες αφότου οι αμερικανικές αρχές απαγόρευσαν σε καμιά εικοσαριά ρώσους αξιωματούχους την είσοδο στη χώρα και πάγωσαν τις καταθέσεις τους εκεί ως υπόπτους για τη μεταχείριση του δικηγόρου, υπερασπιστή των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, Σεργκέι Μαγκνίτσκι (6/5), που ξυλοκοπήθηκε μέχρι θανάτου στη φυλακή. Πρόκειται για το νόμο Μαγκνίτσκι που πέρασε η Ουάσιγκτον στα τέλη του περασμένου χρόνου για να ακολουθήσει η απάντηση της Μόσχας με την απα-

γόρευση υιοθεσιών σε αμερικανούς πολίτες.

Μέχρι τις αρχές Μάη λοιπόν οι δύο ηγέτες είχαν συνομιλήσει ήδη δύο φορές σε άριστο κλίμα και σε μια ένδειξη του νέου αυτού κλίματος οι ρωσικές υπηρεσίες έδωσαν στις αμερικανικές την αποκρυπτογράφηση μιας συνομιλίας του βομβιστή που αποκάλυπτε τις ιδεολογικές-πολιτικές του αντιλήψεις.

Πέρα από τη στρατηγική συνεργασία των δύο μηχανισμών ασφαλείας, που σημαίνει ότι η CIA θα ακολουθεί τις προβοκατόριες της ΚαΓκεΜπε, ο άμεσος στόχος της Μόσχας που εξυπηρετείται από την βομβιστική επίθεση στη Βοστώνη είναι η συμμετοχή των ΗΠΑ στην επίθεση που κλιμακώνει η Ρωσία ενάντια στο βόρειο Καύκασο, ιδιαίτερα ενάντια στο Νταγκεστάν, με πρόσχημα την εξουδετέρωση του ισλαμικού αντάρτικου. Αυτό το έστησε η ΚαΓκεΜπε για να προβοκάρει και να σκοτώσει το πραγματικό εθνο-ανεξαρτησιακό κίνημα της Τσετσενίας και εξακολουθεί να είναι διαβρωμένο από αυτήν. Ίσως ο αιφνίδιος και μυστηριώδης θάνατος του εξόριστου Μπ. Μπερεζόφσκι, φίλου και συνεργάτη του Λιτβινένκο, στο Λονδίνο λίγες βδομάδες προηγούμενα, ενός ανθρώπου που είχε αποκαλύψει τον προβοκατόρικό ρόλο του ισλαμοφασισμού (Ουντούγκοφ-Μπασάγεφ) υπέρ του Κρεμλίνου τις παραμονές της δεύτερης ρωσικής εισβολής στην Τσετσενία, να μην είναι άσχετος με την υπόθεση. Σημειώνουμε ότι ο έλεγχος του Βόρειου Καυκάσου,

ιδιαίτερα του Νταγκεστάν, που συνορεύει με τη Γεωργία και βρέχεται από την Κασπία, είναι ένα αναγκαίο βήμα για τον έλεγχο, μέσα από αλληπάλληλες προβοκατόριες, της Γεωργίας, της χώρας κλειδί για τον έλεγχο των υδρογονανθράκων της Ασίας που κατευθύνονται προς την Ευρώπη και για τον έλεγχο όλης της κεντρικής Ασίας.

Ο καθηγητής του πανεπιστημίου της Ουάσιγκτον, Ρατέλ, σημειώνει πάντως ότι παρόλο που οι περισσότεροι μαχητές στο Νταγκεστάν θεωρούν τις ΗΠΑ εχθρική δύναμη, αυτές «δε θα μπορούσε να είναι ο βασικός τους στόχος». «Δεν είναι πιθανό ότι θα παρείχαν εκπαίδευση για μια επίθεση στις ΗΠΑ» (28/4). Άλλωστε οι ισλαμιστές Μουτζαχεντίν του Εμιράτου του Καυκάσου έχουν αρνηθεί επίσημα τη συμμετοχή τους στην επίθεση τονίζοντας ότι δεν τρέφουν εχθρικά αισθήματα για τις ΗΠΑ αλλά για τη Ρωσία. Μόνο η Ρωσία είχε αντικειμενικό συμφέρον από αυτήν την επίθεση και μόνο φίλοι της ισλαμοναζήδες, γενοκτόνοι, τύπου Αλ Κάιντα ήταν σε θέση τεχνικά και ιδεολογικά να την καθοδηγήσουν. Σύμφωνα με τους NYT της 28 Απρίλη ο αντιπρόσωπος Μάικλ Μακ Κολ, τεξανός ρεπουμπλικάνος και πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Επιτροπής Ασφάλειας των ΗΠΑ, είπε στο «Fox News Sunday» ότι «το επίπεδο πολυπλοκότητας» των αυτοσχέδιων εμπρηστικών βομβών που χρησιμοποιήθηκαν στο μαραθώνιο «με οδηγεί στο να πιστεύω ότι υπήρξε εκπαίδευ-

ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΑΠΕΡΓΙΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΑ ΒΡΩΜΙΚΑ ΜΕΤΡΑ, ΑΛΛΑ ΟΧΙ Η ΠΡΟΒΟΚΑΤΟΡΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ ΠΟΥ ΥΠΟΚΡΙΤΙΚΑ ΠΡΟΤΕΙΝΕΙ Η ΟΛΜΕ ΓΙΑ ΝΑ ΔΩΣΕΙ ΝΙΚΗ ΣΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ

συνέχεια από τη σελ. 1

χρειαστες απολύσεις και ατέλειωτες μειώσεις μισθών οι υπάλληλοι του αυριανού εντελώς υποτελούς κράτους. Αυτό που θέλουν τα νέα ρωσοκινέζικα αφεντικά είναι μερικές χιλιάδες εγκάθετοι νεοταγματσαφελίτες συνδικαλιστές με λειτουργία επιστάτη και χαφιέ (ψευτοαριστεροί, σοσιαλσοβινιστές και ναζί), που θα επιτηρούν ένα Δημόσιο μερικών δεκάδων χιλιάδων φοβισμένων δουλοπάροικων.

Αυτή τη φορά δηλαδή, αν οι καθηγητές είχαν προετοιμάσει το λαό και τον είχαν μαζί τους και όχι εναντίον τους, θα έπρεπε και θα μπορούσαν να κάνουν απεργία, ακόμα και μέσα στις εξετάσεις. Όμως χάρη στην ηγεσία τους, που μεθόδεψε μία επίτηδες όψιμη και καθόλου πειστική αντίδρασή της (2 μήνες αφότου τα μέτρα μπήκαν στο τε-

λευταίο μνημόνιο), και κυρίως χάρη στο γνωστό στο λαό βρώμικο παρελθόν της των απεργιών ομηρίας, μια απεργία σήμερα στις εξετάσεις δεν είναι δυνατή, γιατί και είναι απομονωμένη από το λαό, αλλά και γιατί όλο το καθεστώς έχει αναλάβει να τη συντρίψει με τη βία. Βία είναι και η ίδια η επιστράτευση και η απόφαση του ΣτΕ να στηρίξει αυτή την επιστράτευση βία, αλλά ταυτόχρονα και προδοσία, είναι και η απόφαση της ΑΔΕΔΥ, που πάντα στήριζε όλες τις αχρειαστες απεργίες, να μη στηρίξει αυτή τη φορά τη μόνη απεργία που θα μπορούσε να είναι απαραίτητη. Αλλά, χάρη από την ΑΔΕΔΥ, στη βία και στην προδοσία συμμετέχει και ο διπρόσωπος ΣΥΡΙΖΑ, που δεν υποστηρίζει, αλλά και δεν καταψηφίζει την απεργία στις εξετάσεις. Στην ουσία η ΟΛΜΕ προτείνει προβοκατόρικα μια απεργία που η ίδια ξέρει ότι είναι αδύνατη. Οι καθηγητές ψηφίζουν στις ΕΛ-

ΜΕ υπέρ της απεργίας, όπως τους προτείνει η ΟΛΜΕ, χωρίς αυτή η ΟΛΜΕ να τους καλεί ταυτόχρονα να σκίσουν τα χαρτιά της επιστράτευσης. Ίσα-ίσα, δηλώνει ότι δεν μπορεί να αντισταθεί στην επιστράτευση, δηλαδή ουσιαστικά προτείνει μη απεργία. Δηλαδή η σάπια διακομματική ηγεσία της ΟΛΜΕ, θέλει από τη μια οι καθηγητές να ψηφίσουν στις ΕΛΜΕ την απεργία για να αποδείξει ότι διαθέτει τη στήριξη της βάσης, από την άλλη θέλει να αποδείξει ότι αυτή η βάση είναι ανήμπορη να αντισταθεί στην κυβέρνηση οπότε τα μέτρα θα περάσουν. Αλλά η ανημποριά δεν είναι της βάσης, είναι μιας ηγεσίας που απομόνωσε για χρόνια στον λαό το συγκεκριμένο κλάδο και τελικά τον παρέδωσε την κατάλληλη στιγμή με μια απεργία εντελώς μισητή, στην ανεμπόδιση βία του καθεστώτος.

Για τους παραπάνω λόγους η γραμμή

που πρότείνει η ΟΑΚΚΕ στις συνελεύσεις των ΕΛΜΕ είναι: Καταψήφιση της προβοκατόρικης και αδύνατης, κάτω από τις δοσμένες συνθήκες, απεργίας πάνω στις εξετάσεις και προετοιμασία για αγώνες -και απεργιακούς- από το Σεπτέμβρη, αφού προηγουμένα οι μαθητές, οι γονείς και ευρύτερα ο λαός θα έχουν ενημερωθεί από τους καθηγητές και θα έχουν πεισθεί ότι τα μέτρα που ψήφισε η κυβέρνηση δεν είναι για να χτυπηθεί ο υπαρκτός παρασιτισμός στον κλάδο, αλλά για να υποδουλωθεί ο κλάδος και ο υπόλοιπος λαός σε νέα φασιστικά και ακόμα πιο διεφθαρμένα αφεντικά και να υποστούν αχρειαστες απολύσεις και ατέλειωτες μειώσεις μισθών. Η θέση αυτή της ΟΑΚΚΕ σημαίνει: κάτω η φασιστική κυβερνητική γραμμή της επιβολής νέων άδικων μέτρων με φασιστικές μεθόδους, κάτω η κρυφοφασιστική γραμμή της ηγεσίας της ΟΛΜΕ, που λειτουργεί υπέρ της προβοκάροντας κάθε δίκαιη αντίσταση.

Το πιο πάνω κείμενο δημοσιεύτηκε στην ιστοσελίδα της ΟΑΚΚΕ στις 15/5/2013

Οι βρώμικες ίντριγκες της ΟΛΜΕ ενάντια στους καθηγητές

Στο τέλος του Φλεβάρη ψηφίστηκε από τη Βουλή η επικαιροποίηση του "Μεσοπρόθεσμου Πλαίσιου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2013-2016" στο οποίο περιλαμβάνονταν (μεταξύ άλλων) και η εξής διάταξη για την παιδεία: **Μείωση αναπληρωτών καθηγητών μέσω αύξησης ωραρίου διδασκαλίας.** Αυτό πρακτικά σήμαινε ότι πολλοί καθηγητές δεν γίνονταν υπεράριθμοι, δηλαδή δεν θα δούλευαν τις ώρες που θα έπρεπε να δούλευουν από το σχολείο, με κίνδυνο ή να φύγουν από το σχολείο στα οποία δούλευαν και να πάνε σε ένα άλλο σχολείο που χρειαζόταν καθηγητής ή να δούλευουν μερικές ώρες σε αυτό το σχολείο και για μερικές ώρες σε ένα άλλο σχολείο για να συμπληρώσουν το ωράριό τους. Με νόμο που είχε ψηφιστεί με υπουργό παιδείας τη Διαμαντοπούλου υπήρχε ήδη η δυνατότητα μετακίνησης εκπαιδευτικών από σχολείο σε σχολείο εντός της ίδιας περιφέρειας. Αυτά δεν ήταν κακά. Το κακό ήταν ότι μέσω αυτής της διάταξης η κυβέρνηση ήθελε να κάνει μη απαραίτητους και τελικά να απολύσει τους πιο εύκολους να απολυθούν καθηγητές που ήταν οι αρκετές χιλιάδες αναπληρωτών. Πρόκειται για καθηγητές οι οποίοι δουλεύουν πολλά χρόνια στο σχολείο και που έχουν οικοδομήσει τη ζωή τους με βάση αυτή τη δουλειά.

Από το Φλεβάρη μέχρι σήμερα και αφού ο κίνδυνος των απολύσεων ήταν άμεσος προφανής η ΟΛΜΕ δεν μιλούσε. Και παρόλο που στο μεσοδιάστημα από τότε μέχρι σήμερα μεσολάβησαν οι εκλογές για το συνέδριο της και πραγματοποιήθηκαν γενικές συνελεύσεις-οι οποίες φυσικά όπως όλες οι προηγούμενες ήταν άμαζες-η ΟΛΜΕ δεν έβαλε, όπως έπρεπε, σα βασικό και κύριο αίτημα πάλης του κινήμα-

τος των καθηγητών την κατάργηση αυτής της επίμαχης διάταξης που οδηγούσε στην ανεργία χιλιάδες αναπληρωτές. Η ΟΛΜΕ αν πραγματικά εξυπηρετούσε τα συμφέροντα των εργαζομένων στο κρατικό σχολείο θα έπρεπε να είχε λιώσει τα παπούτσια της γυρίζοντας τα σχολεία της χώρας και ενημερώνοντας και ξεσηκώνοντας τους καθηγητές. Κυρίως θα έπρεπε να κάνει το πιο απλό, να ξεσηκώσει τους αναπληρωτές σαν την εμπροσθοφυλακή του αγώνα αφού αυτοί ήδη ολοφάνερα θα είχαν τις συνέπειες αυτού του νόμου.

Αφού λοιπόν η ΟΛΜΕ δεν μιλούσε και εφόσον δεν έχει ακόμη διαμορφωθεί μια πραγματικά προοδευτική αριστερή τάση στους καθηγητές για να βάλει αυτά τα ζητήματα και να τραβήξει μπροστά το κίνημα και εφόσον οι καθηγητές εξαιτίας της για χρόνια αντιδραστικής πολιτικής της ΟΛΜΕ είναι απομονωμένοι από το λαό και τους μαθητές-τους οποίους η ΟΛΜΕ τους θέλει πάντα χειροκροτητές των υποτιθέμενων αγώνων της- στο τέλος του Απριλίου το υπουργείο Παιδείας περνά Προεδρικό διάταγμα με το οποίο όσοι κρίνονται υπεράριθμοι στα σχολεία θα έχουν υποχρεωτικές μεταθέσεις. Σε πρώτη φάση θα μετατίθενται σε επίπεδο περιφέρειας και στη συνέχεια αν δεν τοποθετηθούν σε κάποιο σχολείο σε πανελλαδικό επίπεδο, δηλαδή σε σχολείο που θα βρίσκεται σε οποιοδήποτε σημείο της Ελλάδας. Με δεδομένη την αύξηση των ωρών διδασκαλίας προκύπτει ένας ικανός αριθμός υπεράριθμων κυρίως στα μεγάλα αστικά κέντρα. Έτσι πολλοί καθηγητές θα υποχρεωθούν να φύγουν από τα σπίτια τους και τις οικογένειές τους και να μετακομίσουν σε μια μακρινή περιοχή από τον τόπο κατοικίας τους. Γιατί οι καθηγητές στα αστικά κέντρα είναι συνήθως μεγάλης ηλικίας με αυξημένες οικογενειακές υποχρεώσεις. Η ζωή πολλών ανθρώπων θα διαλυθεί. Πρόκει-

ται για ένα απάνθρωπο μέτρο.

Η ΟΛΜΕ διοργανώνει τότε πρόχειρα μια συγκέντρωση διαμαρτυρίας την Κυριακή των Βαΐων στην οποία συμμετείχαν λιγότερο από 100 άτομα. Ήταν μια πλήρης αποτυχία. Είναι φανερό ότι η ΟΛΜΕ είναι μια ανυπόληπτη συνδικαλιστική οργάνωση η οποία αντιπροσωπεύει μόνο τα στελέχη της. Τότε και κάτω από την πίεση της βάσης των καθηγητών και επειδή προφανώς κάτι έπρεπε να πει συνεδριάζει στις 10 του Μάη και προτείνει ένα πρόγραμμα δράσης μαζί με ένα ατελείωτο κουβά-όπως συνηθίζει-αιτημάτων. Προτείνει δε, περιφρονώντας γονείς και μαθητές ιδιαίτερα αυτήν την ευαίσθητη περίοδο των πανελλαδικών εξετάσεων, απεργία την πρώτη μέρα των πανελλαδικών στις 17 Μάη και άλλη μια συνεχόμενη 5νθημερη για την αμέσως επόμενη εβδομάδα. Την επόμενη μέρα ο Σαμαράς και ο υπουργός παιδείας σαν απάντηση δήθεν σε αυτόν τον εκβιασμό της ΟΛΜΕ αναγγέλλει επιστράτευση των καθηγητών με την αιτιολογία της ομαλής διεξαγωγής των εξετάσεων. Μάλιστα το Φύλλο της Εφημερίδας της Κυβέρνησης στο οποίο έπρεπε να δημοσιευτεί η σχετική απόφαση τυπώνεται το απόγευμα του Σαββάτου. Στη συνέχεια άνοιξαν στα ΜΜΕ οι ασκοί του Αιόλου για τους καθηγητές περνώντας τους από λεπτομερή ακτινογραφία. Εκεί γενικά διαμορφώνεται ένα κλίμα ενάντια σε καθηγητές που ταπεινάζουν και που εκβιάζουν την κοινωνία με απεργία πάνω στις εξετάσεις. Οι καθηγητές βρίσκονται απομονωμένοι κοινωνικά και μειωμένοι ηθικά με τη δαμόκλεια σπάθη της απόλυσης πάνω από τα κεφάλια τους εξ αιτίας του νόμου 4093/12 και 4057/12 για το νέο Πειθαρχικό Δίκαιο αλλά και της άμεσης απειλής της απόλυσης των αναπληρωτών και των υπεράριθμων. Έτσι καταβαίνουν αρκετά μαζικά στις γενικές συνελεύσεις την Τρίτη 14 Μάη.

Εκεί οι καθηγητές μη έχοντας άλλη εναλλακτική προοδευτική λύση υπερψηφίζουν τις προτάσεις της ΟΛΜΕ. Είναι τραγελαφικό! Όντας επιστρατευμένοι από την Τετάρτη 15 Μάη ψηφίζουν μια απεργία που είναι σίγουροι ότι δεν πρόκειται να κάνουν. Σε πόση απόγνωση μπορεί να βρίσκεται κανείς για να ψηφίσει κάτι που τον απομονώνει ακόμη πιο πολύ από την κοινωνία, πράγμα που το είδε ολοφάνερα τις προηγούμενες μέρες, και που δεν πρόκειται να πραγματοποιηθεί.

Έτσι λοιπόν φανερώνεται μια ολόκληρη συμπαιγνία. Το τρικομματικό καθεστώς που κυβερνά καταφέρνει ένα τρομακτικό χτύπημα ενάντια σε κάθε μελλοντική απεργία κηρύσσοντας επιστράτευση μόνο και μόνο με την αναγγελία μιας απεργίας και η ΟΛΜΕ διασώζεται αφού η αποτυχημένη απεργία της έχει ήδη την δικαιολογία της επιστράτευσης, αφού μια ανυπακοή σε αυτήν σημαίνει άμεση απόλυση του καθηγητή. Η επιστράτευση ανακινώνεται πριν ακόμη αποφασιστεί η απεργία δίνοντας μαζικότητα στις γενικές συνελεύσεις που είχε ήδη εξαγγείλει η ΟΛΜΕ. Θα περίμενε κανείς ότι οι σουπέρ "επαναστάτες" της ΟΛΜΕ θα έβαζαν δεδομένης της επιστράτευσης σαν πρώτο το δημοκρατικό αίτημα της ανάκλησης της επιστράτευσης και σαν δεύτερο των κατάργησης των νόμων των απολύσεων και των υποχρεωτικών μεταθέσεων. Αλλά τα κόμματα που αντιπροσωπεύονται στην ΟΛΜΕ θέλουν πειθήνιους καθηγητές για λογαριασμό του αφεντικού τους. Έτσι δεν αμφισβήτησαν την επιστράτευση και πρότειναν την απεργία στις εξετάσεις που δεν πρόκειται να γίνει.

Είναι φανερό ότι οι καθηγητές βρίσκονται μεταξύ Σκύλλας και Χάρυβδης και ο λαός μας μπαίνει σε ένα μακρύ και σκοτεινό τούνελ φασισμού.

Το βρώμικο διπλό παιχνίδι της ΟΛΜΕ με την γήφιση της απεργίας φάντασμα

Το πιο χαρακτηριστικό, και ταυτόχρονα αποκαλυπτικό, για την ταχτική των κάθε λογής συνδικαλιστάδων οποιασδήποτε πολιτικής προέλευσης -ξεκινώντας από τη ΔΑΚΕ και καταλήγοντας στην εξωκοινοβουλευτική ψευτοαριστερά παρά τις επιμέρους διαφοροποιήσεις τους- είναι η στάση τους στις γενικές συνελεύσεις των τοπικών ΕΛΜΕ, που έγιναν την Τρίτη 14 του Μάη και ενώ οι περισσότεροι καθηγητές είχαν ήδη παραλάβει τα έγγραφα της επίταξής τους. Την ώρα δηλαδή που η επιστράτευση είχε ήδη αρχίσει να εφαρμόζεται.

Την ώρα εκείνη η ηγεσία της ΟΛΜΕ, από τη στιγμή που η πρότασή της για απεργία στις εξετάσεις είχε ψηφιστεί από το ΔΣ της πριν από την επιστράτευση, είχε δύο λύσεις: ή να αφηγήσει την επιστράτευση και να επιμένει στην πρότασή της προς τις γενικές συνελεύσεις των ΕΛΜΕ για απεργία μέσα στις πανελλαδικές, οπότε θα ερχόταν σε μετωπική σύγκρουση με την κυβέρνηση έστω και με κίνδυνο να απολυθούν όσοι καθηγητές θα συμμετείχαν σε μια τέτοια απεργία, ή να βγει ανοιχτά στους καθηγητές και σε όλο το λαό και να δηλώσει ότι θα ήθελε μεν να πραγματοποιηθεί η απεργία αυτή, αλλά μπρο-

στά στη δοσμένη κατάσταση δε θέλει να αναλάβει την ευθύνη ότι ίσως απολυθούν τελικά κάποιοι καθηγητές.

Η ηγεσία δηλαδή της ΟΛΜΕ έπρεπε ή μπροστά να πάει να κάνει ή πίσω.

Ξέρετε, φίλοι αναγνώστες, τι τελικά έκαναν αυτοί οι ξεδιάντροποι;

Πρότειναν στις γενικές συνελεύσεις των καθηγητών να υπερψηφίσουν το πρόγραμμα δράσης που πρότεινε το ΔΣ της ΟΛΜΕ (αυτό δηλαδή που πρότεινε απεργία μέσα στις εξετάσεις), αλλά την απεργία να μην την κάνουν! Δηλαδή ψηφίζουν για μια απεργία φά-

ντασμα!

Καλά διαβάσατε: να ψηφίσουν μεν υπέρ της απεργίας, αλλά να μην την πραγματοποιήσουν, αφού είναι επιστρατευμένοι!

Τότε, γιατί να την ψηφίσουν, αφού δεν έχουν σκοπό να την πραγματοποιήσουν, θα ρωτούσε ένας καλόπιστος άνθρωπος. Για να δείξουμε την αντίθεσή μας στην κυβέρνηση, λένε οι ξεδιάντροποι.

Μα κάθε απεργία έχει ένα κόστος γι' αυτόν που την κάνει, είτε οικονομικό είτε πολιτικό είτε και τα δύο μαζί. Ε, λοιπόν, οι επικεφαλής της ΟΛΜΕ κατάφεραν να έχουν και την πίτα ολόκληρη και το σκύλο χορτάτο. Και με τον αστυφύλαξ και με το χωροφύλαξ. Αν λοιπόν κάποιος καθηγητής τους άκουγε και υπερψηφίζε την πρότασή τους, και θα έδειχνε (υποκριτικά βέβαια) ότι είναι αγωνιστής, αφού ψηφίζει την απεργία εν μέσω επιστράτευσης, και δε θα έχανε τίποτε (εκτός βέβαια από την ψυχή του), αφού τελικά δε θα την έκανε την απεργία.

Αυτή η πρόταση προκάλεσε μεγάλη αναστάτωση στους καθηγητές, ιδιαίτερα σ' αυτούς που δεν ήθελαν να υποστούν έναν τόσο εξόφθαλμο εξευτελισμό. Έτσι άλλοι καταψήφισαν την εισήγηση του ΔΣ της ΟΛΜΕ, άλλοι ψήφισαν λευκό και άλλοι, αντισυμβαλλόμενοι από το όλο σκηνικό, έφυγαν από τη συνέλευση καταγγέλλοντας τη διαδικασία.

Τελικά η πρόταση αυτή υπερψηφίστηκε μεν, αλλά με μικρή πλειοψηφία, ενώ και ο συνολικός αριθμός των παρόντων καθηγητών στις γενικές συνελεύσεις δεν ήταν ο αναμενόμενος σε σύγκριση με τη σοβαρότητα της στιγμής. Αναφέρουμε ενδεικτικά ότι στη συνέλευση της ΣΤ' ΕΛΜΕ Αθήνας, από τους χίλιους και καθηγητές που δούλευουν στα σχολεία της περιοχής, παρευρέθηκαν μόνο οι 140, και από αυτούς μόνο οι 75 υπερψηφίσαν την πρόταση της ΟΛΜΕ. Για τέτοιες πλειοψηφίες μιλάμε...

ΟΙ ΕΠΙΣΤΡΑΤΕΥΣΕΙΣ

ΚΑΙ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΠΟΥ ΕΤΟΙΜΑΖΟΥΝ ΓΙΑ ΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟ ΟΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΕΣ ΚΑΤΟΧΙΚΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ

Αναδημοσιεύουμε δύο αποσπάσματα από ένα σημαντικό άρθρο φάσης που είχαμε γράψει όταν ο Σαμαράς έκανε την επιστράτευση ενάντια στους εργαζόμενους στο μετρό. Αυτό το άρθρο ισχύει ατόφιο αν εκεί που γίνεται λόγος για τις απεργίες των ΔΕΚΟ αναφερθεί η απεργία των καθηγητών. Όπως τα μισθολογικά μέτρα και η αντίστοιχη επιστράτευση των απεργών του μετρό, έτσι και τα μέτρα που εμφανίζονται τώρα σαν μέτρα εξορθολογισμού της κρατικής εκπαίδευσης καθώς και η αντίστοιχη επιστράτευση

“Είχαμε πολλές φορές προειδοποιήσει τους εργαζόμενους των ΔΕΚΟ, όπως και τους αναρχικούς που πιστεύανε αυτά που λέγανε, ότι η όποια εξουσία τους ή η όποια αστυνομική ατιμωρησία τους αντίστοιχα ήταν εκκωρημένη από το κράτος και ότι, όποτε θελήσει το καθεστώς, θα τους συντρίψει μονομιάς επειδή έχουν τόσο πολύ απομονωθεί από το λαό. Σήμερα οι απεργίες των ΔΕΚΟ αρχίζουν και συντρίβονται όχι μόνο για την τακτική ανάγκη των ρωσόδουλων να καθυστερήσουν τους δανειστές, αλλά γιατί από τώρα και πέρα δε θα τους χρειάζονται όσο παλιά. Και να γιατί: Ως πρόσφατα ο κρατικός μηχανισμός γενικά και οι ΔΕΚΟ ειδικότερα ελέγχονταν κυρίως από τις δυτικές και εθνοσοβινιστικές μερίδες της αστικής τάξης. Στην περίοδο αυτή η κάθε απεργία των ΔΕΚΟ στρεφόταν ενάντια στο κράτος-εργοδότη και αποσπούσε από αυτό -αλλά και μέσω αυτού από όλο τον πληθυσμό- τα μέσα συντήρησης της εύπορης και, κατά ένα μέρος, κρατικοδίαιτης γραφειοκρατίας που την κήρυσσε. Αυτή η γραφειοκρατία συγκροτούσε έναν πολιτικό και συνδικαλιστικό στρατό που χρησίμευσε στους ρωσόδουλους, γιατί μπορούσε ακόμα και να ρίχνει εχθρικές τους κυβερνήσεις, αλλά τους χρησίμευε και στο παραγωγικό σαμποτάζ, γιατί

σπαταλούσε για τις αμοιβές ή για τη λούφα του και ένα σημαντικό μέρος του παραγωγικού κεφαλαίου των ΔΕΚΟ. Όμως τώρα οι ρωσόδουλοι κυριαρχούν πολιτικά στην κορυφή του κράτους, αν και όχι στη στελεχική του βάση, και θέλουν να παραδώσουν τις ΔΕΚΟ στα νέα αφεντικά, ενώ θέλουν να μειώσουν τα έξοδα λειτουργίας αυτού του όλο και περισσότερο κράτους-αποικίας αυτών των αφεντικών. Γι' αυτό τρελαίνονται με τα μέτρα πείνας της τρόικας σε βάρος όλης, ακόμα και της ανώτερης, κρατικής υπαλληλίας. Βλέπουμε χαρακτηριστικά πως στην περίπτωση της COSCO τα νέα αφεντικά εξαφάνισαν σε μια μέρα κάθε μισθολογική “κατάκτηση” των εργαζομένων της ΔΕΚΟ που λέγεται ΟΛΠ, αποδεικνύοντας ότι οι “κατακτήσεις” αυτού του είδους ήταν παραχωρήσεις του καθεστώτος. Είναι εντελώς χαρακτηριστικό το πόσο εύκολα οι δουλολογικές της COSCO διώξαν όλους τους συνδικαλισμένους φοροτοεκφορτωτές, είτε αυτούς της εργατικής αριστοκρατίας είτε τους πιο χαμηλόμισθους, από τα πόδια τους και τώρα έχουν στη γαλέρα τους εργαζόμενους δίχως δικαιώματα και δίχως συνδικάτα, ούτε “ταξικά” ούτε “ρεφορμιστικά”. Να γιατί στον ΟΣΕ, που τα αφεντικά απ? ό,τι διαρρέουν τον προορίζουν για προέκταση του

των απεργών καθηγητών, αποτελούν μέρος της στρατηγικής της απόλυτης αποικιοποίησης του κράτους, που σημαίνει ότι αυτό θα γίνει πιο υποτελές και πιο διεφθαρμένο από ποτέ άλλοτε, οι υπηρεσίες του στους πολίτες πιο λίγες και πιο κακές από ποτέ, και οι υπάλληλοι του δουλοπάροικοι των νέων ανατολικών αφεντάδων και με αυτήν και μόνο με αυτήν την έννοια πιο φτηνό (<http://www.oakke.gr/na484/kourema484.htm>):

υπερσιβηρικού, οι συνδικαλιστές του ίσα που έβγαλαν μια μικρή 24ωρη απεργιακή φωνούλα μέσα σε όλες τις τελευταίες πολυήμερες και μετά σιώπησαν χωρίς κανείς να μάθει τι ακριβώς έγινε με αυτήν την απεργία τους.

...Εκείνο όμως το ποιοτικό που συνέβη τώρα είναι ότι οι ψευτοαριστερές πολιτικές και συνδικαλιστικές ηγεσίες αποδείχτηκαν για πρώτη φορά τόσο ωμά στη βάση τους, που πραγματικά πεινάει και για πρώτη φορά χρειάζεται τόσο πολύ μια πραγματική ταξική καθοδήγηση, ότι είναι σφηκοφωλιές κομματικών εγκαθήμενων που λυμάνονται τα συνδικάτα προς όφελος των κομμάτων τους και του εαυτού τους. Αν οι απεργίες στο Μετρό και στο λιμάνι έσπασαν τόσο εύκολα, ώστε οι εργατοπατέρες να μη χρειαστούν να συγκρουστούν με την αστυνομία ούτε καν για τα μάτια της βάσης τους, είναι γιατί εδώ και πολλά χρόνια αυτή η βάση δεν τους ακολουθεί με τη θέλησή της. Αυτό συμβαίνει ιδιαίτερα στο λιμάνι, όπου το ως χθες αφεντικό του, αυτό δηλαδή που αποφάσιζε για τον απόπλο των πλοίων και για την αποβίβαση των τουριστών, το ψευτοΚΚΕ, δεν είχε εδώ και πολλά χρόνια ανθρώπους ανάμεσα στα πληρώματα της ακτοπλοΐας για να κάτσουν στους καταπέλτες και έφερνε

κνίτες από τη Ζώνη και απ? όλη την Αττική. Στην ουσία θέλανε να εμποδίσουν τους ναυτεργάτες, που στη μεγάλη τους πλειοψηφία δε συμμετείχαν στην “απεργία”, να κινήσουν τα πλοία...

...Η σωστή θέση είναι η εξής: παλεύουμε ενάντια στα μέτρα πείνας παλεύοντας ταυτόχρονα ενάντια στο οικονομικό σαμποτάζ και στους σαμποτέρ. Χωρίς το ένα, το άλλο μόνο του είναι είτε στείρο ή και αντιδραστικό. Αλλά ένα είναι σίγουρο: ότι και για τα δύο αυτά συνθήματα χρειάζεται ένα νέο εργατικό κίνημα, κίνημα των νέων καταραμένων και ανέργων και στον κρατικό και στον ιδιωτικό τομέα ενάντια στην εργασιακή κόλαση που ήδη υπήρχε, αλλά ήρθε να εγκαθιδρυθεί επίσημα μαζί με τα νέα αποικιακά αφεντικά. Το νέο αυτό εργατικό κίνημα πρέπει να είναι όχι μόνο δημοκρατικό, αλλά και επαναστατικό, ώστε να μπορεί να τσακίσει το σοσιαλφασισμό και πάνω απ? όλα τους ναζήδες. Το τέλος των πουλημένων συνδικαλιστικών ηγεσιών της ψευτοαριστεράς είναι η αρχή της σωτηρίας της ελληνικής εργατικής τάξης. Αυτό είναι το καλό μέσα στο κακό που ζούμε. Και αυτή είναι η κύρια πλευρά των εξελίξεων”.

Προκήρυξη απολογισμού και πάλης από τον ΕΡΓΑΣ στη Ζώνη

Δημοσιεύουμε παρακάτω την προκήρυξη που μοίρασαν, πριν από μερικές βδομάδες τα μέλη του ΕΡΓΑΣ σε συναδέλφους τους στην πύλη της Ζώνης και στα καφενεία του Περάματος. Η παρέμβαση του ΕΡΓΑΣ είχε πολύ θετική απήχηση στους άνεργους της Ζώνης που έχουν απελπιστεί βλέποντας εδώ και τρία χρόνια τη Ζώνη άδεια από καράβια.

Η προκήρυξη αυτή δεν αποτελεί μόνο μια ακόμα αποκάλυψη του καίριου ρόλου του ψευτοΚΚΕ στη διάλυση της Ζώνης για την παράδοση της στην Κίνα αλλά αποτελεί και έναν απολογισμό των τελευταίων χρόνων δράσης του ΕΡΓΑΣ αλλά και του μεγάλου κινήματος της «Αυτοοργάνωσης». Η Προκήρυξη εξηγεί πως αυτόν τον αγώνα τον χτύπησε από τα έξω και από τα μέσα το μεγάλο αφεντικό της Ζώνης, το ψευτοΚΚΕ με τη βία και τη συκοφαντία και πως από τα μέσα τον χτύπησαν με

όπλο την προβοκάτσια τα τσιράκια της κλασικής μικρομεσαίας εργοδοσίας, που στην κορυφή της συνεργάζεται με το ψευτοΚΚΕ.

Οι εργάτες αρχίζουν να βγάζουν τα συμπεράσματά τους από την πάλη που έδωσε όλα αυτά τα χρόνια ο ΕΡΓΑΣ μέσα στη Ζώνη και τη βλέπουν να δικαιώνεται μέσα από την καταστροφή που έφεραν στη Ζώνη οι σοσιαλφασίστες, ενώ φανερός σαν υπερεκμεταλλευτικός έχει αρχίσει να γίνεται και ο ρόλος της ΚΟΣΚΟ στο λιμάνι. Γι αυτό ο ΕΡΓΑΣ ξαναρχίζει πιο έντονα τη γραμμή στους άνεργους εργάτες της Ζώνης να συσπειρωθούν στην «Αυτοοργάνωση» και να φτιάξουν το δικό τους Σωματείο Ζώνης που θα τελειώσει με το σαμποτάζ, θα ξαναφέρει τα πλοία στο λιμάνι και θα εξασφαλίσει σύγχρονες ανθρώπινες και όχι κινέζικες συνθήκες δουλειάς και πληρωμής.

ΕΡΓΑΣ

ΟΧΙ ΣΤΟΝ ΤΑΦΟ ΜΕ ΤΟ ΠΑΜΕ. ΟΧΙ ΣΤΗ ΣΚΛΑΒΙΑ ΜΕ ΤΗΝ ΚΟΣΚΟ ΝΑ ΖΩΝΤΑΝΕΨΟΥΜΕ ΤΗΝ «ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ» ΝΑ ΦΕΡΟΥΜΕ ΠΙΣΩ ΤΑ ΚΑΡΑΒΙΑ

Έχουν περάσει 3 μήνες από τότε που τελείωσαν οι εκλογές του Συνδικάτου Μετάλλου και στη Ζώνη επικρατεί η σιωπή του τάφου. Η διοίκηση του ΠΑΜΕ αφού κατάφερε να εξοντώσει κάθε αντιπολίτευση με ψέματα, τραμπουκισμούς και με τις φασιστικές διαγραφές των μελών του ΕΡΓΑΣ, τώρα μπορεί να θριαμβολογεί ότι πέτυχε το στόχο της που ήταν να καταντήσει τους μεταλλεργάτες, μαστόρους ικανούς και περιζήτητους ανά τον κόσμο, σε σκιά του εαυτού τους που στενάζουν στην ανεργία, την πείνα και την απόγνωση. Ακόμα και τα απλά μέλη του ΠΑΜΕ η διοίκηση τα έριξε στην ανεργία.

ΟΛΑ ΤΑ ΚΑΝΟΥΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΣΚΟ

Νομίζουν ότι νίκησαν τον ΕΡΓΑΣ που ήταν η μόνη οργανωμένη αληθινή τους αντιπολίτευση. Έτσι τώρα κάνουν κάποιες ασήμαντες κινητοποιήσεις μόνο για μικροελεημοσύνες από το κράτος, αλλά και αυτό το κάνουν για τα μάτια. Στην ουσία αφήνουν τους εργάτες να πεθαίνουν ήσυχα ήσυχα. Το μόνο που κάνουν με πάθος είναι κάθε δύο χρόνια εκλογές στο δικό τους σωματείο -φάντασμα για να μαζεύουν έδρες για να παίρνει το κόμμα τους και οι ίδιοι θέσεις στην Ομοσπονδία Μετάλλου, στο Εργατικό Κέντρο Πειραιά, στη ΓΣΕΕ κλπ. Ο βαθύς όμως και ανομολόγητος στόχος τους είναι να παραδώσουν τη Ζώνη στους κινέζους. Το ίδιο θέλουν να κάνουν και οι άλλες κρατικές κομματικές παρατάξεις. Είδαμε πως όλες τους παραδώσαν ευχαρίστως την προβλήτα 2 στην Κίνα. Αυτό είναι το μεγαλύτερο και χειρότερο κάτεργο της Ελλάδας, όπου όλα τα εργατικά δικαιώματα έχουν καταπατηθεί και πρώτο απ όλα το δικαίωμα του συνδικαλισμού. Γι αυτό το κάτεργο δεν μιλάει και δεν οργανώνει καμιά διαμαρτυρία και απεργία ούτε το ΠΑΜΕ, ούτε η ΓΣΕΕ, ούτε ο ΣΥΡΙΖΑ, ούτε η ΠΑΣΚΕ, ούτε η ΔΑΚΕ, ούτε βέβαια οι ναζί χρυσαυγίτες, οι πιο ανοιχτοί φίλοι της Ρωσίας και γι αυτό φίλοι και της συμμαχού της Κίνας. Είναι φανερό ότι όλοι αυτοί είναι με την ΚΟΣΚΟ αφού κάθε τόσο βγαίνει η είδηση στις εφημερίδες ότι η ΚΟΣΚΟ θα πάρει τον ΟΛΠ, οπότε και τη Ζώνη, και αυτοί κάνουν σαν να μην τρέχει τίποτα.

Για να δώσει τη Ζώνη στην ΚΟΣΚΟ η διοίκηση του Συνδικάτου μετάλλου έκανε ότι μπορούσε για να μην πατάει καράβι στο Πέραμα, αφού έκανε απεργία...για αυξήσεις ακόμα και το 2010 την ώρα που το μεροκάματο είχε καταστραφεί παντού στη χώρα και στη Ζώνη ήταν και είναι όλοι άνεργοι. Είναι πρώτη φορά στην παγκόσμια ιστορία που άνεργοι κάνουν απεργία για αυξήσεις. Αυτό χώρα από το αγαπημένο τους σπορ, που ήταν να κατακρατούν ή να απειλούν τους πελάτες της Ζώνης με την κατακράτηση των πλοίων τους.

Η ΛΑΣΠΗ ΣΤΟΝ ΕΡΓΑΣ

Επειδή τους έχουμε ξεσκεπάσει εκατό

φορές και επειδή τώρα αποδεικνύεται καθαρά ότι είχαμε δίκιο που λέγαμε για χρόνια ότι είναι σαμποταριστές, η διοίκηση έβγαλε πάνω στις εκλογές μια προκήρυξη που έριξε λάσπη στον ΕΡΓΑΣ. Βέβαια από τη μια λένε ότι εξουδετέρωσαν τον ΕΡΓΑΣ, από την άλλη συνεχίζουν να τον χτυπάνε γιατί τον βλέπουν στον ύπνο τους. Και αυτό γιατί κανείς δεν πιστεύει τις λάσπες τους. Όλοι ξέρουν ποιος είναι ο ΕΡΓΑΣ και όλοι ξέρουν ποιοι είναι αυτοί οι ίδιοι. Το θράσος τους είναι απύθμενο, να κατηγορούνε εμάς για πούλημα αυτοί που πουλήσανε τόσες φορές τον Κλάδο, μέχρι οχτάωρο πήγαν να περάσουνε το '95 με τον Καλογερίδη και θα το πετύχαιναν αν δεν έβρισκαν μπροστά τους μια εξέγερση των εργαζομένων εναντίον τους με επικεφαλής τον ΕΡΓΑΣ. Αποκαλούνε εμάς εργοδοτικούς όταν όλοι ξέρουν ποιος ήταν ο χειρότερος ρουφιάνος της εργοδοσίας όλα τα χρόνια: ήταν τα μέλη της Διοίκησης που κυριαρχούσαν στο Συνδικάτο και πολλοί ήταν εργοδηγοί, και προσλάμβαναν και διώχνανε όποιον ήθελαν. Αυτήν την επίθεση εναντίον μας την κάνουν για να σκοτώσουν την ελπίδα και η ελπίδα στο Πέραμα ονομάζεται ΕΡΓΑΣ και «Αυτοοργάνωση». Μάλιστα τώρα αποδεικνύεται πόσο δίκιο είχαμε που προσπαθήσαμε να φτιάξουμε το Σωματείο Ζώνης. Απλά πιάνονται από τη μεγάλη προβοκάτσια που έκανε ο παλιός δικός τους, ο Σερεβέτας μαζί με έναν αποστατή και προδότη της «Αυτοοργάνωσης», τον Κανάκη που πήγε με την εργοδοσία και τελικά έπαιξε το παιχνίδι του ΠΑΜΕ. Θυμίζουμε τα γεγονότα και πόσο σκληρή πάλη έδωσε ο ΕΡΓΑΣ να εμποδίσει την προβοκάτσια των Κανάκη-Σερεβέτα.

Η ΜΑΧΗ ΤΟΥ ΕΡΓΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΑΞΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ ΣΤΗ ΖΩΝΗ

Πριν από 3 χρόνια, πολλοί συνάδελφοι μαζί με τον ΕΡΓΑΣ δημιούργησαν ένα κίνημα εργατικής δημοκρατίας, την «Αυτοοργάνωση των εργατών της Ζώνης» με ένα στόχο: Να συσπειρωθούμε όλοι οι εργαζόμενοι για να φτιάξουμε Σωματείο Ζώνης, ώστε να αποφασίζουμε εμείς ποια Διοίκηση θα εκλέγουμε και όχι οι φερτοί ψηφοφόροι του ΠΑΜΕ, οι άσχετοι με τη Ζώνη,

Μόλις φτιάξαμε την «Αυτοοργάνωση» που δούλευε πράγματι με δημοκρατικό τρόπο καλέσαμε τον κλάδο να γίνει αυτή πλειοψηφία στη Ζώνη, δηλαδή να μαζέψει υπογραφές, και αφού γίνει πλειοψηφία να ιδρύσει ένα σωματείο Ζώνης. Καλέσαμε και τη Διοίκηση του Συνδικάτου Ζώνης και το ΠΑΜΕ να πάμε όλοι μαζί σε αυτή τη δημοκρατική και αναγκαία συνδικαλιστική αλλαγή, όπως έχουν όλοι οι χώροι δουλειάς.

Η «Αυτοοργάνωση» μαζέψε πολλές εκατοντάδες υπογραφές αλλά το ΠΑΜΕ έκανε δυο πράγματα ταυτόχρονα: πρώτο έριξε με μανία τη λάσπη ότι θέλαμε δυο σωματεία στη Ζώνη και δεύτερο άρχισε τη βία, κατ' αρχήν με απειλές, ότι όποιος υπογράψει με την «Αυτοοργάνωση» θα μπει σε δυσμένεια για τη δουλειά και τελικά άρχισε τους ωμούς τραμπουκισμούς και ξυλοδαρμούς ενάντια στους συναδέλφους της «Αυτοοργάνωσης».

Έτσι οι υπογραφές άρχισαν να μαζεύονται πιο δύσκολα. Όμως μαζεύονταν. Εκείνη την ώρα μια ομάδα συναδέλφων στην «Αυτοοργάνωση» με επικεφαλής τον Κανάκη άρχισαν να ζητάνε να κατατεθούν οι υπογραφές στο Πρωτοδικείο και να ιδρυθεί αμέσως συνδικάτο Ζώνης, γιατί έλεγαν ότι ο κόσμος δεν έρχεται να υπογράψει, γιατί δεν πιστεύει ότι η «Αυτοοργάνωση» είναι αποφασισμένη να δημιουργήσει το Σωματείο Ζώνης. Ο ΕΡΓΑΣ διαφωνούσε έντονα και επίμονα με αυτή τη θέση και είχε την πλειοψηφία της «Αυτοοργάνωσης» μαζί του. Όμως έμεινε κάποια στιγμή μειοψηφία γιατί πολλοί συνάδελφοι πίστεψαν τον Κανάκη ότι αν κατατεθεί το καταστατικό στο Πρωτοδικείο τότε θα γραφτούν όλοι οι συνάδελφοι. Τότε για να μείνει ενωμένη η «Αυτοοργάνωση» ο ΕΡΓΑΣ ζήτησε και πέτυχε ένα πράγμα από τους υπόλοιπους συναδέλφους του Συντονιστικού της «Αυτοοργάνωσης» που ήθελαν κατάθεση του καταστατικού: **Ότι ποτέ δεν θα πρέπει αυτό το καταστατικό να ενεργοποιηθεί και να εκλεγεί Διοίκηση Σωματείου Ζώνης αν δεν μπει προηγουμένα σε αυτό η πλειοψηφία** της Ζώνης. Γιατί, έλεγε ο ΕΡΓΑΣ, αν υπάρχουν δύο συνδικάτα, τότε οι εργάτες θα είναι οι μισοί με τους τραμπουκούς εκμεταλλευτές του ΠΑΜΕ, που ήταν η μεγαλύτερη, νέου τύπου κομματική εργοδοσία, και οι άλλοι μισοί θα γίνουν όργανα της κλασικής εργοδοσίας των εργολάβων που θα ελέγχει το νέο Συνδικάτο Ζώνης. Όλοι οι συνάδελφοι της Αυτοοργάνωσης το δέχτηκαν αυτό και η «Αυτοοργάνωση» έβγαλε επανειλημμένες προκηρύξεις που τονίζε αυτό το πράγμα: **Ποτέ δυο Σωματεία. Μάλιστα η «Αυτοοργάνωση»** είπε ότι όσο δεν υπάρχει το

Σωματείο Ζώνης το μόνο Σωματείο που έχουμε θα είναι το υπάρχον Συνδικάτο Μετάλλου.

Η ΥΠΟΝΟΜΕΥΣΗ ΤΗΣ «ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗΣ» ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΑΝΑΚΗ ΚΑΙ ΤΟ ΣΕΡΕΒΕΤΑ

Μόλις το Πρωτοδικείο ενέκρινε το καταστατικό, πράγματι η «Αυτοοργάνωση» με ομόφωνες αποφάσεις δεν το ενεργοποίησε. Όμως μετά από κάποιο χρόνο και ενώ η «Αυτοοργάνωση» απευθυνόταν στους συναδέλφους υπομονετικά και άρχισε να μαζεύει και άλλες υπογραφές, το ΠΑΜΕ έκανε αιματηρή επίθεση στην «Αυτοοργάνωση» που μοίραζε στην Πύλη προκηρύξεις. Η «Αυτοοργάνωση» κατήγγειλε σε όλο τον Πειραιά αυτή τη βία. Λίγο μετά ο Κανάκης άρχισε ξανά να ζητάει να ενεργοποιηθεί το καταστατικό ποδοπατώντας όπως συνήθιζε τις προηγούμενες αποφάσεις του Συντονιστικού. Τότε, λες και δούλευαν συνηθισμένα, η διοίκηση του Συνδικάτου Μετάλλου, διέγραψε από το Συνδικάτο τα μέλη του ΕΡΓΑΣ και άλλους συναδέλφους της «Αυτοοργάνωσης» σαν φιλοεργοδοτικούς χωρίς απόφαση Γενικής Συνέλευσης και χωρίς απολογία. Ταυτόχρονα ο Κανάκης άρχισε τις ύπουλες επιθέσεις στο συνάδελφο Δ. Γουρνά και πέτυχε να καταψηφιστεί ο συνάδελφος και να υποχρεωθεί να αποχωρήσει από το Συντονιστικό, αλλά όχι από την «Αυτοοργάνωση». Ο ΕΡΓΑΣ κατήγγειλε αυτή την αισχρή διασπαστική στάση του Κανάκη και έμεινε στο Συντονιστικό με τα υπόλοιπα μέλη του για ένα διάστημα κάνοντας ότι μπορούσε για να μην ενεργοποιηθεί το Σωματείο, αφού η Αυτοοργάνωση δεν ήταν πλειοψηφία. Πράγματι τα μέλη του ΕΡΓΑΣ κατάφεραν να σταματήσουν την ομάδα του Κανάκη και η «Αυτοοργάνωση» έβγαλε μια ακόμα προκήρυξη που επέμενε ότι χωρίς πλειοψηφία δεν υπάρχει Σωματείο Ζώνης.

Στο σημείο αυτό όμως μπήκε στο Συντονιστικό ο Σερεβέτας που παράστησε ξαφνικά τον θερμό οπαδό της «Αυτοοργάνωσης», ενώ ως τότε ήταν φανατικός εχθρός κάθε ιδέας για να φτιαχτεί Σωματείο Ζώνης. Αυτός λειτούργησε σαν καθαρός προβοκάτορας και μαζί με τον Κανάκη και με ελάχιστους άλλους, που με την παθητικότητα τους είχαν απομαζικοποιήσει την «Αυτοοργάνωση», προχώρησαν σε εκλογές, πράγμα στο οποίο έσπρωχνε επίσης την ομάδα Κανάκη-Σερεβέτα και η εργοδοσία.

Συρία: Χεζμπολάχ, σουνίτες ισλαμοφασίστες και Ερντογάν ανοίγουν το δρόμο για δυτική ιμπεριαλιστική επέμβαση. Μόνη ωφελημένη η Ρωσία

Στη Συρία αποκαλύπτεται μέρα με τη μέρα όλη η βρωμιά του ιμπεριαλιστικού κόσμου, όχι μονάχα του φασιστικού ανατολικού, αλλά και του φιλελεύθερου δυτικού.

Ένα κλασικά αντιδυτικό, εθνικιστικό και γενικά ιδιαίτερα ρωσόφιλο καθεστώς, εκείνο των Άσαντ, το οποίο όμως δεν δέχθηκε να γίνει άβουλο πiónι στα χέρια της Μόσχας, δέχεται τα πυρά του ισλαμοφασισμού της “Αραβικής Άνοιξης” με κύριο χρηματοδότη τους – ισλαμοφασίστες σε όλη την πολιτική γραμμή– εμίρηδες του Κατάρ, αλλά και των επεμβατιστών των ΗΠΑ (Δημοκρατικών και Ρεπουμπλικάνων), της Αγγλίας, της Γαλλίας, καθώς και της δυτικόφιλης (αν και προβοκαρισμένης στην συγκεκριμένη περίπτωση) Σαουδικής Αραβίας. Βέβαια αυτοί που σε κάθε περίπτωση κρατούν πίσω από την κουίντα τα γκέμια των συριακών εξελιξέων, παίζοντας και με τα δύο αντιμαχόμενα συριακά στρατόπεδα, είναι οι ρώσοι σοσιαλϊμπεριαλιστές.

Στην αρχή, οι δυτικόφιλοι φιλελεύθεροι και πολλοί παραπλανημένοι δημοκράτες εντός της Συρίας υπέπεσαν στο βαρύ λάθος να συμμαχήσουν με τον ισλαμοφασισμό κατά μιας πράγματι δικτατορικής και σε πολλές περιπτώσεις ακόμη και κτηνώδους εξουσίας Άσαντ.

Η Μουσουλμανική Αδελφότητα, κατά το αξεπέραστο μοντέλο που εφαρμόστηκε σε Τυνησία, Αίγυπτο και Λιβύη, έπαιξε το συνδετικό κρίκο μεταξύ φιλελεύθερων και ακραίων ισλαμοφασιστών μεσαιωνιστών. Σιγά σιγά, και με τους πόρους του ισλαμοφασιστικού Κατάρ, οι δημοκράτες και οι φιλελεύθεροι πέρασαν σε δεύτερο πλάνο και πλέον η ένοπλη αντιπολίτευση στον κοσμικό εθνικιστή Άσαντ αποτελείται σχεδόν εξ ολοκλήρου από φονταμενταλιστές ισλαμοναζήδες τύπου Αλ Κάιντα, ενώ αρχηγός του Εθνικού Συνασπισμού της Αντιπολίτευσης στο εξωτερικό ανέλαβε πρόσφατα ένας σύριος «συνασπισμαίος», πρώην σοβιετόφιλος «μαρξιστής–λενινιστής» και νυν «σοσιαλδημοκράτης» (Τζορτζ Σάμπρα), στέλεχος του «Συριακού Δημοκρατικού Κόμματος του Λαού».

Τη στιγμή λοιπόν που, ειδικά μέσα στην αμερικανική αστική τάξη ακούγονται στεντόρειες φωνές για τον κίνδυνο στο προεδρικό μέγαρο της Δαμασκού στη θέση του απλώς αντιδυτικού Άσαντ να βρεθούν αλκαϊντιανοί εθνοεκκαθαριστές, η δυτική φιλορώσικη τριπλέτα Κάμερον – Ομπάμα – Ολάντ ξεσπαθώνει έτοιμη για κάθε είδους βρωμιά και επέμβαση στο εσωτερικό μιας ανεξάρτητης χώρας, δόθηκε στο όνομα της «προστασίας των αμάχων».

Κι αυτό, παρά το γεγονός ότι πριν από ένα μήνα, μια από τις βασικές συνιστώσες του ένοπλου αντάρτικου της Συρίας, το Μέτωπο Αλ Νούσρα, δήλωσε

δημόσια πίστη και υποταγή στον αρχηγό της Αλ Κάιντα, Αϊμάν Αλ Ζαουάχρι, διαδόχου του Μπιν Λάντεν και εκπαιδευμένου από τους Ρώσους στον Καούκασο το 1997-1998, κατά τη μαρτυρία του Αλεξάντερ Λιτβινένκο.

Η αντίσταση τόσο του καθεστώτος Άσαντ και του συριακού λαού, κυρίως των μειοψηφικών μη σουνιτικών ομάδων του πληθυσμού (αλαουιτών, χριστιανών κλπ), αλλά και η απομάκρυνση πολλών δημοκρατών από το μέτωπο της αντιπολίτευσης εντός κι εκτός Συρίας, με καταγγελίες κατά της Μουσουλμανικής Αδελφότητας, φαίνεται ότι έχουν κάνει εξάλλους τους ρωσόφιλους προβοκάτορες που κυβερνούν σήμερα Αμερική και Αγγλία, αλλά και τον πάντα έτοιμο για διεθνείς επεμβάσεις που αντικειμενικά εξυπηρετούν τη Ρωσία, Ολάντ.

Με την αρωγή του στρατηγικού συμμάχου του Πούτιν, ισλαμοφασίστα Ερντογάν, που είναι ο παγκόσμιος πρωτοπόρος σε αντιΆσαντ λύσσα, έχουν αρχίσει ήδη να στήνουν τη νέα προβοκάτσια περί χρήσης χημικών όπλων από το συριακό καθεστώς, γεγονός που αυθαίρετα ο Ομπάμα έχει θέσει ως «κόκκινη γραμμή», πέρα από την οποία η Δύση θα «αναλάβει δράση». Ωστόσο, επειδή αυτή δεν φάνηκε να πείθει ιδιαίτερα την παγκόσμια κοινή γνώμη και μάλιστα κινδύνευσε να γελοιοποιήσει τους προβοκάτορες, μετά τις δηλώσεις της Κάρλα Ντελ Πόντε ότι μάλλον οι αντάρτες και όχι ο Άσαντ έχουν χρησιμοποιήσει χημικά, μπήκε μπροστά η νέα, ακόμη πιο ξεσκολισμένη προβοκάτσια.

Η έκρηξη στη νοτιοανατολική Τουρκία και ο ρόλος του Ερντογάν

Ξαφνικά, την Κυριακή 12 του Μάη, στην τουρκική πόλη Ρεϊχανλί της νοτιοανατολικής Τουρκίας, σημειώθηκε διπλή βομβιστική επίθεση, η οποία κόστισε τη ζωή σε 43 ανθρώπους, ενώ οι τραυματίες ξεπεράσανε τους 100. Η πόλη αποτελεί σουνιτικό θύλακα μέσα σε μια περιοχή της Τουρκίας όπου ζουν κατά πλειοψηφία αλαουίτες, δηλαδή ομόθρησκοι της οικογένειας Άσαντ και των βασικών αξιωματούχων του συριακού καθεστώτος. Επίσης, στην ευρύτερη περιοχή έχουν βρει καταφύγιο και χιλιάδες σύριο άμαχοι πρόσφυγες, που έχουν εγκαταλείψει τις εστίες τους εντός της Συρίας.

Γρήγορα γρήγορα και χωρίς καμιά άμεση–απτή απόδειξη, τα πρωτοπαλίκαρα του ισλαμοφασίστα Ερντογάν, Αρέντς και Νταβούτογλου, βγήκαν να κατηγορήσουν δημόσια και ανοιχτά τις συριακές μυστικές υπηρεσίες και το συριακό καθεστώς σαν υπεύθυνους για

την επίθεση, διατυπώνοντας μάλιστα με θράσος και απειλές για «απάντηση» κατά της Συρίας. Μάλιστα, οι τούρκοι ισλαμοφασίστες, που αυτοπλάσανται σαν μετριοπαθές πολιτικό ρεύμα, αντίστοιχο της ευρωπαϊκής χριστιανοδημοκρατίας, καλούν ξετσιπώτα το δυτικό ιμπεριαλισμό σε επέμβαση κατά του συριακού καθεστώτος, στο πλευρό της Αλ Κάιντα, αποδεικνύοντας πόσο κάλπικος και φιλοϊμπεριαλιστικός (και τελικά φιλορώσικος) είναι ακόμη κι αυτός ο μεσαιωνικός ιδεολογικός αντιδυτικισμός τους, που δεν έχει μέσα του κανένα πνεύμα καθυστερημένης έστω τριτοκοσμικής ανεξαρτησίας απέναντι στον ιμπεριαλισμό τύπου Ταλιμπάν στο Αφγανιστάν.

Όποιος έχει την παραμικρή ιδέα από διεθνή πολιτική και διαθέτει κοινή λογική, καταλαβαίνει ότι ένα καθεστώς το οποίο πιέζεται από όλες τις πλευρές εξωτερικά, ενώ κινδυνεύει και στο εσωτερικό του από το αδρά χρηματοδοτούμενο ισλαμοφασιστικό ένοπλο μπλοκ, δε θα πραγματοποιούσε ποτέ επίθεση κατά αμάχων μέσα στο έδαφος του βασικότερου περιφερειακού εχθρού του, ο οποίος «τυχαίνει» να είναι μέλος του ΝΑΤΟ και να μπορεί υπό συνθήκες να προκαλέσει γενικευμένη ιμπεριαλιστική επέμβαση κατά της Συρίας στο όνομα της «βορειοατλαντικής αλληλεγγύης».

Η Συρία αρνήθηκε μετά βδελυγμίας την κατηγορία και μέσω κυβερνητικών της αξιωματούχων κατήγγειλε, και σωστά, προβοκάτσια από πλευράς Ερντογάν.

Ο φίλος της Χαμάς και πρόδρομος της Αραβικής Άνοιξης, που φιλοδοξεί να γίνει το 2014 πρόεδρος – διχτάτορας της Τουρκίας, περιέπλεξε τα πράγματα, με μια δήλωσή του, στην οποία ενέπλεξε «πιθανά» στο ζήτημα της έκρηξης δυνάμεις οι οποίες αντιτίθενται στην εκχειρία Τουρκίας – κουρδικού ΡΚΚ. Είναι σίγουρο ότι η συγκεκριμένη συμφωνία θα γίνει εφιαλτήριο νέων εκκαθαρίσεων κεμαλικών, κοσμικών εθνικιστών από το Ερντογάν στο όνομα του «ισλαμικού διεθνισμού» που ενώνει τους τούρκους ισλαμοφασίστες με τους κούρδους σοσιαλφασίστες του Οτσαλάν. Ωστόσο, μέχρι τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές, η υπόθεση φαίνεται στημένη καθαρά για να δικαιολογήσει την ανάληψη ιμπεριαλιστικής δράσης κατά της Συρίας ή έστω την έναρξη της προετοιμασίας της.

Ο βρώμικος ρόλος της ισλαμοφασιστικής Χεζμπολάχ ως «συμμάχου» του Άσαντ

Με τέτοιους καλούς αντι-Άσαντ φίλους, ο Πούτιν και από πίσω του οι διπλωματικά πιο αδύναμοι Κινέζοι παίζουν το εξής παιχνίδι: εμφανίζονται ως μεσοβέζοι, και ελαφρώς πιο φιλικό προς το στρατόπεδο Άσαντ, το οποίο όμως

συχνά επιπλήττουν και το καλούν σε συναλλαγή και συμφωνία με τους ισλαμοναζήδες. Παράλληλα, και παρά τα όσα λέει ακόμη και το ίδιο το καθεστώς Άσαντ, που ηλιθίως εξυμνεί τη στάση της Ρωσίας, οι ρώσοι σοσιαλϊμπεριαλιστές καθόλου δεν ομνύουν στην «μη επέμβαση στα εσωτερικά της Συρίας». Αντίθετα, παζαρεύουν και συζητάνε συνεχώς με Αμερικάνους, Εγγλέζους, Γάλλους κλπ. για μελλοντικές λύσεις στη Συρία με την εμπλοκή και των δύο στρατοπέδων, στις οποίες φυσικά και κοιτάν να έχουν (και θα έχουν, αν πετύχουν) το πάνω χέρι.

Ο ανοιχτός ισλαμοφασισμός των «εξεγερμένων», οδήγησε εξ αντανακλάσεως το κοσμικό καθεστώς Άσαντ να έρθει σε σύγκρουση με ένα μεγάλο τμήμα της ισλαμοφασιστικής γενοκτονικού τύπου τρομοκρατίας με την οποία παλιότερα είχε άριστες σχέσεις (βλέπε τις σχέσεις του με τη Χαμάς, που τελικά τον πούλησε).

Το ζήτημα για τους ισλαμοφασίστες και τους ρώσους κρυφούς πάτρωνές τους γινόταν ακόμη πιο σύνθετο από την – σωστή μέχρι πριν λίγο καιρό– σχεδόν φιλοΆσαντ στάση του Ισραήλ, η οποία μπλόκαρε τους Ομπάμα – Κάμερον στο αντιΆσαντ κρεσέντο τους.

Έπρεπε λοιπόν να εφευρεθεί ένας μπαμπούλας, υποτίθεται χειρότερος των αλκαϊντιανών γενοκτόνων που αποτελούν σήμερα το στρατιωτικά ισχυρότερο μέρος των ανταρτών. Αυτός ο μπαμπούλας θα έπρεπε να είναι ανοικτά «σύμμαχος» του Άσαντ ώστε να δώσει την ευκαιρία στον δυτικό ιμπεριαλισμό ανοικτά και στο σοσιαλϊμπεριαλισμό ύπουλα να επέμβουν στην ενδοσυριακή διαμάχη.

Αυτό το ρόλο ανέλαβε να τον παίξει η από παλιά συριόφιλη, ιρανόφιλη αλλά τελικά ρωσόδουλη στην ηγεσία της ισλαμοφασιστικής συμμορίας της λιβανικής Χεζμπολάχ.

Η Χεζμπολάχ από την αρχή του συριακού εμφύλιου είχε κρατήσει «χαμηλούς τόνους», αν και, λόγω σιτισμού, δήλωνε πάντα αλληλεγγύα με τον Άσαντ κατά των σουνιτών ισλαμοφασιστών της αντιπολίτευσης. Η συμμορία αυτή, λοιπόν, που την ενώνει με τους σουνίτες φασίστες ο γενοκτονικός αντισημιτισμός, ξαφνικά και πάνω που οι προβοκάτορες στις δυτικές καγκελαρίες είχαν στριμωχτεί από το αντι-Αλ Κάιντα κάλεσμα του Άσαντ, το οποίο τους αποκάλυπτε ως υποκριτές και επεμβασίτες, βγήκε να «στηρίξει ανοιχτά», δηλαδή να προβοκάρει θανάσιμα το συριακό καθεστώς, με δύο τρόπους: με την ανοιχτή της επέμβαση στις μάχες ενάντια στους σύρους αντάρτες κοντά στα

Συρία

συνέχεια από τη σελ. 13

λιβανο-συριακά σύνορα, εντός της Συρίας, και με τη δήλωση ότι περιμένει από τον Άσαντ «εξελιγμένα όπλα», με τα οποία θα «αλλάξει την ισορροπία των δυνάμεων στην περιοχή», με εμφανή στόχο της το Ισραήλ. Μέχρι τώρα ο Άσαντ δεν έχει αρνηθεί αυτήν την διπλωματικά δηλητηριώδη βοήθεια, πράγμα που τ'ώρα τον κάνει στόχο των δυτικών επεμβατιστών.

Ο Ομπάμα άδραξε αμέσως την ευκαιρία και, από την Ιερουσαλήμ, όπου μιλούσε με το Νετανιάχου, έβαλε στο στόχαστρο τη Χεζμπολάχ, δηλώνοντας ότι ο Άσαντ πρέπει να χτυπηθεί γιατί εξοπλίζει την τελευταία, άρα θέτει σε κίνδυνο το Ισραήλ. Κι όλα αυτά, τη στιγμή που η ισραηλινή αστική τάξη, η οποία κάτι έδειχνε να έχει μυριστεί, κρατούσε σαφή ουδετερότητα, έως και φιλική στάση προς τον Άσαντ, ακριβώς γιατί ξέρει τι σιχαμερά καθάρματα είναι οι τζιχαντιστές που ετοιμάζονται να τον αντικαταστήσουν.

Το Ισραήλ, προφανώς επηρεασμένο από την γραμμή Ομπάμα στο εξωτερικό και από τον ρωσόφιλο σοβινοφασίστα προβοκάτορα Λίμπερμαν και το ακροδεξιό του ασκέρι του Γισραέλ Μπεϊτένου στο εσωτερικό, έπεσε στη λούμπα και βομβάρδισε φορτία όπλων τα οποία ο Άσαντ προόριζε για τη Χεζμπολάχ, παραβιάζοντας την εθνική κυριαρχία της Συρίας τρεις συνολικά φορές τους τελευταίους μήνες.

Είναι φυσικά σίγουρο ότι οι Ρώσοι, οι οποίοι κρατούν γερά ταμπούρια ΚΑΙ μέσα στο καθεστώς Άσαντ, θα λένε στους σύρους επιτελείς ότι στο βάθος οι τζιχαντιστές φασίστες της αντιπολίτευσης είναι «πράχτορες του Ισραήλ». Ως τέτοιους δήθεν χτυπάει τους συνίτες αντάρτες και ο Νασράλα της Χεζμπολάχ, που στηρίζει δήθεν τον Άσαντ για να μην πέσει η Συρία στα χέρια «της Αμερικής και του Ισραήλ».

Η ρώσικη τακτική σκούπα – φαράσι, το Ιράν και η αντιιμπεριαλιστική θέση

Πρόκειται για μια απίστευτα λεπτή τελειοποίηση της ταχτικής «σκούπα – φαράσι» του ρώσικου σοσιαλιμπεριαλισμού: **η Δύση, με επικεφαλής της ηγέτες που είναι υφιστάμενοι προς τη Μόσχα ή και λακέδες της, θα ρίξει το θανατηφόρο χτύπημα στον Άσαντ, φέρνοντας στην εξουσία τους ισλαμοφασίστες εγκληματίες συνοδευόμενους από κανά δυο φιλελεύθερους για μόντρα και αρχηγό έναν κνίτη.** Από την άλλη, η ρωσόδουλη Χεζμπολάχ και ό,τι το ρωσόδουλο υπάρχει μέσα στο καθεστώς Άσαντ θα κρατήσουν ένα φεουδάκι εξουσίας μέσα στη νέα συριακή «εθνική ενότητα», ενώ οι εθνικιστές ασαντικοί, που θα πιστεύουν, όπως θα τους λεν και οι Ρώσοι, ότι τους έφαγαν κατά βάση «οι Αμερικάνοι και οι Εβραίοι» (όπως πι-

στεύουν και οι κανταφικοί σήμερα στη Λιβύη), δε θα μπορούν να είναι τίποτε άλλο από τουλάχιστο ρωσόφιλοι.

Την ίδια ώρα, ο Αχμαντινετζάντ του Ιράν, ο οποίος δήθεν «στηρίζει απόλυτα» τη Συρία, συναντιέται και χαϊδεύει γλοιωδώς τους δύο πιο ξετσιπωτούς εχθρούς του Άσαντ, τους ισλαμοφασίστες Μόρσι της Αιγύπτου και Ερντογάν της Τουρκίας και ζητάει συμμετοχή στη διεθνή διάσκεψη την οποία ετοιμάζουν Αμερική και Ρωσία για το συριακό. Λειτουργεί δηλαδή σαν υποϊμπεριαλιστής, κι όχι σαν τριτοκοσμική αλληλεγγύη στον Άσαντ, αφού δεν απαιτεί, όπως είναι η εθνικοανεξαρτησιακή θέση, να αφηθεί ο συριακός λαός ελεύθερος να κανονίσει τα της χώρας του.

Στο Ιράν, φυσικά, υπάρχει και μάλιστα προς το παρόν κυριαρχεί η πραγματικά φιλοσυριακή γραμμή από σχετικώς τριτοκοσμική πλευρά, την οποία εκπροσωπεί ο σοβινιστής αρχηγός του μολάδων Καμενεϊ. Ο Άσαντ έχει κάθε δικαίωμα να δέχεται την ενίσχυση του Ιράν σε όπλα ή καύσιμα, τη στιγμή που η αντιπολίτευση μπουκώνεται με τα πετροδολάρια του Κατάρ και της Σαουδικής Αραβίας, ενώ η ηγεσία της κάθεται στα αναπαυτικά μαξιλάρια της Κωνσταντινούπολης και του Καϊρό.

Ωστόσο, **όσο δεν υπάρχει ανοιχτή εξωτερική επίθεση κατά της Συρίας, η δημοκρατική και αντιιμπεριαλιστική θέση είναι να αφηθεί ο λαός της Συρίας να κανονίσει χωρίς εξωτερικές επεμβάσεις το μέλλον του.** Καμιά δουλειά δεν έχουν στη Συρία ούτε και οι φασίστες της Χεζμπολάχ, ούτε οι Φρουροί της Επανάστασης του Ιράν, γιατί από τη φύση τους περισσότερο προβοκάρουν παρά βοηθούν την πάλη για την εθνική ανεξαρτησία της Συρίας. Σίγουρα, όμως, καμιά δουλειά δεν έχουν εκεί οι μπόμπες του Ισραήλ, του Ομπάμα και του Κάμερον, ούτε οι τζιχαντιστές από τη Λιβύη, την Αλγερία και την Παλαιστίνη.

Ο Άσαντ έχει ήδη κερδίσει μια σημαντική διπλωματική μάχη μόνο και μόνο με το να μην παραδίνεται στην αντιπολίτευση, όπως θα ήθελε η Ρωσία, αποκαλύπτοντας τους αντιπάλους του σαν ξεσκολισμένους ισλαμοφασίστες. Με αυτόν τον τρόπο διώχονται οι δημοκράτες από το στρατόπεδο της αντιπολίτευσης και σε τοπικό και σε διεθνές επίπεδο.

Ακόμη και αν τελικά, κάτω από τα συντονισμένα χτυπήματα Δύσης, Ισραήλ και των δήθεν «συμμάχων» του Ρωσίας, Χεζμπολάχ, Αχμαντινετζάντ και σία, ο Άσαντ πέσει, ο συριακός λαός έχει ήδη καταγάγει αντικειμενικά μια πολιτική νίκη ενάντια στον ιμπεριαλισμό και τον σοσιαλ-ιμπεριαλισμό, στη μάχη για την ανεξαρτησία και την ελευθερία του.

Προκήρυξη απολογισμού και πάλης από τον ΕΡΓΑΣ στη Ζώνη

συνέχεια από τη σελ. 12

Τότε με προκήρυξή τους στη Ζώνη αμέσως τα μέλη του ΕΡΓΑΣ μέσα στην «Αυτοοργάνωση» κατήγγειλαν αυτές τις εκλογές σαν κίνηση διάσπασης και υπέρ της εργοδοσίας και υπέρ του ΠΑΜΕ. Αυτές οι εκλογές αποδείχτηκαν μια παρωδία αλλά έδωσαν στο σωματείο του ΠΑΜΕ της βίας και της νοθείας το δικαίωμα να εμφανιστεί σαν προστάτης των εργατών και να δικαιολογήσει τον τραμπουκισμό της. Το αποτέλεσμα ήταν αφού κάνανε την παλιοδουλειά αυτή υπέρ του ΠΑΜΕ και υπέρ της εργοδοσίας ο Κανάκης με το Σερεβέτα εξαφανίστηκαν από το Πέραμα.

ΔΕΝ ΘΑ ΜΑΣ ΣΩΣΟΥΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΚΑΙ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΗ, ΟΥΤΕ ΒΕΒΑΙΑ ΟΙ ΝΑΖΙΣΤΕΣ

Τώρα νομίζουν στον Περισσό ότι πέτυχε το σχέδιό τους η Ζώνη να ρημάξει ώστε να την πάρουν οι Κινέζοι. Εμείς δεν πρέπει να δεχτούμε αυτή τη μοίρα που μας επιφύλασσαν. Η Ζώνη μπορεί να σωθεί και από την ανεργία και από τη σκλαβιά και να μείνει στα χέρια του ως τώρα ελληνικού ΟΛΠ, αρκεί εμείς να πάρουμε τα πράγματα στα χέρια μας. **Μπορούμε να ξαναζωντανέψουμε την «Αυτοοργάνωση» και να την κάνουμε πολύ μεγάλη.** Πολύ πιο μεγάλη πάντως από το ΠΑΜΕ που έχει τώρα μαζί του μόνο τους λίγους εγκάθετους και όσους φοβούνται να πάρουν την τύχη τους στα χέρια τους. Αρκεί να έρθουν στην αρχή λίγοι συνάδελφοι, μετά θα βρούμε και τους άλλους που είναι απογοητευμένοι. Θα τους βρούμε και θα τους φέρουμε μαζί μας. Και αν αρχίσουμε να δυναμώνουμε θα έρθουν όλοι μαζί μας. Θα γίνουμε εκείνο το μεγάλο ρεύμα που είναι σύμφωνο με την καρδιά μας και με το μυαλό μας και όχι να μένουμε άβουλοι σα δούλοι του ΠΑΜΕ σήμερα και της ΚΟΣΚΟ αύριο ή να ελπίζουμε στην εργοδοσία που τελικά έπαιξε άθλιο ρόλο σε βάρος της «Αυτοοργάνωσης».

Συνάδελφοι, μην περιμένετε από άλλες δυνάμεις που φαντάζουν τάχα δυνατότερες από εσάς του ίδιους. Μην περιμένετε από την κυβέρνηση των Σαμαρά, Βενιζέλου, Κουβέλη. Δείξαντε τι ψεύτες είναι. Υποσχέθηκαν τα καλύτερα και φέρανε τα χειρότερα και θα φέρουν ακόμα χειρότερα, γιατί κάνουν σαμποτάζ στη βιομηχανία. Μην περιμένετε από τον ΣΥΡΙΖΑ. Αυτός έκανε τόσα χρόνια πλάτες στο ΚΚΕ και στο ΠΑΜΕ με τους Καραγιαννάκηδες, Λιακόπουλους και Σια. Αυτοί μας θάψανε. Μεγαλύτεροι σαμποταριστές της Βιομηχανίας στην Ελλάδα από το ΣΥΡΙΖΑ και το λεγόμενο ΚΚΕ δεν υπάρχει. Δέστε τι κάνουν τώρα δα στο χρυσό στη Χαλκιδική.

Και βέβαια μην περιμένετε από τη ναζιστική «Χρυσή Αυγή». Εκτός που είναι μεγάλη και αιώνια ξεφτίλα να θέλουν εργάτες να σωθούν από ναζιστές, αυτοί κάνουν τον πατριώτη αλλά ποιος πατριώτης θα ζητούσε να έρθει ο ρώσικος στρατός να εγκατασταθεί στην Ελλάδα όπως ζητάνε με πάθος αυτοί; Δεν είναι τυχαίο ότι και αυτοί σαμποτάρουν τώρα το χρυσό, όπως σαμποτάρουν λίγο πριν και τη Χαλυβουργία, όπως σαμποτάρανε και την εκτροπή του Αχελώου και όλα τα μεγάλα παραγωγικά έργα. Και ποιος άνθρωπος που αγαπάει τη Ζώνη θα έριχνε την ευθύνη της καταστροφής της στους μετανάστες; Στ' αλήθεια πιστεύετε ότι καταστραφήκαμε στη Ζώνη από τους μετανάστες; Το κακό που έκαναν οι κυβερνήσεις και η ψευτο-

ριστερά που άφησαν επίτηδες ανοιχτά τα σύνορα σε караβιές μετανάστες είναι ότι τους ρίξαν στην αγορά εργασίας για τζάμπα εκμετάλλευση οπότε σπάσανε τα μεροκάματα σε μαύρα και κανονικά, οπότε δυναμώσανε το ρατσισμό. Πρέπει λοιπόν να λέμε όχι στα ανοιχτά σύνορα που τα ήθελε ιδιαίτερα η ψευτοαριστερά, αλλά στην πράξη τα ήθελαν και τα άλλα κόμματα. Τα ανοιχτά σύνορα ειδικά τώρα με την πελώρια ανεργία είναι έγκλημα όχι μόνο για τους έλληνες εργάτες αλλά και για τους εγκατεστημένους παλιούς μετανάστες. Αλλά εδώ στη Ζώνη χάρη στον ΕΡΓΑΣ δεν αφήσαμε να σπάσουν τα μεροκάματα λόγω μεταναστών. Άλλωστε οι συνάδελφοι μας μετανάστες της Ζώνης μας φταίξαν που φύγαν τα πλοία από τη Ζώνη; Μερικοί συνάδελφοι λένε: «όχι δεν φταίγανε οι μετανάστες, αλλά τώρα πρέπει να φύγουν από τη χώρα μαζί με τα παιδιά τους για να δουλέψουμε εμείς αφού οι δουλειές είναι λίγες». Το θέμα είναι ποιος έφταιξε και λιγότεψαν οι δουλειές και το πως θα γίνουν πολλές. Γιατί αν κοιτάμε ποιος θα πάρει τις όλο και πιο λίγες δουλειές που απομένουν στο τέλος, μετά τους μετανάστες, θα αρχίσουμε να τρώμε ο ένας τον άλλο. Θα λέμε πχ να δουλεύουν μόνο οι καλοί μαστόροι. Μετά θα λέμε να δουλεύουν μόνο αυτοί που έχουν παιδιά και τελικά μόνο αυτοί που είναι χρυσαυγίτες «πατριώτες» και ρατσιστές.

Στο βάθος τον μόνο που βοηθάνε όλοι οι παραπάνω, κυβέρνηση και αντιπολίτευση, είναι τα ρώσικα συμφέροντα. Κοιτάξτε ποιος αγοράζει τώρα τζάμπα την Ελλάδα. Δεν αγοράζει τις βασικές επιχειρήσεις της καμιά Γερμανία και καμιά Τρόικα. Αυτοί υπογράφουν την πείνα του λαού αλλά δεν αγοράζουν. Τη χώρα την αγοράζει τζάμπα η Ρωσία, (Πειραιώς, ΑΤΕ, Δωδώνη, ετοιμάζεται να πάρει τη ΔΕΠΑ και τη ΔΕΣΦΑ και αγοράζει φτηνά μεγάλης αξίας σε όλη την Ελλάδα, ενώ οι δυτικές τράπεζες φεύγουν), την αγοράζουν φτηνά και οι σύμμαχοί της Ρωσίας, η Κίνα και το Κατάρ. Ωραίο μέλλον θα έχουμε όταν οι Κινέζοι και οι ρώσοι φασίστες και τα τσιράκια τους θα μας έχουν για κλωτσιές.

ΟΧΙ ΑΛΛΗ ΘΑΝΑΣΙΜΗ ΑΝΑΜΟΝΗ. ΕΙΜΑΣΤΕ ΠΟΛΛΟΙ. ΝΑ ΠΙΣΤΕΨΟΥΜΕ ΣΤΙΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΜΑΣ

Η λύση είναι μία: **Όχι άλλη αναμονή στη Ζώνη.** Όχι να περιμένουμε να σωθούμε από τους υποτίθεται δυνατούς. Πιστέψτε στις δυνάμεις σας και σε κανένα ΠΑΜΕ, κανέναν ΣΥΡΙΖΑ, καμιά εργοδοσία, καμιά κυβέρνηση και καμιά Τρόικα. Αυτοί όλοι σήμερα είναι για κακό. Πάρτε τη Ζώνη στα χέρια σας. Η επισκευή πλοίων είναι μια εξαγωγική βιομηχανία. Είμαστε δίπλα στη θάλασσα και τα καράβια έχουν προπύλες και έρχονται και φεύγουν. Έτσι και καταφέρουμε να δουλέψουμε θα παίρνουμε το μεροκάματό μας. Άμα τη ζωντανέψουμε τη Ζώνη και τη φυλάξουμε θα ζήσουμε. Μην περιμένετε άλλο. Μην αφήνετε τα παιδιά σας να πεθάνουν. Με μια γερή «Αυτοοργάνωση» θα έχουμε σύντομα, αν το θέλουμε, ένα Σωματείο Ζώνης αφού το καταστατικό υπάρχει. Όλα μπορούν να γίνουν καλύτερα αρκεί να θέλουμε. Και θα γίνουμε πολλοί αρχίζοντας από λίγους ξανά αλλά αποφασισμένους. Και τους σκάρτους τους ξέρουμε. Μετά οι λίγοι θα γίνουν περισσότεροι και αν αυτό συμβεί θα είναι χιονοστιβάδα. Και μια χιονοστιβάδα δεν τη σταματάει καμιά κυβέρνηση.

Πέραμα, 13 Μάρτη 2013

Βενεζουέλα: Η Δημοκρατική Ενότητα, η Κόκκινη Σημαία και η πάλη ενάντια στο σοσιαλφασίστα Μαδούρο

συνέχεια από τη σελ. 16

λογή της Κόκκινης Σημαίας να δηλώσει ευθαρσώς και ανοιχτά ότι τα κλασικά αστικά κόμματα είναι μικρότερος εχθρός του λαού από τους ψευτοσοσιαλιστές και ψευτοκομμουνιστές κρατικοφασίστες και να συνταχθεί σε ενιαίο μέτωπο μαζί τους, χωρίς να κάνει εκπτώσεις στην προβολή των λαϊκοδημοκρατικών, σοσιαλιστικών πολιτικών της στόχων και δηλώνοντας ξεκάθαρα τη μαρξιστική – λενινιστική της πολιτικοϊδεολογική φυσιογνωμία, δείχνουν ότι βρίσκεται όχι μόνο στο δημοκρατικό, αλλά και στο αριστερό στρατόπεδο.

Με το επίπεδο της υποκειμενικής μας γνώσης, χιλιάδες χιλιόμετρα μακριά από τη Βενεζουέλα, δε μπορούμε να γνωρίζουμε εάν η Κόκκινη Σημαία διαπράττει κάποιο λάθος δεξιού χαρακτήρα με την οργανική ένταξή της στο μπλοκ της αντιπολίτευσης ή εάν θα μπορούσε να διατηρήσει μια μεγαλύτερη αυτονομία, συμμετέχοντας ως εξωτερικός σύμμαχος στις διεργασίες της Δημοκρατικής Ενότητας.

Ωστόσο, **οι θέσεις της οργάνωσης για χτίσιμο του δημοκρατικού κινήματος από τη βάση, με λαϊκές επιτροπές** ανά γειτονιά, χώρο δουλειάς, πανεπιστήμιο και σχολειό, γραφείο και εργοστάσιο, η μίνιμουμ γραμμή της για δημοκρατική κυβέρνηση με την πρόταση για κυβέρνηση «Εθνικής Ενότητας», **με ταυτόχρονα στρατηγικό στόχο τη Λαϊκή Δημοκρατία με σοσιαλιστικό περιεχόμενο, δείχνουν μια σπάνια για τη μαύρη εποχή της παγκόσμιας ρεβιζιονιστικής και σοσιαλφασιστικής αποχαλίνωσης ιδεολογική ωριμότητα.**

Είναι ίσως η πρώτη φορά, μετά την καπιταλιστική παλινόρθωση στην Κίνα το 1978, που μέσα σε συγκροτημένο αντισοσιαλφασιστικό στρατόπεδο εμφανίζεται μια δύναμη με αριστερά και μάλιστα επαναστατικά χαρακτηριστικά (στις διακηρύξεις της) για να αποκαλύψει την απάτη του σοσιαλφασισμού, που πλασάρεται για «λαϊκή και σοσιαλιστική» εξουσία, ενώ είναι ο χειρότερος καπιταλισμός και φασισμός.

Δεν είναι τυχαίο ότι η συμμετοχή της Κόκκινης Σημαίας έχει συμβάλει στο να αποφεύγονται από τους εκπροσώπους των σοσιαλδημοκρατικών και φιλελεύθερων κομμάτων της Δημοκρατικής Ενότητας επίμονες ιστορικές αντικομμουνιστικές αναφορές, με τους συναγωνιστές πολλές φορές να έχουν επισημάνει ότι ο τσαβισμός δε θα νικηθεί με τον αραχνιασμένο αντικομμουνισμό, αλλά με ένα δημοκρατικό, πατριωτικό και προοδευτικό πρόγραμμα που θα τον αποκαλύψει σαν εχθρό των μαζών.

Σημαντική είναι η συμβολή της Κόκκινης Σημαίας και στη διαμόρφωση του μίνιμουμ προγράμματος διακυβέρνησης της Δημοκρατικής Ενότητας, όπου δίνεται ιδιαίτερη βάση, πέρα από την ισομέτρη ανάπτυξη της οικονομίας και το σταμάτημα της μονομερούς εξάρτησης από το πετρέλαιο, στις κοινωνικές

παροχές και στο κράτος πρόνοιας, πάνω στα οποία πάντα σπεκουλάρει ο σοσιαλφασισμός, ενώ επί της ουσίας τα διαλύει και τα υπονομεύει μακροπρόθεσμα ο ίδιος, με το παραγωγικό σαμποτάζ και τον παρασιτισμό του, αφού πρώτα πετάξει μερικά ψίχουλα εξαγοράς στις μάζες.

Η εξέλιξη της ταξικής πάλης στη Βενεζουέλα

Επειδή κανένας, όσο επιδέξιος μαγαμπόντης ή τσαρλατάνος κι αν είναι, δε μπορεί να κοροϊδεύει πολύ κόσμο για πολύ καιρό, φαίνεται πως το βιολογικό τέλος του πατριάρχη του σοσιαλφασισμού στη Βενεζουέλα, Τσάβες, δημιούργησε αστάθεια στο καθεστώς της ψευτιάς και της απάτης.

Ο Μαδούρο δε φαίνεται να διαθέτει την «ακτινοβολία» να κρατήσει συσπειρωμένο με την ίδια ευκολία ολόκληρο το σοσιαλφασιστικό μπλοκ, και καταφεύγει στην ωμή, απροσχημάτιστη φασιστική βία. Ήδη, η Κόκκινη Σημαία κατηγορεί το καθεστώς για «εθνικοσοσιαλιστικά» μέτρα καταστολής, παρομοιάζοντάς το με το χιτλερικό καθεστώς στα 1933.

Συν τοις άλλοις, **οι προνομιακές σχέσεις του καθεστώτος με τις δύο πιο φασιστικές και επεχτατικές ιμπεριαλιστικές χώρες του πλανήτη, τη Ρωσία και την Κίνα, στις οποίες εκχωρεί αποικιοκρατικά προνόμια, αλλά και με τον πλασιέ τους, τη σοσιαλφασιστική Κούβα, η οποία έχει καταστεί κράτος εν κράτει μέσα στη Βενεζουέλα, έχουν γίνει εμφανείς.**

Πολλοί βενεζουελάνοι δημοκράτες αναρωτιούνται πώς ένα καθεστώς που τα έβαλε με τις ΗΠΑ ως δήθεν πατριωτικό και αντιιμπεριαλιστικό, δίνει σε κι-

νέζικες πετρελαϊκές εταιρείες τη δυνατότητα να δουλεύουν με αποικιοκρατικό υπερκέρδος που δεν είχε ποτέ καμιά αμερικανική εταιρεία στη χώρα, ακόμη και σε εποχές απόλυτης κυριαρχίας του αμερικανικού ιμπεριαλισμού στη Λατινική Αμερική.

Ο Καπρίλες είχε υποσχεθεί να κόψει τη δωρεάν βοήθεια στους σοσιαλφασίστες της Αβάνας και να επανεξετάσει όλες τις συμφωνίες της Βενεζουέλας με τη Ρωσία και την Κίνα με την ανάληψη των καθηκόντων της κυβέρνησής του, κι αυτό θα αποτελούσε θανάσιμο κίνδυνο για τους ρώσους σοσιαλιμπεριαλιστές, τη στιγμή που έχουν πετύχει μια σχεδόν απόλυτη κυριαρχία φιλικών προς εκείνους δυνάμεων σε όλη την πάλαι ποτέ πίσω αυλή του αμερικανικού ιμπεριαλισμού, τη Λατινική Αμερική.

Το καθεστώς Τσάβες – Μαδούρο δεν πατάει στις εσωτερικές ανάγκες της κοινωνίας της Βενεζουέλας, όπως πατούσαν τριτοκοσμικά εθνοανεξαρτησιακά καθεστώτα, ακόμα και αντιδραστικά και φιλοσοσιαλφασιστικά για μεγάλες περιόδους, όπως εκείνα του Καρνάφι και του Ασαντ, ή το κάποτε προοδευτικό καθεστώς Κάστρο της Κούβας.

Πρόκειται για καθεστώς της νέας εποχής, της εποχής της επέλασης του σοσιαλιμπεριαλισμού για την κατάκτηση νέων θέσεων στην παγκόσμια σκακιέρα, στα πλαίσια της προετοιμασίας του νέου παγκόσμιου πολέμου με πρώτο εμφανή στόχο τους δυτικούς ιμπεριαλιστές, αλλά τελικό τους λαούς, τα έθνη και τα κράτη του Δεύτερου και Τρίτου Κόσμου. Είναι καθεστώς συγκαλυμμένης κατοχής της Βενεζουέλας από το σοσιαλιμπεριαλισμό, και γι' αυτό εναντίον του πρέπει να ενωθεί και ήδη ενώνεται όλο το πατριωτικό και δημο-

κρατικό κομμάτι του βενεζουελάνικου έθνους.

Η συνέχεια των παραδόσεων της αντιαποικιοκρατικής πάλης του λαού της Βενεζουέλας και του αντιαμερικανικού αγώνα των δεκαετιών μετά το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο βρίσκεται σήμερα στην πάλη για να αποφευχθεί η ανοιχτή διχτατορία των σοσιαλφασιστών και η πλήρης υποταγή της χώρας στον Άξονα των φασιστικών ιμπεριαλιστικών τεράτων. Το γεγονός ότι τόσο η Δημοκρατική Ενότητα, όσο και η Κόκκινη Σημαία σαν μια μικρή ακόμη συνιστώσα της, δε σηκώνουν τείχη αλλά καλούν σε ενιαίο μέτωπο και κόσμο που πίστεψε στον Τσάβες, διαχωρίζοντας ηγεσία και βάση, δείχνει ότι είναι ζωντανή η ελπίδα να αποφύγει η Βενεζουέλα την ανοιχτή σοσιαλφασιστική δικτατορία.

Αυτό που χρειάζεται τώρα είναι η επαναστατική πρωτοπορία της χώρας να ξεκαθαρίσει όχι μόνο την εθνική αλλά και τη διεθνή φύση του σοσιαλφασισμού και του σοσιαλιμπεριαλισμού. Χωρίς τέτοια διεθνή γραμμή ξεκαθαρίσματος, όχι μόνο δεν υπάρχει προοπτική μακροπρόθεσμης νίκης κατά των ρωσόδουλων κρατικοφασιστών, αλλά και δεν υπάρχει περίπτωση η Δημοκρατική Ενότητα να στεριώσει και να περιφρουρηθεί απέναντι στις προβοκάτσιες ή και στη βία του καστρικού τύπου φασίστα Μαδούρο.

Το προλεταριάτο πρέπει ταυτόχρονα να παλέψει για να πάρει από τη δημοκρατική αστική τάξη την ηγεμονία στο πλατύ αντιφασιστικό μέτωπο για δημοκρατία, ανεξαρτησία, λευτεριά, ανάπτυξη, ώστε οι παραπάνω στόχοι να γίνουν συνθήματα και πράξη από τα κάτω, με πυρήνα τη λαϊκή αυτενέργεια και πρωτοβουλία.

Ο ΜΟΡΑΛΕΣ ΔΙΕΘΝΟΠΟΙΕΙ ΤΙΣ ΒΟΛΙΒΙΑΝΟ-ΧΙΛΙΑΝΕΣ ΕΔΑΦΙΚΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ

Μία πολύ αγαπημένη μέθοδος επέμβασης του σοσιαλιμπεριαλισμού στον Τρίτο κόσμο είναι η διεθνοποίηση των επιμέρους διακρατικών διαφορών. Διεθνοποίηση σημαίνει ότι η πρωτοβουλία για την «επίλυση» της οποιας διαφοράς περνάει στις ισχυρές διπλωματικά ιμπεριαλιστικές χώρες, που θα μπορούν να θέτουν τους όρους τους στις μικρότερες άμεσα εμπλεκόμενες και να τις εκβιάζουν. Πρόκειται κυρίως για τα πέντε μόνιμα μέλη του συμβουλίου ασφαλείας του ΟΗΕ στο οποίο καθοριστικό ρόλο παίζει η συμμαχία Ρωσίας-Κίνας. Τη μέθοδο αυτή εφαρμόζει τώρα η ρωσόδουλη ηγεσία της Βολιβίας για να λύσει τις διαφορές της με την ανεξάρτητη Χιλή.

Πρόκειται στην ουσία για μια διεκδίκηση μιας έκτασης 120.000 χλμ² που είχε χάσει η Βολιβία στον πόλεμο του 1879-83 με τη Χιλή. Η διαφορά είχε επιλυθεί εδώ και πολύ καιρό καθώς στα 1904 οι δύο χώρες είχαν υπογράψει

σύμφωνο ειρήνης και φιλίας. Όμως ο προηγούμενος πρόεδρος της Βολιβίας, Μέσα, και κυρίως ο σοσιαλφασίστας Μοράλες, που είναι και στενός σύμμαχος του υποτελούς στη Ρωσία καθεστώτος της Βενεζουέλας, προσπάθησαν να αναβιώσουν τη νεκρή διαμάχη. Ειδικά ο δεύτερος κάνει τα πάντα για να τη διεθνοποιήσει: Αρχικά μέσα από τα όργανα του Οργανισμού Αμερικανικών Κρατών και τώρα παραπέμποντάς τη στο Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης. Μ' αυτό το δεύτερο τρόπο ο Μοράλες μπλόκαρε οριστικά κάθε δρόμο φιλικής διαπραγματεύσεως με τη Χιλή για ένα ζήτημα που αφορά κύρια και βασικά τις δύο χώρες άμεσα και ειδικά, ανοίγοντας το δρόμο στις διπλωματικές και οικονομικές επεμβάσεις των υπερδυνάμεων, ειδικά εκείνης που θέλοντας βίαιη αναδιανομή του πλανήτη επιδιώκει παντού αλλαγή συνόρων και πόλεμο. Παρουσιάζοντας το αίτημά του ο δημαγωγός πρόεδρος της Βολιβίας δή-

λωσε σα γνήσιος ιδεολογικός απόγονος του Χίτλερ ότι «*με τη δύναμη και τη ζέση της λαϊκής ενότητας, θα αξιώσουμε από τον κόσμο το δικαίωμά μας σε μία κυρίαρχη πρόσβαση στη θάλασσα*» (El Pais, 24/4). Αυτό θα είχε νόημα μόνο αν η Χιλή έκλεινε τους εμπορικούς δρόμους της Βολιβίας προς τα λιμάνια της Χιλής. Αλλά αυτό δεν συμβαίνει. Είναι σαν η Βουλγαρία και η Σερβία να βάζουν ζήτημα σήμερα στην Ελλάδα εδαφικής διεξόδου προς το Αιγαίο, αναπολώντας παλιούς χάρτες και διακρατικές συμφωνίες των εποχών του σχηματισμού των εθνικών κρατών.

Πίσω από την ανακίνηση της εδαφικής διένεξης Βολιβίας-Χιλής κρύβονται πάνω απ' όλα οι άνομες ενεργειακές και γενικότερες πολιτικές επιδιώξεις των αρπακτικών του ρωσο-κινεζικού άξονα, ο οποίος φαίνεται πως ενοχλείται από τη χάραξη ενός αγωγού αερίου που θα περνά μέσα από το έδαφος της Χιλής.

Βενεζουέλα: Η Δημοκρατική Ενότητα, η Κόκκινη Σημαία και η πάλη ενάντια στο σοσιαλφασίστα Μαδούρο

Από πολλές απόψεις, η σημερινή Βενεζουέλα είναι ένα παγκόσμιο εργαστήριο, αν και σε μικρότερο βαθμό από όσο η Ελλάδα, για το σοσιαλδημοκρατισμό. Δηλαδή για τις ύπουλες, πρακτικές και βρώμικες μέθοδες με τις οποίες ο πρώτος δένει στο άρμα του κώρες και λαούς, η Ελλάδα αποτελεί σίγουρα την πιο τυπική, πιο αξιόπιστα και ιστορικά πιο «πρωτοπόρα» περίπτωση. Στη Βενεζουέλα, ωστόσο, οι πατριώτες και δημοκράτες έχουν καταφέρει από πολλές απόψεις με την πολύ έντονη και μαζική δημοκρατική αντίστασή τους να κάνουν διακριτά τα όρια ανάμεσα στα δύο στρατόπεδα της πολιτικής ζωής.

Μπορεί δηλαδή από τη μία πλευρά να βρίσκεται το σοσιαλφασιστικό, κρατικοφασιστικό δήθεν «αντιιμπεριαλιστικό» μπλοκ που έχτισε επί 15 χρόνια ο αρχιπράκτορας του σοσιαλδημοκρατισμού στη Λατινική Αμερική, ο στρατολογημένος από τον Φιντέλ Κάστρο Ούγο Τσάβες, αλλά απέναντί του τόσο ο λαός της χώρας, όσο και οι εθνικοί αστοί της έχουν υψώσει κι εκείνοι ένα ισχυρό ενωμένο μέτωπο ενάντια στο σοσιαλφασισμό.

Μετά το θάνατο του Τσάβες, στη Βενεζουέλα πραγματοποιήθηκαν νέες προεδρικές εκλογές, στις 14 του Απρίλη. Υποψήφιοι ήταν, από την πλευρά του μπλοκ Τσάβες ο παρακοιμώμενός του και λαβών το «δαχτυλίδι» της διαδοχής, Νικόλας Μαδούρο, κι από την πλευρά του συνασπισμού της δημοκρατικής αντιπολίτευσης ο Ενρίκε Καπρίλες Ραντόνσκι, μέλος του μικρού κεντροδεξιού κόμματος «Πρώτα η Δικαιοσύνη» και κυβερνήτης της επαρχίας Μιράντα.

Ο Μαδούρο, παρά τα περί του αντιθέτου λεγόμενα από την παγκόσμια προπαγανδιστική μηχανή του σοσιαλδημοκρατισμού, που παρουσιάζει το καθεστώς Τσάβες για βασιλείο δικαιοσύνης και ευημερίας του λαού, κέρδισε τις εκλογές με διαφορά μόλις 200.000 ψήφων σε σύνολο 15.000.000 ψηφισάντων, με την αντιπολίτευση να καταγγέλλει εκτεταμένες παραβιάσεις τις εκλογικής νομοθεσίας, εκβιασμούς, τραμπουκισμούς, γενικά όλες τις μεθόδους που χρησιμοποιεί κάθε φασισμός για την άνοδο ή και τη διατήρησή του στην εξουσία.

Μετά τις εκλογές, ο Μαδούρο, πριν ακόμα υπάρξει απόφαση για την «ενθρόνισή» του από την Ανώτατη Εκλογική Επιτροπή, ντύθηκε τα ρούχα του Τσάβες και ορκίστηκε Πρόεδρος, απαγορεύοντας διαδηλώσεις της αντιπολίτευσης, ενώ ταυτόχρονα ξαμολούσε τους τραμπούκους του για κάθε είδους προβοκάτσιες, πολλές από τις οποίες, αν δεν καταγγέλλονταν, θα τις χρέωνε στους δημοκράτες.

Ο Καπρίλες, τον οποίο τα πάνω από 50 κόμματα και οργανώσεις τα οποία συναποτελούν τη Δημοκρατική Ενότητα (16 από αυτά είναι πανεθνικά κόμματα) αναγνωρίζουν ως ηγέτη της πάλης ενάντια στον Μαδούρο, κάλεσε το δημοκρατικό λαό να μην εκτραπεί σε βία η οποία εύκολα θα μπορούσε να εκτραπεί από τους προβοκάτορες του καθεστώτος. Κάλεσε όμως, επίσης, και σε ειρηνική, μακρά σε χρόνο, πάλη εν-

άντια στο «νόθο» πρόεδρο και την εξουσία του.

Η απάντηση των τραμπούκων του ρωσόδουλου σοσιαλφασισμού ήρθε λίγες ημέρες αργότερα στην Εθνοσυνέλευση, όπου και απαγόρευαν στην αντιπολίτευση, η οποία στις τελευταίες βουλευτικές εκλογές είχε πάρει την πλειοψηφία των ψήφων –και μονάχα λόγω εκλογικού συστήματος είναι μειοψηφική στο κοινοβούλιο– να λάβει το λόγο με εκπροσώπους της, εάν δεν αναγνώριζε τη «νομιμότητα» της νίκης Μαδούρο.

Όταν οι βουλευτές της Δημοκρατικής Ενότητας διαμαρτυρήθηκαν, οι σοσιαλφασίστες επιτέθηκαν εναντίον τους με γροθιές και πολλούς τους άφησαν αιμόφυρτους. Οι τραμπούκοι έφτασαν να πετάξουν χάρω ακόμη και γυναίκες –βουλευτίνες της αντιπολίτευσης, αποδεικνύοντας και από μια άλλη πλευρά τη θρασυδειλία και την αποκτήνωσή τους.

Η πολιτική και ταξική φύση της δημοκρατικής αντιπολίτευσης

Την αντιπολίτευση τη συναποτελούν, όπως είπαμε καινωρίτερα, δεκάδες οργανώσεις και κόμματα. Τα περισσότερα εξ αυτών είναι σοσιαλδημοκρατικού και κεντρώου προσανατολισμού, ενώ λίγα, μεταξύ αυτών και εκείνο του Καπρίλες Ραντόνσκι, προέρχονται από το χώρο της φιλελεύθερης κεντροδεξιάς. Στο μπλοκ της Δημοκρατικής Ενότητας ανήκει οργανικά και η μικρή Κόκκινη Σημαία, ιστορική οργάνωση μαρξιστικού – λενινιστικού προσανατολισμού, η οποία προέρχεται από το αντιρεβιζιονιστικό κίνημα της δεκαετίας του '70.

Το πρώτο λάθος, λοιπόν, των συνήθων αντιπολιτευσέων στο σοσιαλφασισμό, δηλαδή η συνεργασία με τα κατάρχη της παλιάς φιλοαμερικανικής φασιστικής αντίδρασης έχει στην περίπτωση της Βενεζουέλας, απ' ότι τουλάχιστον γνωρίζουμε, αποφευχθεί. Κι αυτό πιστεύουμε ότι μονάχα κατά ένα μέρος έχει να κάνει με τα πράγματι ψηλά δημοκρατικά αντανάκλαστα της Δημοκρατικής Ενότητας.

Το πιθανότερο είναι ότι στο συγκεκριμένο γεγονός έχει συντελέσει κυρίως η εθνικοσοσιαλιστική, ακροδεξιά λαϊκιστική φύση του καθεστώτος Τσάβες, η οποία, σε μια χώρα με μιλιταριστικές και γραφειοκρατικές παραδόσεις (όπως συμβαίνει σε ολόκληρη τη Λατινική Αμερική), πιθανότατα έχει οδη-

γήσει όλο τον παλιό φασιστικό συρφετό να έχει περάσει στις γραμμές του ρωσόδουλου τσαβικού καθεστώτος.

Εδώ και 15 χρόνια, ο Τσάβες έστηνε δίκτυα χαφιέδων, τραμπούκων, ρουφιάνων, παρασίτων κάθε είδους (παραπλήσια αυτών που διατηρούσε ο μοναρχοφασισμός στη μετεμφυλιακή Ελλάδα, αλλά πιο εκτεταμένα και «σοσιαλιστικά»), τα οποία τα πλήρωνε από τη ληστεία την οποία έκανε παγκοσμίως με το πετρέλαιο, εκμεταλλευόμενος και τα παιχνίδια των Ρώσων με τις τιμές των υδρογονανθράκων. Δεν μπορεί η «αφρόκρεμα» αυτών των καθαυμένων να μην προέρχεται σε μεγάλο βαθμό από την παλιά φιλοαμερικανική αντίδραση της χώρας. Αυτή είναι η πιθανότερη εξήγηση της απουσίας όχι απλά κλασικών ακροδεξιών, αλλά ακόμη και σκληρά συντηρητικών κομμάτων της κλασικής αστικής τάξης στο μπλοκ της Δημοκρατικής Ενότητας.

Από ταξική άποψη, η Δημοκρατική Ενότητα εκφράζει το μέτωπο εργατικής τάξης, μεγάλου τμήματος της μικροαστικής φτωχολογίας (αγροτικής – βιοτεχνικής) που στραγγίζεται και αφαιμάζεται φορολογικά για να πληρώσει το κράτος των Τσάβες – Μαδούρο ώστε εκείνο να χρηματοδοτεί τις συμμορίες του, καθώς των πιο παραγωγικών και λιγότερο κομπραδόρικων τμημάτων της μεσαίας και μεγάλης αστικής τάξης της χώρας.

Το παραγωγικό σαμποτάζ του Τσάβες, με τη μονομερή εξάρτηση της χώρας του από το πετρέλαιο και το παράλληλο χτύπημα του παραγωγικού κεφάλαιου, που παρήγαγε σε μεγάλο βαθμό καταναλωτικά είδη για την εσωτερική αγορά, δημιούργησε την ανάγκη αύξησης των εισαγωγών για να καλύπτονται οι ανάγκες των λαϊκών στρωμάτων, αλλά και της νέας, κρατικοφασιστικής μολιμπουρζουαζίας, της αστικής τάξης νέου τύπου του σοσιαλφασισμού. Έτσι, δημιουργήθηκε μια νέα κάστα κρατικοδίαιτων αστών – εισαγωγέων – κομπραδόρων, οι οποίοι θησαύρισαν και αποτελούν βασικά στηρίγματα του ψευτοσοσιαλιστικού καθεστώτος Τσάβες – Μαδούρο. Με τη βοήθεια αυτών, ο Τσάβες κατάφερε επί χρόνια να ξεδουλεύσει την ντόπια και την μη φασιστική δυτικόφιλη αστική τάξη, προσπαθώντας ταυτόχρονα να την αποδυναμώνει και πολιτικά.

Η Κόκκινη Σημαία και ο ρόλος της μέσα στη Δημοκρατική Ενότητα

Η πιο αριστερή και προωθημένη δύναμη μέσα στη δημοκρατική αντιπολίτευση είναι το «Κόμμα Κόκκινη Σημαία», το οποίο υπάρχει ως νόμιμο πολιτικό κόμμα από το 1993-1994, ωστόσο σαν ένοπλη οργάνωση υφίσταται από τα 1970.

Η Κόκκινη Σημαία αποτελεί διάσπαση του Κινήματος Επαναστατικής Αριστεράς (MIR) πριν από 43 χρόνια. Το MIR ήταν ένα κλασικό γκεβαρικό λατινοαμερικανικό κίνημα, διάσπαση του σοσιαλδημοκρατικής «Δημοκρατικής Δράσης» (η οποία σήμερα συμμετέχει κι αυτή στη Δημοκρατική Ενότητα). Υπήρχε άλλωστε και στη Χιλή και σε άλλες χώρες της ηπείρου.

Τα στελέχη και μέλη της Κόκκινης Σημαίας αποσπάστηκαν από το MIR από αντιρεβιζιονιστικές, φιλομαοϊστικές μαρξιστικές – λενινιστικές θέσεις και είχαν οργανώσει ανταρτικά τμήματα κατά του τότε αμερικανόδουλου καθεστώτος της Βενεζουέλας. Μετά το 1978, είχαν ακολουθήσει για κάποια χρόνια τη γραμμή του Κόμματος Εργασίας Αλβανίας του Ε. Χότζα. Μια από τις πρώτες αποστολές του Ούγο Τσάβες σαν στρατιωτικού του τότε καθεστώτος ήταν ενάντια στο αριστερό ανταρτικό της Κόκκινης Σημαίας.

Η συγκεκριμένη οργάνωση συμμετείχε μέχρι και το 2005 στη Διεθνή Συνδιάσκεψη Μαρξιστικών Λενινιστικών Κομμάτων και Οργανώσεων (Ενότητα και Πάλη), στην οποία συμμετέχουν και οι «δικοί μας» Ανασυνταξίες 18-55.

Οι μικροαστοί φίλοι του σοσιαλφασισμού που ηγούνται σε αυτήν την καρικατούρα χοτζικής διεθνούς διέγραψαν από το δυναμικό τους την Κόκκινη Σημαία και υιοθέτησαν στη θέση ένα νεότευκτο «Μαρξιστικό Λενινιστικό Κομμουνιστικό Κόμμα Βενεζουέλας», το οποίο φυσικά «στηρίζει κριτικά» το «αντιιμπεριαλιστικό» σοσιαλφασιστικό καθεστώς και χαρακτηρίζει «αμερικανόδουλη» την αντιπολίτευση.

Η γραμμή της οργάνωσης, τουλάχιστον σε επίπεδο εσωτερικής πολιτικής της Βενεζουέλας, είναι μια αποκάλυψη της δεξιάς, ψευτοαριστερής και ψευτοσοσιαλιστικής, τελικά δεσποτικής, αυταρχικής, μιλιταριστικής και φασιστικής φύσης του καθεστώτος Τσάβες – Μαδούρο.

Σ' αυτήν καταγγέλλεται η παραγωγική αποανάπτυξη, η διαφθορά, ο αυταρχισμός, η βρώμικη διαστροφή και αναποδογύρισμα των όρων από το καθεστώς, ενώ χτυπιούνται με σαφήνεια οι νεοαποικιοκρατικές δραστηριότητες της Κίνας και της Ρωσίας στη χώρα.

Η δυσκολία για την Κόκκινη Σημαία, πιθανότατα λόγω μιας χοτζικής ιδεολογικής κληρονομιάς, είναι να συλλάβει τον παγκόσμιο ρόλο του ρωσο-κιβερζικού Άξονα ως διακριτού πόλου του παγκόσμιου ιμπεριαλισμού, ο οποίος είναι στην κύρια πλευρά αντίπαλος και όχι συνεργάτης των Αμερικανών και της υπόλοιπης Δύσης στην ιμπεριαλιστική καταλήστευση των μη μονοπωλιακών χωρών.

Ωστόσο, και μόνο η θαρραλέα επι-